

දිගු

ගමනක

අතර මගදී

දිගු

ගමනක

අතර මගදී

ආරියරත්න හේවාපතිරණ

දිගු ගමනක අතරමගදී

© ආරියරත්න හේවාපතිරණ

ISBN - 978 - 955 - 50918 - 0 - 0

ප්‍රථම මුද්‍රණය - 2008 අප්‍රේල්

මුද්‍රණය - සන් ග්‍රැෆික්ස් ප්‍රින්ටර්ස්
24/10,
රත්නසිරි ෆෝන්සේකා මාවත,
කව්‍යාන පාර, දෙහිවල.
☎ 011-4951121, 0714 069444

ප්‍රකාශක - එන්. ඩී. හේවාපතිරණ
එස්/1/10 ද සොයිසාපුර,
මොරටුව.
☎ 077 3732028

පිළිගැන්වීම

සතුරන් ලෙසින් වේවා!

විතුරන් ලෙසින් වේවා!

සනාතනභෝධය පිණිස මා හට උපකාර වූ
සියළු දෙනා නමින් මෙය පිළිගන්වමි.

සතුටෙහි හේතු කාරකයු
ඔද්ධිය ලබාදෙමින්
සංසාර ගමනෙහිදී
ජාතියෙන්, ජාතියෙහි
මා හට උපකාර කළා වූ
ඤාණ සම්පන්නියෙන් සැරි,
සතුටෙහි උපත වූ භාග්‍යවන් වූ
සියළු ගුරු උතුමන් හට
මාගේ අක්ති පූර්වක
නමස්කාරය වේවා!

ප්‍රස්ථාවනාව

ජීවිත ගමනේ හරි අඩකටත් වැඩි දුරක් මේ වන විටත් ගමන් කර ඇති මව්පියන් පසුගිය කාලයෙහිදී ඇසූ දුටු දෑ බොහෝය. ලැබූ අත්දැකීම් ප්‍රමාණය ඒවාට නොදෙවෙනිය. මෙවන් දෑ අතුරින් ඇතැම් දේවල් පිළිබඳව මගේ සිතට හඟෙන අයුරින් සටහන් කර තැබීමේ පුරුද්දක් මා සතුව පැවතිණි. එම පුරුද්දට අනුව මව්පියන් ලියන ලද සටහන් රාශියක් ඒක රාශි වී තිබුණි. ඒවායින් ඇතැම් දේවල් පුවත් පත්වලට යොමු කරන ලදුව, පුවත්පත් වල පළ වූ අවස්ථාවල් නැත්තේ ද නොවේ.

මගේ නිතවතුන් විසින් ද, එම සටහන් කියවා රස විඳීමෙන් පමණක්ම නොනැවති, එකී සටහන් ක්‍රමවත් අයුරින් සකස් කොට මුද්‍රණය කරවන්නේ නම්, ඒවා තවත් බොහෝ දෙනෙකු හට ප්‍රයෝජනවත් විය හැකි බවට මා දැනුවත් කිරීමට ද ඔවුහු පසුබට නොවීය.

එහෙත් එවැන්නක් උදෙසා මගේ සිත යොමු නොවූයේ, පොතක් වශයෙන් හෝ වෙනත් ආකාරයකින් හෝ මුද්‍රණය කර ප්‍රකාශයට පත්කරන්නට යෑමේදී ඇති වන දුෂ්කරතාවයන් හා එහි ඇති බැරැරැම්කම මව්පියන් තේරුම් ගෙන තිබූ

බැවිනි. කරනු එක්රැස්කර පොතක් ලිවීම තරම්, පොතක් මුද්‍රණය කරවීම පහසු නැත. අද හැම දෙයම මිළ අධිකය. කඩදාසි මිළ හා අනෙකුත් ආම්පන්නයන්ගේ මිළ අධික කම හේතුවෙන් මුද්‍රණ ගාස්තු ද ඉහළ ගොස් තිබීම අරුමයක් නොවේ. කවර දුෂ්කරතාවයන් මධ්‍යයේ හෝ පොතක් මුද්‍රණය කර ප්‍රකාශයට පත් කළේ වුවද, ඒවා අලෙවිකර ගැනීම මේ හැමටම වඩා දුෂ්කර වී ඇත්තේ පොත් අලෙවි සැල් හැම ලේඛකයෙකු හටම නොමැති බැවින් හා අලෙවි සැල් හිමියන් හට පොත් අලෙවිය සඳහා අධික වට්ටම් මුදලක් ගෙවීමට සිදුවන බැවිනි.

කෙසේ හෝ වේවා, නිතරවතුන්ගේ ඉල්ලුම් හා පෙළඹවීම් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි තත්ත්වයකට මා පත්වූ හෙයින් මවිසින් ලියා තිබූ ප්‍රකාශයන් ඒක රාශිකොට පොතක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරවීමට මම තීරණය කළෙමි. ඒ අනුව ඉදිරි කටයුතු ඇරඹුවෙමි.

මෙම කටයුත්තෙහිදී, මා භාෂා විශාරදයෙක් නොවන බැවින්, රචනා ශෛලිය තුළ විවිධ අඩුපාඩුකම් න, නා, ල, ළ දෝෂ වැනි දුර්වලතාවයන් තිබිය නොහැකිවා නොවෙයි. මම ලිව්වේ මට හිතෙන දේය. පාඨකයා හට ඒවා කියවා තේරුම් ගත හැකි වන්නේ නම්, මම එයින් සැතිමට පත්වන්නෙමි.

මෙම සටහන් ලිවීමෙහි දී - කවර අයුරකින් හෝ කිසිවෙකු කෙරෙහි පොද්ගලිකව ඇති කරගත් ද්වේශයක්, අමනාපයක්, හෝ කිසිවෙකු හට පහර ගැසීමේ අරමුණක් මා තුළ නොවූ බව, මෙහිලා අවධාරණයෙන්ම කිව යුතුව ඇත.

1960 දශකයේ අග භාගයේදී පුවත් පතක පළකිරීම සඳහා මව්පිත් යොමුකරන ලද කෙටිකතාවක්, අපේක්ෂිත අයුරින් අදාළ පුවත් පතෙහි පල නොවූන නමුදු, ඉන් මාස කිහිපයකට පසුව - එම කෙටිකතාව වේ නමත් කතානායක යාගේ නම හා තවත් සුළු වෙනස්කම් කිහිපයක් සිදු කරමින් - වෙනත් අයෙකුගේ නමින්, එම පුවත් පතෙහිම පළවී තිබෙනු දකින විට, එහි නියම නිමිකරු වූ ලේඛකයාට කුමක් සිතෙන්නට ඇත්දැයි ඔබට කිව හැකිද? කුමක් සිතුවේ වුවද කමි නැත.

දැන් එහි අවශ්‍යයතාවයක් නැත. “තවත් මිනිසෙක්” නම් වූ එම කෙටි කතාව - මෙම පොතට ඇතුළත් කිරීමට මම පියවර ගත්තෙමි.

ප්‍රසිද්ධ පාසලක් අසළ, ඔස් නැවතුම් පොලකදී, කුඩා දරුවෙකු හා පියෙකු අතර ඇති වූ රසවත් සංවාදයක් මා හට අසන්නට ලැබුණි. එම සංවාදය තුළ ගැබ්වූ හරය වැදගත් දෙයක් ලෙස මට හැඟී ගිය හෙයින් “අභිමානයක තරම” නමින් එම සිදුවීම සංවාදානුරූපයෙන්ම මෙහි ඇතුළත් කර ඇත.

මේවාට අමතරව විෂයයන් ගනනාවක්ම පිළිබඳව සම්බන්ධකම් දැක්වෙන කරුණු සහිත ලිපි ඉදිරිපත් කිරීමට, මට හැකි විය. මෙම පොත කියවන ඔබට ඒවා සවිස්තරාත්මකව ඔලාගත හැකි බැවින් ඒ පිළිබඳව වැඩිදුර සඳහන් කිරීමක් අවශ්‍යය වේයැයි මම නොසිතමි.

මෙම පොතෙහි එක් ලිපියක් දෙකක් පමණක් කියවා,

පොත පිළිබඳව නිගමනයනට නොඑළැඹෙන ලෙසත්, පොත අවසන් වනතුරු කියවා බැලීමෙන් අනතුරුව පමණක් නිගමනයකට එළැඹෙන ලෙසත් ඉල්ලීමක් කරනු කැමැත්තෙමි.

මෙම පොත කියවන විට ඔබ තුල කෝපයක් ඇතිවන්නේ නම්, කලබලයට පත් නොවිය යුතුය. ඔබ කෝපයට පත් වූයේ ඔබ තුල පවතින කවර හෝ දුර්ගුණයක්, දුර්වලකමක් එහි දක්වා ඇති නිසා විය හැකිය. එසේනම් ඔබ විසින් සිදුකළ යුත්තේ, ඔබ තුල පවතින දුර්ගුණයෙන් මිදීම හෝ දුර්වලකමින් බැහැර වීම මිස, මා කෙරෙහි ක්‍රෝධ සිත් ඇති කරගනිමින් තව තවත් ඔබ පීඩාවට පත්වීමක් නොවේ. සත්‍යයට මුහුණ දීමේ හැකියාවක් ඇත්තේ නම්, ක්‍රෝධය ඇති වන්නේ නැති බව මම අත්දැකීමෙන්ම දනිමි.

මෙම පොත නිමාවට පත් කිරීමේ කායඝීයෙහිදී මගේ බිරිඳ “ඉභ්‍රාහි” සිරිත් පරිදි මගේ සහයට මා ළඟින්ම සිටියාය. අප දෙදෙනාගේ ජීවන ඛරිත් වැඩි කොටසක් තම උරමතට ගනිමින් නියාන්ති ධම්මිකා හේවාපතිරණ දයණිය විසින් දක්වනු ලබන අනුග්‍රහය ලක්ෂකොට තැකිය හැක්කේ ද නොවෙයි. ජීවිතය ඛරක් කරගන්නට නොදී, ජීවිතය පිළිබඳව යථාර්ථය අවබෝධ කරගනිමින් - දුක් නොවී ජීවත් වීම සඳහා මහ දැකීමට මා පෙළැඹවූ ප්‍රසාද් සංජීව හේවාපතිරණ පුතු විසින් ද ලබා දෙනුයේ අමිල සහයකි. දවයිනේ සිටියේ හෝ වේවා! දවයිනෙන් බැහැර වූයේ වේවා! කවර තැනක සිටියේ වුවද යෙලිණි කාන්ති අමරසූරිය මෙනවිය මෙම කටයුත්තේදී නිරන්තරයෙන්ම මා දිරිමත් කිරීමේ නිරත වූවාය. මේ සැමගේ සහය නොවන්නට, අනුග්‍රහය නොවන්නට ජීවත්වීම

උදෙසා පිවිත සටනේ යෙදෙනු මිස, මෙවන් කටයුත්තක නිරතවීමට මා හට අවස්ථාවක් නොලැබෙනු ඇත. එහෙයින් මෙම කායසීයේ දී මගේ සියළු ජවය වූයේ ඔවුන්ය. නියොන් කොමියුනිකේෂන් ආයතනය හිමි දිනේෂ් හා තුෂාරි යුවලද දැක්වූයේ මහඟු සහයකි.

මම පොතක් මුද්‍රණය කරවීමට සූදානම් වන බව දැනගත් මගේ මිතුරන් බොහෝ දෙනෙකු ඒ සඳහා මූල්‍ය ආධාරයන් ලබාදීමට ඉදිරිපත් විය. එය මා හට ලැබුණු විශාල දිරි ගැන්වීමකි. ඔවුන්ගේ නම් වෙන් වෙන් වශයෙන් මෙතිලා දැක්වීමට නොහැකිවීම පිළිබඳව මම කණගාටු වෙමි. ඔවුන් ඒ පිළිබඳව මා සමඟ අමනාප නොවනු ඇතැයි ද මම විශ්වාස කරමි. එමෙන්ම කෘතගුණ දත් ඒ හැමට මම කෘතඥ වන්නෙමි.

පොතෙහි පිට කවරය සැකැසීම මා තුල ඇති වූ තවත් ගැටළුවකි. එහෙත් එය තවදුරටත් මා හට ගැටළුවක් නොවූයේ මා වෙතින්, පාරම්පරික කාල විධාන ගාස්තිය - සම්මතයන් හදාරනු ලබන ශිෂ්‍යාවක වන රුෂාන්ති ආටිගල මහත්මිය ඒ සඳහා ඉදිරිපත්වීම නිසාය. ඇයගේ සැමියා වන ඩබ්ලිව්. එම්. පියරත්න මහතා විසින් මා සිතා සිටි ආකාරයටම සරිලන ලෙසින් අලංකාරවත් අයුරින් පොතෙහි පිටකවරය සකස්කර දීමට කාරුණික විය.

පොත පිළිබඳව, හැඳින්වීම්, පෙරවදන් වැනි දෑ වියතුන් ලවා ලියවා දීමට මගේ හිතවතුන් ඉදිරිපත් විය. එම කටයුතු උදෙසා තවත් කාලයක් ගතවන බැවින් ද පොත මුද්‍රණය

කරවීමේ වගකීමෙන් හැකි ඉක්මනින් නිදහස් වීම මගේ අරමුණ වූ බැවින් ද - ඒ සඳහා නමැත්තලා විමට මා හට නොහැකි විය. කෙසේ වෙතත් ඒ වෙනුවෙන් උත්සාහයේ යෙදුන මගේ නිතරවතුන්ගේ කැපවීම මම අගය කරන්නෙමි.

පොතෙහි පිට කවරයෙහි පිටුපස මගේ ආයාරූපයක්ද සමග මා පිළිබඳව හැඳින්වීමක් පළ කිරීමට ද මගේ නිතරවතුන් හට ඕනෑ විය. එහෙත් මා පිළිබඳව ලියන්නට යමක් තිබේයැයි මම නොසිතන බැවින්, මම එය සඳහා ද එකඟ නොවිමි. මගේ නිතරවතුන් ඒ පිළිබඳ මා සමග අමනාප නොවෙනු ඇත.

වෙළඳපොළ මිල ගනන් කෙසේ වුවත් ලාභාපේක්ෂාවෙන් තොරව, මෙම පොත මුද්‍රණය කර දීමට රංගික ෆොන්සේකා මහතාගේ ඉදිරිපත්වීම පිළිබඳව මම අතිශයින්ම ප්‍රසන්නතාවයට පත්ව සිටින්නෙමි. මුදල හමුවේ සියල්ල ලඟුකොට සළකන සමාජයක - පිවත්වන රංගික ෆොන්සේකා තරුණයා මෙහිදී සැබැවින්ම මහත්මා ගති ලක්ෂණ ප්‍රදර්ශනය කර ඇත්තේය. මෙම පොත මුද්‍රණය කොට නිමාවට පත් කිරීමේදී - නන් අයුරින් ඒ සඳහා සහය වූ නිව් සන් ග්‍රැෆික් ආයතනයේ සියළු දෙනාගේ කැපවීම හා සහය කෘතවේදීව අගය කරන්නෙමි.

මෙහි සඳහන් කර ඇති මෙන්ම, සඳහන් කිරීමට නොහැකි වූ බොහෝ පිරිසකගේ කැපවීම, පරිත්‍යාගශීලීත්වය, ඕනෑකම හමුවේ “දිගු ගමනක අතර මහඳු” නම් වූ මෙම කෘතිය එළිදක්වන්නට මා හට හැකි විය. ඒ සඳහා සහය

දැක්වූ සැමගේ සේවය - පිනායන සිතින් යුතුව කෘතඥතා ප්‍රචීකව අගය කරන්නෙමි. මෙම කායසීයට සහය වූ සැමගේ සිත් තුල, පහළවුනාවූ යහපත් අරමුණු සියල්ලම කිසියම් දූෂක පිටිතය පිළිබඳ තත්ත්වාවබෝධය ලබා ගැනීම පිණිස ඔවුන්හට උපකාර වන ශක්තිමත්, කුශල් සිත්ම වන නොඅනුමානය.

මා මෙපමණ කලක් ගමන් කොට ඇත්තේ කොතේද?... මව්සිත් සිතින් මවා ගත් ලෝකයකය. මා මිය ගිය සැනෙකින් මගේ ලෝකය නිමාවෙනු ඇත. එහෙත් ගමන නිමා වේදැයි කිව නොහැක. මා තුල පවතින්නා වූ, සසර පිළිබඳව වූ තත්ත්වාවබෝධය අනුව එය නිගමනය වනු ඇත.

ආරියරත්න හේවාතිරණ

එස්/1/10, ද. සොයිසාපුර,
මොරටුව.
2008.02.23
දුරකථන : 077 6337697

පටුන

1.	විශ්වාසය හා පිළිගැනීම	17
2.	ඔබ සිටිය යුත්තේ	18
3.	භවය හා නිවන	19
4.	චත්ත බද්දට දී - ඇස්සට දත නියැවීම	29
5.	අතේ මෙහෙමත් කථා	33
6.	විද්‍යාවේ දියුණුව	37
7.	කෘතගුණ වීම - නොවීම	41
8.	අකෘතඥයා	44
9.	කෙළෙහි ගුණ නොදන්න	46
10.	අභිමානයක තරම	48
11.	තවත් මිනිහෙක්	51
12.	අවබෝධය	63
13.	සිංහල අළුත් අවුරුද්ද	68
14.	ජ්‍යෙෂ්ඨාය යනු	76
15.	සෙනසුරු මාරුව - විකුණා කෑම	88
16.	මෙහෙමත් පොරොන්දම් බැලීමක්	96
17.	මරුවා කොහේද	102
18.	අනුමෝදනාව	106
19.	ධර්මානුශාසනාව හා බණ	108
20.	ධනවතා හා දුප්පතා	112
21.	ශ්‍රද්ධාව හා පින	117
22.	පිස්සෙක් සහ පිස්සෙක්	121
23.	බෞද්ධයා යනු	125
24.	උපේක්‍ෂාව හා අපේක්‍ෂාව	127
25.	දිගු ගමනක අතර මගදී	128
26.	මඟියා හා ගමන	149

27.	සතුට	151
28.	සතුට ඔබ කොහේද?	153
29.	සතුට හමුවිය	155
30.	ප්‍රඥාව හා විදීම	157
31.	චිත්ත විකාර	159
32.	සිතක් හා අඹ ගසක්	161
33.	මට එපා!... එවන් සුව	165
34.	මාන්තය	167
35.	ජීවිතය	169
36.	සසර ඉම	171
37.	අපි අසරණ වෙලා නැතේ	172
38.	මම කවරෙක්ද?	180
39.	මම	184
40.	ප්‍රසිද්ධිය හා අනතුර	185
41.	බලාපොරොත්තුවක් කළ හරිය	188
42.	සතුට සෙවිය යුතුද?	190
43.	අරමුණම - දුක විය	193
44.	අඳුර හා ආලෝකය	194
45.	හිතවත් - අහිතවත්	199
46.	සම්මුතිය හා රංගනය	200
47.	වචනය හා අරුත	203
48.	බුද්ධිය හා ප්‍රඥාව	207
49.	ඊයේ, අද සහ හෙට	209
50.	නිමිත්ත, විඥාණය හා සිතිය	213
51.	නිමිත්ත සිත සහ මතකය	216
52.	අරමුණු, සිත සහ ජලය	218
53.	සිත හා සමාධිය	221
54.	ජීවිතය කවි	222

1

විශ්වාසය හා පිළිගැනීම

විශ්වාසය හා පිළිගැනීම ඇත්තාහට ගලින් කළේ හෝ මැටියෙන් කළේ හෝ වුවද, එය බුදුරුවක් හෝ දෙවිරුවක් වනු ඇත.

විශ්වාසය හා පිළිගැනීම නැත්තා හමුවෙහි ඒවා ගල් හෝ මැටි පිඬු පමණි.

තෝරාගැනීම එතැනය.

විශ්වාසය මිනිසාට වහළෙකු කරයි.

2

ඔබ සිටිය යුත්තේ....

ඔබ සිටිය යුත්තේ, ඔබගේ ආදරය කරන්න වුන් සමඟය.

ඔබ ආදරය කරන්නේ වුවද, ඔවුන් ඔබට ආදරය නොකරන්නෙහි නම්, ඔබ නොපමාව එතැනින් ඉවත් විය යුතුය.

ඔබ එසේ ඉවත් නොවුයේ නම් ඔබගේ ශේෂ වනුයේ දුක, පරාජය හා සංතාපය පමණි.

3

භවය හා නිවන

නිවනෙහි භවය නැත. භවයෙහි නිවන නැත. භව නිරෝධයම නිවන වන්නේය. තථාගතයන් වහන්සේ සත්ත්වයාගේ භව නිරෝධයට මඟ කියා දුන් සේක. සත්ත්වයා විසින් කළ යුත්තේ ඒ මඟ ඔස්සේ යමින් භව නිරෝධයට පත්වීම පමණකි.

මිනිසුන් බොහෝ දෙනෙකු “නිවන්” දැකීමට කැමතිය. එහෙත් භව තෘෂ්ණාව අත් හැරීමටද නොකැමැතිය. එහෙයින් - ධර්මාවබෝධය ලද බුද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේලා විසින් භව නිරෝධය පිළිබඳව විග්‍රහත්මකව කරනු ලබන ධර්ම දේශණාවන් ඇසීමට ඔවුන් රැඳෙන්නේ නැත. එවන් තැනින් බැහැර වෙති. එබැවින් අද දවසේ හරවත් ධර්ම දේශණාවක් පවත්වන තැනක බොහෝවිට දක්නට හැකි වනුයේ සුළු පිරිසක් පමණකි.

දුක් විඳින්නට මිනිසා කැමති නැත. දුකෙන් මිදෙන්නට ඔවුනට ඕනෑකම ඇත. නිර්වාණය පරම සුවය බව ඔවුන් අනුමාන වශයෙන් දනිති. එය ප්‍රත්‍යක්ෂ කර ගැනීමේ වුවමනාවක්

ඔවුනට නැතිවා නොවේ. එහෙත් මෝහයෙන් වෙලි සිටින මිනිසා තුළ සාරධර්මයන් යටපත් කෙරෙමින් ත්‍රිවිධ තණ්හාවම පෙරට එන්නේය.

සැප සම්පත් සොයන මිනිසා - අද දැවසේද සැප විඳීමට වෙහෙසෙමින් කාම තෘෂ්ණාව වඩන්නේය. හෙට දැවසේ ද - අනාගත ජාතියේද දෙව් බුන්ම සැප පතමින් හව තෘෂ්ණාව වඩන්නේය. විඳිමින් සිටින වේදනාවන් ගෙන් ඇත් වීමට සිතමින් නොයෙක් ආකාරයේ ක්‍රියාවන්හි නිරත වන්නේය. දුක ඉන් නිමාවෙනු ඇතැයි සිතමින් විහව තණ්හාව වඩන්නේය.

බුද්ධ පුත්‍රයන් වුවද - ධර්මාවබෝධය නොලැබූ ඇතැමුන් විසින් කරනු ලබන දේශණාවලට බොහෝ දෙනෙකුගේ කැමැත්ත ඇති බවක් පෙනෙන්නට තිබෙයි. මෙවන් ඇතැම් දේශකයින් විසින් යම්යම් කුසල ක්‍රියාවන්ගේ ආනිශංශයන් පිළිබඳව අතිශයෝක්තියෙන් වර්ණනා කෙරෙති. අනාගත භවයන්හි සුඛිත මුදිත විය හැකි ආකාරයන් පිළිබඳව දෙසති. වත්මන් ජාතියෙහි විඳින දුකින් මිදී අනාගත භවය හෝ සැපවත් කර ගැනීමේ අරමුණින් යුතුව මිනිසුන් පෙළ ගැසෙති. භව තණ්හාවම අරමුණු කර ගනිමින් පිංකම් ආදියෙහි යෙදෙති. විවිධාකාරයේ මිට්‍තාවන් වැළඳ ගන්නා මිනිසුන්, ඔවුන්ව මෙවන් ඛන්ධනයනට හසුකරනු ලබන දේශකයින්ම උත්තමයින් ලෙසින් සළකති. ඔවුනගේ ගැලවුම්කරුවන් ලෙසින් දකිති. එහෙයින්ම මිනිසුන් විසින් එවන් දේශකයින්හට මහත් භක්තියාදරයෙන් යුක්තව ගෞරවාදරයෙන් සංග්‍රහ කෙරෙති.

මෙවන් සංග්‍රහයන් ගෙන් මුළාවට පත්වන දේශකයින්ද, වඩ වඩාත් සංග්‍රහයන් භුක්ති විඳිති. භෞතික සැප සම්පත්

ලබති. ඔවුන් තුලම මතුවන කාම තණ්හාවම වඩති. භව තණ්හාවට අනුබල දෙති. ඇතැමුන් විසින් යුමණකම පිටත්වීම සඳහා ඇති පහසුම වෘත්තිය බවට පත්කර ගනිති. බුද්ධාගම ව්‍යාපාරයක් බවට පත්කර ගන්නා ඔවුන්, තමන් විසින්ම අපාගත වීමට අකුසල් සිදුකර ගනිමින් අන් අයවද සසර දුකට පත් කරවති.

මුළාවට පත් වූ මිනිසුන් අනාගත පිටිතය සාර්ථක වීමට ප්‍රාර්ථනාවන් කරති. ධනවත් වීමේ අරමුණින්; සැපවත් වීමේ අරමුණින් යුතුව දාන මාන පිංකම් කරති. දෙව්වරුන් වෙන්නට පෙරුම් පුරති. බුහුම ලෝකවල සුව විඳින්නට පතති. මුළාවට පත් වී සිටින බැවින් ඔවුන් විසින් වඩනා භව තණ්හාව පිළිබඳව ඔවුනට නොවැටහෙන්නේමය.

පිං කැමති ඇතැමුන් බෝධි පුජා පවත්වති. ඒ ගෞතම බුදුන් වහන්සේ බෝරුකක් මුලදී බුද්ධත්වයට පත්වූ බව සඳහන් වන බැවිනි. මින් සමහරෙකු හට ගෞතම බුදුන් වහන්සේට පමණක් වැදුම් පිදුම් කෙරුවාට මදිය. ඔවුනට සුවිසි බුදුවරුන් වහන්සේලාම වුවමනාය. එහෙයින් බෝධිය වටා සුවිසි බුදුවරුන් වහන්සේලාගේ නමින් පිළිම තබති. ඒවාට වන්දනා මාන කරති. ගෞතම බුදුන් වහන්සේ හැරුණු කොට සෙසු බුදුවරයන් වහන්සේලා බුද්ධත්වය ලැබුයේ බෝ රුකක් මුලදීම නොවන බව ඔවුනට අමතක වී ඇතිවා සේය.

භක්තිය කොතරම්ද යත්, එක මලක් හෝ මල් කිහිපයක් පුජා කිරීමෙන් ඔවුහු සැහීමට පත් නොවෙති. ලක්ෂ ගනනින් මල් පුජා කිරීමට ඔවුනට අවැසිය. එක් පහනක් හෝ කිහිපයක් දැල්වීමෙන් සැහීමට පත්වීමට නොහැකි නිසාදෝ ඔවුන් අසුනාර

දහසේ පහන් පිංකම් සංවිධානය කරති. උත්සවාකාරයෙන් ඒවා පවත්වති.

බුදුන් වහන්සේ පෙන්වා වදාළ දහම අනුව නම් මෙවන් කවර ස්ථානයක හෝ හවයම වැඩෙන්නේය. මේ ජාතියෙහි ද දුකට පත්වී සිටින මිනිසා දුකෙහි ගැලෙන්නට නොකැමැතිය. හවය ප්‍රාර්ථනා කරමින්ම දුකද පිළිකෙවී කරන්නේය. අනාගතයේ දී සිදුවිය හැකි දුක, පමණක්ම නොව, වර්තමානයේ විඳිමින් සිටින දුකින් මිදීමටද ඔවුනට ඕනෑ කරයි.

දුකින් මිඳීමේ අපේක්ෂාවෙන් යුතු වූ මිනිසුන් දෙවියන් වඳිති. දෙවියන්ගේ පිළිසරණ පතති. පුද පූජා පවත්වති. භාරභාර වෙති. දුෂ්කර වන්දනා ගමනේ යෙදෙති. ගස්, ගල් වලට වඳිති. වෘක්ෂයනට පට සිවුරු අන්දවති. ඒවා කිරී දියෙන් නහවති. සෘධි ප්‍රතිභාර්ෂයන් පාන්නන් ලෙසින් සම්මත කරගත්තවුන්ගේ සරණ පතා යති. උපවාස ශීලයන් පවත්වති. මහත් ලෙසින් මුළාවෙන් මුළාවටත්, විකාරයෙන් විකාරයටත් පත්වෙති.

එක්දහස් නවසිය හැට දශකයෙහි පළවූ ප්‍රසිද්ධ මාසික සඟරාවක - සංස්කාරකවරිය විසින් මෙවන් ආකාරයේ කවියක් පළකර තිබුණි.

නිසි රිසි අහර	නැති
මෙහි ළදරුවෝ	මියයති
නිමි සඳුනි	සැදූහැති
දනෝ බෝගස් කිරෙන්	නහවති

හක්තියෙන් අන්ද වූ මිනිසාගේ, මානසික තත්ත්වය

මොනතරම් මුළාවකට පත් වී තිබේදැයි යන්න අවබෝධ කර ගැනීමට එහි දැක්වෙන ක්‍රියාකාරකම් ප්‍රමාණවත් නොවන්නේදැයි ඇසිය යුතු නොවන්නේමය.

බුදුන් වහන්සේ විසින් අනුදෑන වදාරා ඇත්තේ උන්වහන්සේ විසින් තත්ත්වාවබෝධයෙන් යුතුව දේශණා කළ ආයඪී මාර්ගය අනුගමනය කරමින් සඟර දුකින් මිදීම පිණිස මිනිසුන් දැනුවත් කිරීමටය. එමඟින් මිනිසුන් දුකින් මිදීමේ මඟට යොමු කිරීමටය. බුදුන් වහන්සේගේ ධර්මය ශ්‍රවණය කළ ඇත්තන් අතර සිටි ත්‍රිසේතුක ප්‍රතිසංස්කරණය ලබා සිටි අය ඝණයෙන් ධර්මාවබෝධය ලබා රහත් ඵලයට පත් වූ බවත්, ද්විසේතුකයින් මාර්ග ඵලයනට එළඹ ඇති බවත්, ඒක සේතුකයින් ආයඪී මාර්ගයට පිවිසි බවත් - අසේතුකයින් එම ආයඪී මාර්ගය දෙසට යොමු නොවී ඇති බවත් ධර්ම ග්‍රන්ථයන් පරිශීලනය කිරීමේදී අපට අවබෝධ කර ගත හැකිය. එසේ නොමැතිව සියළු දෙනාටම ඒකාකාරයෙන් නිවන් අවබෝධ කරවීමේ හැකියාවක් සමෂක් සම්බුදුන් වහන්සේ හටද තිබී නැති බවත් පැහැදිලිය.

තුමිසේනි කිව්වං ආතප්පං - අක්ඛාතාරෝ තට්ඨගතා
පටිපන්නා පමොක්ඛන්ති - ඤායිනො මාර බසධනා

යනුවෙන් බුදුන් වහන්සේ විසින්ම වදාරා ඇත්තේ ද එබැවිනි. - “තට්ඨගතයන් වහන්සේ මඟ පෙන්වා දෙන සේක. ඔබ, ඔබ විසින්ම එම මඟෙහි ගමන් කළ යුතුය. පමාවකින් තොරව එම මඟට පිවිසියෙක් වෙයි නම්, හෙතෙම මාරයාගේ බසධනයෙන් මිදෙනු ඇත.

බුදුන් දවස සිටි පාලකයින්, ඔවුන්ගේ රාජ්‍යයන්

භාරගන්නා ලෙස බුදුන් වහන්සේ හට ඇරැයුම් කළ බවත්, එවැනි ඇරැයුම් උන්වහන්සේ විසින් ප්‍රතික්ෂේපකර ඇති බවත් - පැරණි දහම් පොත් පරිශීලනය කිරීමේදී අපට දැකගන්නට හැකිය.

තත්ත්වය එසේ තිබියදී - වර්තමානයේ ඇතැම් හික්කු කණ්ඩායම් “ධර්ම රාජ්‍යයක්” ගොඩනැඟීමට යැයි කියමින් බුදුන් වහන්සේ විසින් අනුදැන නොවදාළ - ආයතී ධර්මය හා නොසැසඳෙන ක්‍රියාවන්හි නිරත වෙති. ඔව්හු ධර්මරාජ්‍යයක ඇති අවශ්‍යයතාවය පිළිබඳව දේශණා කරති. බුදු දහම පිළිබඳව නිසි අවබෝධයක් නොමැති, බෞද්ධයන් යැයි තමන් විසින්ම තමන්ව හඳුන්වා ගන්නා ඇතැම් පිරිස් අන්ධානුකරණයෙන් මෙන් - ධර්මරාජ්‍යවාදීන්ව අනුගමනය කරති. තවත් සමහරෙකු - අනාගතයේදී ඇතිවේ යැයි සිතන ධර්ම රාජ්‍යයක විවිධ තනතුරු දැරීමේ අපේක්ෂාවෙන් ධර්ම රාජ්‍යයක් බිහිකළ යුතු බවට මොර දෙති.

බුදුන් වහන්සේගේ අනුශාසනාව වනුයේ තමා තුළින් තමන් දකින ලෙසය. සත්‍ය අවබෝධවනුයේ එවිටය. එය සිදුකළ යුතු ආකාරය තමන් වහන්සේ බුද්ධත්වයට පත්වීමෙන් පසුව පස්වග මහනුන් අමතමින් පැවැත්වූ ප්‍රථම ධර්ම දේශණය වන දම්සක් පැවතුම් සූත්‍රය තුළින් පැහැදිලි කොට දක්වා වදාරා ඇති සේක.

මහණෙනි! පැවිද්දෙන් විසින් නොසෙවිය යුතු අන්තයෝ දෙකකි. එනම් ලාමක වූ, ග්‍රාම්‍ය වූ පෘථග්ජනයින් විසින් පුරුදු කරන ලද අනායතී වූ, අනර්ථයක්ම ඇසුරු කරන්නාවූ වස්තු කාමයන් කෙරෙහි යම් මේ කාමසුබලලිකානු යෝගයක් ඇත් ද, එසේම දුක් උපදවන්නාවූ අනායතී වූ අනර්ථයක් ම

ඇසුරු කරන්නාවූ යම් මේ අත්තකිලමටානු යෝගයක් ඇත්ද?, මහණෙනි! ඒ මේ අන්ත දෙකට නොපැමිණ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද මධ්‍යම ප්‍රතිපදා තොමෝ ප්‍රඥා ව්‍යුහය පිරිසිදු කරන්නිය. නුවණැස ඇති කරන්නිය. කෙළෙසුන් සංසිද්ධිම පිණිස, වතුරායඪී සත්‍ය ප්‍රතිවේදය පිණිස ඔවුන්ගේම අවබෝධය පිණිස නිවන් පිණිස පවත්තිය.

මහණෙනි! තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මනාකොට අවබෝධ කරන ලද ඒ කවර මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවක් තොමෝ ප්‍රඥා ඇස පිරිසිදු කරන්නී. නුවණ ඇස ඇති කරන්නී, කෙළෙසුන් සංසිද්ධිම පිණිස, වතුරායඪී සත්‍යය අවබෝධ පිණිස ඔවුන්ගේම අවබෝධ පිණිස නිවන් පිණිස පවත්නිද? මේ ආයඪී අශ්වාංගික මාර්ගය මැයි. ඒ කවරේද යත්, සමසක් දෘෂ්ඨිය, සමසක් සංකල්පනාවය, සමසක් වචන, සමසක් ක්‍රියා, සමසක් පැවතුම්, සමසක් ව්‍යායාමය, සමසක් ස්මෘති (සිතිය), සමසක් සමාධිය යන මොහුයි. මහණෙනි! තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද මේ ඒ මධ්‍යම ප්‍රතිපදා තොමෝ ප්‍රඥා ඇස පිරිසිදු කරන්නිය, නුවණැස ඇති කරන්නිය, කෙළෙසුන් සංසිද්ධිම පිණිස, වතුස්සත්‍ය ප්‍රතිවේදනය පිණිස සම්බෝධිය පිණිස, නිවන් පිණිස පවත්තිය.

මහණෙනි! මේ වනාහි දුක්ඛ ආයඪී සත්‍ය වේ. ඉපදීම දුකය, ජරාවද දුකය. රෝගී වීම දුකය. මරණය ද දුකය. අප්‍රියයන් හා එක්වීම දුකය. ප්‍රියයන් ගෙන් වෙන්වීම දුකය. කැමති යමක් නොලැබේද, ඒ ද දුකය, සැකෙවින් පක්ඛ ව උපාදාන ස්කන්ධයෝ දුක් වන්නාහුය.

මහණෙනි! මේ වනාහි දුක්ඛ සමුදය ආයඪී සත්‍ය නම්

වේ. යම් මේ පුනරුත්පත්තිය ඇති කෙරේද. නිපදිරාග සහගත වන්නිද? ඒ ඒ භවයෙහි විශේෂයෙන් සතුට ඇතිකරන්නිද, ඕ තෘෂ්ණාව කවරිද යත්, කාම තණ්හාවය, භව තණ්හාවය, හෙවත් ශාස්වත දෘෂ්ඨිය හා යෙදෙන තණ්හාවය, විභව තණ්හාව හෙවත් උච්ඡේද දෘෂ්ඨිය හා යෙදෙන තණ්හාවය යන මොහුයි.

මහණෙනි! ඒ තෘෂ්ණාවයෝම යම් සම්පූර්ණ නොඇලීමක්, නැතිකිරීමක් වේද, අත්හැරීමක් වේද, දුරලීමක් වේද, නොඇලීමක් වේද, මෙය වනාහි දුක්ඛ නිරෝධ ආයාසී සත්‍යයයි.

මහණෙනි! මෙය වනාහි දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිණී පුත්‍රපදායාසී සත්‍ය වේ. එනම් මේ ආයාසී අශ්වාංගික මාර්ගයමය. ඒ කවරේද යත්, සමසක් දෘෂ්ඨිය, සමසක් සංකල්පනාවය, සමසක් චරිතය, සමසක් කර්මාන්තය, සමසක් ආප්තිය, සමසක් ව්‍යායාමය, සමසක් සති, සමසක් සමාධි යන මෙය වෙයි. මෙය බුද්ධ දේශණාවයි.

බොද්ධයන් විසින් සිදු කළ යුත්තේ මෙම ආයාසී මාර්ගයෙහි ගමන් කිරීමය. උපදේශයන් අනුගමනය කිරීමය. ප්‍රඥාව වැඩීමය. පිළිවෙත් පිරීමය. ඉන් බැහැරව පාර්ටිනාවෙන්ම පමණක් නිවන පසක් කළ නොහැකිය.

උපදින මිනිසා - මිය යන්නේය. එම කරුණු දෙක එකිනෙකා වෙන් කළ නොහැකි අයුරින්ම බැඳී වෙලි පවතින්නකි. - එහෙත් ඇතැමුන් මරණය තමන්ට නිමි දෙයක් බව නොසිතති. පිටිතයම නිමි බව සිතති. ඒ අනුව කටයුතු කරති. මරණයට බිය වෙති. මරණයෙන් ගැලවීමට උපමාරු යොදති. එහෙත් භවය ඇතිනාක් මරණයෙන් මිදිය නොහැකි බව බුද්ධ දේශණාවන් අනුව පැහැදිලිය.

ඉපදීම දුකය, ජරාවට යෑම දුකය. ඇතැමෙකු මෙය අර්ථ කථනය කරනු ලබන්නේ - ඉපදීම, මහඵලිම (වයසට පත්වීම) දුකකි යනුවෙනි. එහෙත් එය එසේ නොවන්නේය. උපන්දා සිටම ජරාවට පත් වීමද පවතින්නේය. නිදසුනක් වශයෙන් ඔබ එක් දිනක් හෝ ශරීරකෘත්‍යයන් ගෙන් බැහැර වන්නේ නම්, එවිට එහි පවතින ජරාවේ තත්ත්වය ප්‍රත්‍යක්ෂ කර ගැනීමට ඔබ හටම හැකිවනු ඇත. හවයේ ස්වභාවය එයයි. සම්මා සම්බුදු පියාණන් වහන්සේ විසින් දේශනා කොට වදාරා ඇත්තේ, එම හවය නිරෝධ කළ හැකි ආකාරයයි. මාර්ගයයි. ප්‍රතිපදාවයි. ආයුෂී මාර්ගයෙහි ගමන් නොකොට අන්‍ය මාර්ගයන්හි ගමනේ යෙදෙමින් හව නිරෝධය අපේක්ෂා කරන්නේ නම් ඒ ඒ වනාහි දැලකින් සුළඟ බඳින්නට යන්නාක් වැනි, දැලකින් ගින්න බඳින්නට යන්නාක් වැනි, දැලකින් වතුර බඳින්නට යන්නාක් වැනි, හුදෙක්ම නිශ්ඵල ව්‍යායාමයන් පමණක්ම වනු ඇත.

අද දවසේද මාර්ගඵල ලාභි බුද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේලා වැඩ වෙසෙති. උන්වහන්සේලාව හඳුනා ගැනීමේ හැකියාවක් පෘථග්ජනයිත් වන අපහට නැත. උන්වහන්සේලාද තමන් ලබා ඇති මාර්ගඵල ගැන ප්‍රකාශනයන් නොකරති. නිරාමිය ප්‍රීතියෙන් යුතුව එහි ඵලය අත් විඳිති.

අප විසින්ද උත්සාහ කළ යුත්තේ එම උතුම් වූ ඵලයන් අවබෝධකර ගැනීම සඳහාය. ඒ සඳහා හැකියාව අද දවසේද නැත්තේ නොවෙයි.

බුදුන් වහන්සේ පිරිනිවන් පෑමට මොහොතකට මත්තෙන් සුහද්‍ර නම් පරිත්‍යාජකයා හට කර ඇති දේශනාවෙන් එය මැනවින් පැහැදිලි වෙයි.

අඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤා'ති
 ඉමේව සුඤ්ඤ භික්ඛු සමිමා විහරෙය්ශුං
 අසුඤ්ඤෝ ලොකො අරහන්තෙහි අස්සාති

අනෙක් පරවාදීහු ශ්‍රමණයන්ගෙන් ශුන්‍යයහ. සුඤ්ඤ! භික්ෂුහු මැනවින් පිළිවෙත් රක්නාහු නම් ලෝකය රහතුන්ගෙන් ශුන්‍ය නොවන්නේය.

මෙය බුදුන් වහන්සේගේ දේශනාව විය.

බුදු දහම සියල්ල අත්හරින්නට නොවේ. සසර පිළිබඳව තත්ත්වාවබෝධය පිණිසමය. බුදුන් දවස සිටි අනේපිඬු සිටානන් වැනි මහධනවතුන් ගිහිගෙහි වෙසෙමින්ම - මහඵල ලබා ඇති බව බොද්ධ පොත පතෙහි දැක්වෙයි. සුද්දෝධන රජතුමාද එවැන්නෙකි.

මේ ජාතියෙහිදීම තත්ත්වාවබෝධය ලැබ සතුටින් පිටත්ව, අවසානයේ හව නිරෝධයෙන් දුක කෙළවර කිරීම ආයතී මාගී දැක්මයි.

හව නිරෝධය පිණිස පිළිවෙත් රැකියයුත්තන් එම පිළිවෙත් නොරකින්නෙහි නම්, නිවන? කෙසේ ලබන්නද?

චන්ත බද්දට දී - ඇස්සට දත නියැවීම

විරුද්ධ පාක්ෂික දේශපාලකයින් නිරන්තරයෙන්ම ජනතා පරමාධිපත්‍ය පිළිබඳව කථා කරනු බොහෝවිට ඇසිය හැකිය. ඔවුනට ජනතාවගේ අයිතින් පිළිබඳව සිහිපත් වනුයේ බලයෙන් පිරිනුන තැනේ දීය. බලයේ සිටියදී තම බලය රැක ගැනීම පිණිස කවර හෝ ක්‍රියාමාර්ගයක් අනුගමනය කරනු ලබන පාලකයින් - බලයෙන් පිරිනුන තැනේ සිට, යළි බලය ලබාගැනීම - ජනතාවගේ කැමැත්තෙන් බැහැරව කළ නොහැකි බැවින් - ඔවුන් ජනතාවගේ අයිතිය පිළිබඳව කථා කරමින් ජනතාව මුළාවට පත්කළ හැකි සුරංගනා කථා කියති.

අවාසනාවකට මෙන් චන්මත් සමාජයේ ජනතාවද එවන් සුරංගනා කථා හමුවෙහි මුළාවට පත් වෙති. තමන් අත තිබෙන බලය නිසි අයුරින් පරිහරණය නොකරති. ජනතා පරමාධිපත්‍යය රැකෙන අයුරින් කටයුතු කිරීමට හැකි - එසේ කටයුතු කරනු ලබන පිරිසක් බලයට පත් කිරීමට හෝ එසේ පත්කළ හැකි ආණ්ඩුක්‍රමයක් සකසා ගැනීමට යුහුසුළු

නොවන ඔවුන් පවතින ක්‍රමයෙහි කොපමණ අඩුලුහුඬු කමි පැවතියේ වුවද එය තුල්‍ය රුඳෙමින් - තවත් අවස්ථාවාදීන් කොටසකට බලය පවරා දෙති.

තමන් සතු බලය නිවැරදි නොවන කොටසකට පවරා දෙනු ලබන ජනතාව - තමන් සතු බලය ලබාගත්තවුන් විසින් ඔවුන්ගේ අභිමතය අනුව ආපසු ලබා දෙන යමක් අපේක්ෂාවෙන් බලා සිටිති. බලය ලබා ගත්තවුන් ඉසුරුමත් වෙද්දී - බලය ලබාදුන් ජනතාව මැසිවිලි නගති.

මේ වනාහි පැරණි කියමනක් වන “වත්ත බද්දට දී ඇස්සට දුන නියවනවා” යන කියමන සනාථ කරනු ලබන අවස්ථාවකි.

මෙම යටා තත්ත්වය ජනතාව විසින් කවදා අවබෝධ කරගන්නේදැයි සිහිම පවා අද දවසේ දුෂ්කරව ඇත්තේ තමන්ට ලැබෙන පොද්ගලික ලාභ සංග්‍රහ හමුවෙහිදී ඕනෑම පහත් කටයුත්තක් කිරීමට බොහෝ දෙනෙකු පෙළුම් ඇති බැවිනි.

බලය ලබා ගැනීමේ අරමුණින් යුතුව - තම පක්ෂය පිළිබඳව වාගාබන්ධනයෙන් කටා කරන දේශපාලකයින් විසින් ජනතාව එකිනෙකා වෙර කරවති. එකිනෙකා හේද කරවති. තම පවිත්‍රතාවයන් හුවා දැක්වීම පිණිස අනෙක් කණ්ඩායම් නිර්දය ලෙස විවේචනය කරති. ඒවා අසන පාක්ෂිකයින් ඔල්වරසන් දෙති. අත්පුඩි ගසති. හුරේ දමති.

මැතිවරණ අවසානයෙහිදී දෙපිල බෙදුන පාක්ෂිකයින් එකිනෙකා ගහ මරා ගනිති. අඬ දබර කර ගනිති. දේපල

විනාශ කර ගනිති. ජනතාව මෙසේ විනාශය කරා ගමන් කරද්දී, තනතුරු තණ්හාවෙන් පෙළුන නායකයින් පක්ෂ මාරු කරති. තනතුරු ලබති. බලයට එන්නට පෙර දැඩි දෝෂදර්ශනයට ලක් කළ කණ්ඩායම් පිළිබඳව ගුණ දකිති. එම ගුණ ගායනාවන් කරති. තමන් එසේ පක්ෂය මාරු කළේ ආත්ම ලාභය සඳහා නොව, රටට ඇති ආදරය නිසා බව කියති. ජනතාවට ඇති ආදරය නිසා බව කියති. ආත්ම ලාභය සඳහා කැසකවන ඇතැමුන් ප්‍රතිපත්ති පසෙක ලා මෙවැන්නක් පසු පසින් යති.

බුද්ධිමත් ජනතාව - විසින් දේශපාලකයින්ගේ මෙවැනි කටා පිළිකුලින් යුතුව හෙළා දකිති. එහෙත් ඒ බැව් ප්‍රකාශ කිරීමට බොහෝ අයෙකු හට හඬක් නැත. පක්ෂවලට බෙදී යමින් තමන් පත් කළ නායකයින් තමන්ගේ බුද්ධියට නිගා කරන බව ඔවුන් දනිති. ඒ සඳහා ප්‍රති ක්‍රියාකාරකම් දැක්වීමට අවස්ථාව එනතෙක් ඔවුහු බලා සිටිති.

ජන්දදායකයා එසේ පෙළෙද්දී - තනතුරු ලෝභි නායකයින් - තනතුරු ලබමින් ආරක්ෂක රැකවරණ ලබමින් යෙහෙත් වැජඹෙති. යළි ජය ලබාගැනීම සඳහා උපාමාරු සකසති.

අවස්ථාව එළඹෙති. වත්තේ අයිතිය යළි ජනතාව අතට පත්වී ඇත. එය බද්දට දීමට නියමිතය. එම කටයුත්ත බුද්ධිමත්ව කළ යුත්තකි. ජනතාව බුද්ධිමත් නොවන්නේ නම් - යළිත් සිදුවනුයේ වත්ත බද්දට දී - ඇස්සට දත නියවීමටය.

අද රටට අවැසිවන්නේ - ජාතික නායකයින් මිස - දේශපාලන නායකයින් නොවේ. අවාසනාවකට මෙන් අද නැත්තේද ජාතික නායකයින්ය. ජාතික නායකයින් බිහිකර

ගැනීමේ පරිසරය සකසා ගැනීමත් - ඒ සඳහා සුදුසුකම් ඇති අයව පමණක් තෝරා පත්කර ගැනීම ජනතාවගේ යුතුකම හා වගකීම වන්නේය. ජනතාව විසින්ම මෙය වටහාගත යුත්තේය. හැකිමට වහල් නො වන්නටත් - බුද්ධිමත්ව ක්‍රියා කිරීමටත් පුහුණු විය යුත්තේය. ආත්ම ලාභය සඳහා නොව පොදු උන්නතිය උදෙසා කටයුතු කිරීමට කැපවීමෙන් ක්‍රියා කළ යුතුය. එවිට කලක් ගතවීමෙන් පසුව වුවද ජාතික නායකයින් බිහිවනු දැකිය හැකි වනු ඇත. ජනතාව බුද්ධිමත්ව, පාරාර්ථශීලීව කටයුතු නොකර - ආත්මාර්ථයම හඹා යන්නෙහි නම්, තවදුරටත් නිස්සන් පසෙකට විසි වී ගොස් ප්‍රස්සන්න ම රජ කරනු ඇත.

5

අනේ මෙනෙමත් කටා

එය අධි පොසොන් පෝය දිනයකි. ප්‍රසිද්ධ ශ්‍රව්‍ය දෘෂ්‍ය මාධ්‍ය ජාලයකින් සිදුකළ විකාශයක් මෙද, බලා සිටියෙමි. එය විහාරස්ථානයකදී ශිල සමාධිත උවසු උවැසියන් උදෙසා ධර්ම දේශනයක් පවත්වනු ලබන අවස්ථාවකි.

එම දේශනය පවත්වමින්, හාමුදුරුවෝ මෙසේ කිය. දැන් බලන්න ගිහියන්ට රකින්න තියෙන්නෙ පන්සිල් පද පහ විතරයි. අපිට එහෙමද? ... අපට රකින්න කෝටියක් සංචර ශිල තියෙනවා. එහෙම විශාල සංඛ්‍යාවක් රකින්න තියෙන අපට, පන්සිල් පදපහ නොරකින ගිහියන් විසින් විවේචනය කරනවා. අපට දුශ්ශිලයන් හැටියට හඳුන්වනවා. අනුන්ව විවේචනය කරන්න ඉස්සර වෙලා තමුන්ගෙ වැරදි හදාගන්න ඕනෙ නෙ.

හාමුදුරුවන්ගේ දේශනය කොහොම වුනත් අන්තිම ටික හරිම අගෙයි. මොකද, අනුන්ව විවේචනය කරන්න ඉස්සර වෙලා තමුන්ගෙ වැරදි හදාගන්න කියපු කියමන.

කිසිම පන්සලක මොන යම් අවස්ථාවකදීවත් කිසිම කෙනෙකුට බලහත්කාරයෙන් මහණ කරන්නේ නැති බව හැමෝම දන්නවා. ඉතින් කවුරුන් හෝ ශ්‍රමණභාවය ලබාගන්නවා නම්, ඒ වෙනුවෙන් පනවා ඇති විනය ප්‍රතිපත්ති පිළිගැනීම අනිවාර්යයෙන්ම සිදුවිය යුත්තක්.

කවුරුන් හට හෝ එවැනි විනය ප්‍රතිපත්ති රැකීමේ අපහසුවක් තියෙනවා නම් ඉන් ඉවත්ව යෑමේ කිසිම බාධාවක්, අප දන්නා තරමින් ඔද්ධ ශාසනය තුළ නැතැ. හැබැයි ශාසනයට ඇතුලත්වී ශ්‍රමණ භාවය ලබා ගන්නා තැනැත්තෝ, සංසාර දුක්ඛයෙන් මිදී මහඵල පසක් කර ගැනීමේ අරමුණින් යුතුව එහි පිළිපත් අයෙකු බැවින්, එවන් අයගේ වර්ගාවන් නිවැරදිව පවත්වා ගැනීම පිණිස පනවා ඇති විනය ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමට නිරායාසයෙන්ම බැඳෙන බව නම් සැබැවකි. නිර්වාණාගමිත්ත්වය අපේක්ෂාවෙන් යුක්තව, කෙළෙසුන් ප්‍රතිභා කිරීමේ නිරතවන යතිවරයන් වහන්සේලාහට සිවු පසයෙන් සංග්‍රහ කිරීම ගිනියන් විසින් ඉතාමත් ඕනෑකමින් සිදුකරනු වර්තමානයේදී ද හොඳින්ම දැකගත හැකි බවද පැවසීම මුසාවක් නොවන්නේය. පැවිද්ද ලැබූ අය සංසාර විමුක්තිය උදෙසා වෙර දැරිය යුතුය.

ගිනියා එසේ නොවේ. පෘථග්ජනයෙකි. ඔවුන් අතුරෙන් බොහොමයක් සසර දුක පිළිබඳව නිරවුල්ව නොදකිති. දුකෙහිම ගැටෙමින් එය සැපය යයි සිතමින් සැපය සොයති. එවන් ජන කොටසකට දුකින් මිදීමට මහ කියාදීමත්, ඔවුනට දුකින් මිදීමට උපකාර කිරීමත් කළ යුතු බවට, ඔවුන් වහන්සේ විසින්ම, ඔද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේලාට අනුදැන වදාරා ඇති උපදේශයකි.

ඒ අනුව ගිහියා හට හරි මඟ පෙන්වා දීම එක කටයුත්තකි. ගිහියාව ඒ මඟ ගමන් කිරීමට පෙළඹවීම තවත් කටයුත්තකි.

ගිහියා හට ධර්ම මාර්ගය පෙන්වා දුන්නේ වුවද - ඔහු ධර්ම මාර්ගයෙහි ගමන් නොකරන්නේ නම්, ඒ ඔහුගේ කර්මයයි. ඒ පිළිබඳව බුද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේලා කැළඹීමට පත්විය යුතු නොවෙයි. තමන් වහන්සේ විසින් ඇති කරගත් සසර දුකින් එතෙරවීමේ අරමුණ සාක්ෂාත් කරගැනීමේ කාර්යය නිවැරදිව කර ගැනීම වඩාත් වැදගත් වන්නේ නොවේද?

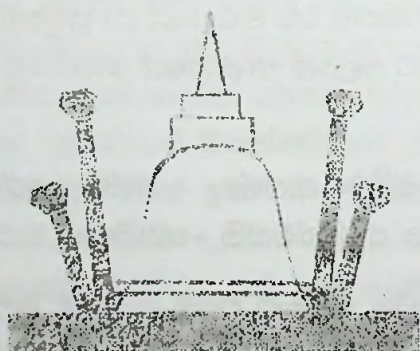
බුදුන් වහන්සේ විසින් දේශණා කරනු ලැබ ඇත්තේ ද මෙසේය. තථාගතයන් වහන්සේ මඟ පෙන්වා දෙනු ලබන සේක. ඔබ, ඔබ විසින්ම එම මාර්ගයේ යා යුත්තේය. පමාවකින් තොරව එම මඟට පිළිපත් තැනැත්තේ මාරයාගේ බසටනයෙන් මිදෙන්නේය.

තුමිසේනි කිව්වං ආතප්පං - අක්ඛාතාරෝ තථාගතා
පටිපන්නො පමොක්ඛන්ති -ඤායිනො මාර බාධනා

සියළුම ලෝක ජනතාව එකම තැනකදී නිවන් දැක්වීමේ හැකියාවක් තිබුණේ නම්, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉහත සඳහන් ගාථාව දේශනා නොකරනු ඇත. ඒ වෙනුවට එක කෙළවරක සිට අනෙක් කෙළවර දක්වා සියළු ජනයාව නිවන් දැක්වනු ඇත. එහෙත් එවැනිනක් සිදු වී නැත. එසේ සිදුකළ හැකි බවක්ද නොපැවසෙයි.

ගිහියා සිල් රකිනවා බලා සිටිනවාට වඩා, සසුන් ගතවී සිටින ඔබ වහන්සේ හෝ නිසි අයුරින් ධර්මාවබෝධය ලබමින්

මහඵල ලාභියෙක් බවට පත්වන්නේ නම් වඩාත් උචිත දෙය එයම නොවන්නේද?... එය එවන් අයුරින් සිදුවන්නෙහි නම් ... එවැනි යුගයක ඉපදී සිටින අපද සැබැවින්ම පිං වන්තයන් නොවන්නේද?... මේවාට පිළිතුරු ඇත්තේද ඔබ වහන්සේලා තුළමය. නොපමාව ඒවා එළි දක්වන්නේ නම් .. එයද මහඟු පිංකමක් වනු නොඅනුමානය.

6

විද්‍යාවේනි දියුණුව

අද විද්‍යාව දියුණු යැයි බොහෝ දෙනෙකු කියනු ඇසෙයි. යහපත් දෙයක දියුණුවක් වේ නම් එය සැබැවින්ම අගය කළ යුත්තේ ය. එය එසේම විය යුත්තේ, එම දියුණුව සත්ත්ව සත්තව්‍යයේ යහපත සඳහාම පමණක් හේතු වන්නේ නම් පමණකි.

නොදියුණු සමාජයකැයි කියන ඇත අතීතයේ ජීවත් වූ මිනිසුන් අතර ද අඬ දඬර - කලකෝලාහල සිදුවී ඇත. එවන් කාලය තුළදී අනතුරට හෝ ආපදාවට පත්වී ඇත්තේ, එකී අරගලයකට යොමුවූ අය පමණකි. එදා ගල් මුහුරු - පොලු - කැති - පිහි - මන්නා, කඩු හි, තෝමර - හෙල්ල වැනි ආයුධ පාවිච්චි කරමින් සිදුවූ සටන්වලදී සිදුවී ඇති හානි විශාල ලෙස එවකට සිටි අය දුටු බවට ඉතිහාසය තුළින් සාධක ඕනෑ තරම් දැකිය හැකිය.

කාලිංග දේශය ආක්‍රමණය කළ වණ්ඩාශෝක රජු -

එම සංග්‍රාමයේ බිහිකුණු බව නිසාවෙන්, විනාශ වී ඇති පිටිත හා දේපළ - ගලායන රුධිරය දැක ඉන් කම්පාවට පත්වීම හේතුවෙන් සියළු ආක්‍රමණයන් අත්හැර දැහැමි අයෙකු බවට පත්වී, ධර්මාශෝක නමින් බුද්ධ ශාසනයෙහි උන්නතිය උදෙසා අම්බ මෙහෙයක් සිදුකොට ඇත.

ප්‍රචණ්ඩත්වයෙහි සැබෑ මුහුණුවර කුරිරුය. වේදනාකාරීය, බල අරගලයෙහි නිරතවන වත්මන් බල ලෝභින් - ස්වකීය බලය පවත්වා ගැනීම පිණිස විවිධ උපක්‍රම යොදති. ආයුධයන් තනති. තනවති. මුදල් වැය කරති. මේ හැම දෙයකම මුඛ්‍ය පරමාර්ථය වී ඇත්තේ තම බලය ආරක්ෂා කර ගැනීමය.

තමන් විසින් සැළසුම් කරනු ලබන ප්‍රචණ්ඩත්වය හමුවෙහි සත්ත්ව ප්‍රජාවට හෝ භෞතික සම්පත්වලට සිදුවන හානිය පිළිබඳව බලලෝභිත්වයෙන් පෙළෙන ඔවුන්ගේ මනැසට ගෝචරවී නොමැතිවීම බේදජනකය.

විද්‍යාවේ දියුණුවේ නාමයෙන් අද දවසේ නිපදවා ඇති - ජලකර - පරමාණු - නිසුට්‍රෝන් වැනි අවි අති භයානකය. එවන් අවි ප්‍රහාරයන් සිදු වුවහොත් එයට ගොදුරුවන සියළුම දේ විනාශ වන්නේමය.

රාජ්‍යයක් ඇතිවීමට භූමියක් තිබිය යුතුය. භූමියක් තිබූ පමණින්ම එය රාජ්‍යයක් නොවන්නේය. භූමියක් මත රාජ්‍යයක් ඇතිවීමට නම් එහි ජනතාවක් සිටිය යුතුය. පාලකයින් හා පාලිතයින් ඇතිවන්නේ එවිටය.

සත්ත්ව ප්‍රජාව සුන්නත් දුවිලි කරමින් - සියළු භෞතික සම්පත් වනසා, ස්වභාව ධර්මයාගේ සමතුලිත භාවයට හානි

සිදුකරමින්, පවත්වා ගන්නට යන බලය කුමක්දැයි බල තණ්හාධිකයින් හට නොපෙනෙන බැවින් එහි පවතින අනතුර අති විශාලය.

මෙවන් විනාශයක් කළ හැකි භයානක අවි ආයුධ කොයා ගැනීම - නිපදවීම - මිනිසා විසින් සිදුකරන්නෙහි නම්, ඒවායින් සියළුම සත්ත්වයින්ගේ විනාශය සිදුවන්නේ නම් එවන් ක්‍රම වේදයක් - දියුණු විද්‍යාවකැයි පිළිගන්නේ කෙසේද? එහි ඇති දියුණුව කුමක්ද?

සත්ත්වයාගේ යහ පැවැත්ම, උන්නතිය සඳහා හේතුවන අරමුණුවලින් බැහැරව යමින් - සත්ත්ව ප්‍රජාවන්ගේ විනාශය පිණිසම හේතුවන කටයුතු කරන්නවුන් හට මෙය විද්‍යාවේ දියුණුව ලෙස පෙනෙන්නේ නම්...

කිව යුතුව ඇත්තේ මෙයයි... වේදයෙහි විෂ්ණුගේ අවතාර අතරින් අවසාන අවතාරය “කල්කි”ය. මිනිසා විසින් දියුණු කර ගන්නා බුද්ධිය හේතුවෙන්ම මිනිස් වර්ගයාගේ විනාශය ඇතිවන අයුරු ඉන් විග්‍රහ කෙරෙයි.

විද්‍යාවෙන් දියුණුයැයි වහසිබස් දෝඩන බටහිර ජාතින් - හට ස්වභාවධර්මය අහිබවා යාගත නොහැකිව අදෝනා නගනු ඇසිය හැකි ය. ඔව්හු අනපේක්ෂිත සුළි සුළං වලින් පහර කති. මහා කුණාටු, භූමි කම්පාවලින් වැළකී ගත නොහැකිව මැසිවිලි නගති. නිම කුණාටුවලට යටවෙති. අනපේක්ෂිත නිම පතනයන් හේතු කොටගෙන තම දෛනික කටයුතු අත්හැර දමති. ... ස්වභාව ධර්මයෙහි ක්‍රියාකාරීත්වය හමුවෙහි විද්‍යාඥයින් අනාවයන් වී ඇත. ස්වභාව ධර්මයේ

ක්‍රියාවලිය හමුවෙහි දී පරාජය වී මැසිවිලි නඟන්නට සිදු වී
ඇති තැන ඔවුන් ලබා ඇති විද්‍යාවේ දියුණුව කුමක්ද?

ලිපි ගිණි මොළවන තෙක් දිය සැලියේ

සැපයක් යැයි කකුළුව දිය කෙලියේ

යන්නද වත්මන් විද්‍යාවේ දියුණුව පිළිබඳව වහසි බස්
දොඩන්නවුනට - අධ්‍යයනය කිරීම උදෙසා දිය යුතු මහඟු
උපදේශයකි.

කෘතගුණවේදී විම - නොවිම

මිනිසා උපදින විට අසරණය. කුඩා බිළිදෙකු වශයෙන් මෙළොව උපත ලද තැනැත්තා හට ... තම අවශ්‍යයතාවයන් ඉටුකර ගැනීමේ හැකියාවක් නැත. කළ හැකි එකම දේ හැඬීම පමණකි.

කෙනෙකුත් වියපත් වී, තමාගේ කටයුතු කරගැනීමේ හැකියාව ඇතිවන තෙක්, ඔහුට අන් අයගේ උපකාරයන් නැතිවම බැරිය. එසේ අන් අයගේ උපකාරයන් නොලැබෙන්නට බිළිදා - බිළිදෙකු ලෙසින්ම මිය යනු නොඅනුමානය.

බිළිදාගේ කැත කුණු සෝදා, පිරිසිදු කිරීමටත් කවා පොවා පෝෂණය කිරීමටත්, අම්මා, තාත්තා, නැන්දා, මාමා, අයියා, අක්කා වැනි හෝ මෙකී නොකී කවරෙකුගේ හෝ සහය නොවන්නට බිළිදා හට අත්වන ඉරණම “මරණයම” නොවන්නේද? කෙසේ හෝ වේවා, තම දිවි සරුකර ගැනීමට බිළිදාගේ කය වැඩි උස් මහත් විමම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවන්නේය. නිසි අධ්‍යාපනයක් මෙන්ම අනෙකුත් ඕනෑ එපා

කම්ද සැපයිය යුතුය. මෙවන් කටයුතු වලදී, මව්පියන් විසින් ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික සැප විහරණයන්ද නොතකා හරිමින් තම දරුවන්ගේ අභිවෘද්ධියම අපේක්ෂා කරමින් කටයුතු කරති.

සියළු දේ දරුවා වෙනුවෙන්ම කැප කරති.

මෙවන් කැපවීම් නිසාම, උස් මහත් වී වැඩුන දරුවා තමාගේ දියුණුවට අත හිත දුන් අයව අමතක කර දමා, තම ආත්ම අභිවෘද්ධිය සඳහාම පමණක් පවතින්නේ නම් එවන් පුද්ගලයෙකුගෙන් සමාජයට - රටට - ලෝකයට කවර නම් වූ ආකාරයක යහපතක් අපේක්ෂා කළ හැකිද?... එවැනි හැකියාවක් නොවන්නේමය.

මෙවන් වර්ත ඇති ඇතැමුන් ලෝකයා හමුවෙහි මහා දානපතියන් සේ හැසිරෙන්නෝය. සැබැවින්ම එවැන්නන් මහාදානපතියන් නොව ආත්ම වංචනිකයෝ ය.

අතිතයේ පැවති ඇති දුදරු මාපිය සෙනෙහස පිළිබඳ කථාවන් බෙහෝය. එවන් යුගවල කවර අවස්ථාවකදී හෝ මව්පියන් තම දරුවන් කසළ ගොඩවලට විසිකර දැමූ බවක් දකින්නට නැත. එවැන්නක් සිදුවී ඇත්තේ නම් එයද ඉතාමත් විරළ දෙයක් වශයෙනි.

වර්තමානයේ එසේ නොව, දරුවන් අත්හල දෙමාපියන් පිළිබඳව - කසළ ගොඩවල දමා ගොස් ඇති දරුවන් පිළිබඳව නිරන්තරයෙන්ම ඇසිය හැකි තත්ත්වයක් උදාවී තිබීම බේදජනකය.

ඇතැම්විට ඒවා බේදනීය සිද්ධි වශයෙන් දැකීමද

සාධාරණ නොවන්නේයැයි කෙනෙකු හට සිතෙන්නට ද බැරිකමක් නැත. මෙළොව වශයෙන් තම දියුණුවට උපකාර කළ දෙමව්පියන් නොසළකා හැරිය, දෙමව්පියන්ගේ අගය හඳුනා නොගත් අයෙකු විසින් කවර නම් වූ ජාති අවස්ථාවකදී හෝ කෙසේ නම් මව් පිය සෙනෙහස ලබන්නද? නොලබන්නේම ය. ඒ වනාහි ඔවුන් විසින් සිදුකළ මව් පියන් නොසළකා හැරීමේ ක්‍රියාවලියෙහි ප්‍රතික්‍රියාවන් පමණකි.

8

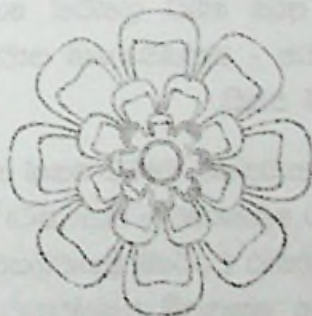
අකෘතඥයා

ජීවත්වන සෑම සියළු අයෙකු හටම, ලෝකික ජීවිතයේ උන්නතිය උදෙසා අන් අයගේ පිළිසරණ ඕනෑ වන්නේය.

එකිනෙකා හට උපකාරී වීම ජීවියාගේ ස්වභාවයයි. තම අවැසිතාවයන් උදෙසා අනෙක අප්‍රමාණ උපකාර ලබාගත් අකෘතඥ පුද්ගලයා - ප්‍රතිඋපකාර කිරීම හෝ කාතඥභාවය පළ කිරීම වෙනුවට සිදුකරනු ලබනුයේ කුමක් හෝ හේතුවක් ගෙන හැර පාමින්, එය හුවා දක්වමින් - අමනාපයක් ඇතිකොට ගෙන - තමන් විසින් දැක්විය යුතුව ඇති කෘතඥතාවයෙන් බැහැරවී සිටීමය.

එය ජයග්‍රහනයක් ලෙස ගනිමින් උද්දාමයට පත්වීමත් යළිත් තම අවැසිතාවයක් ඇතිවූ මොහොතකදී - තම වැරදි සහවා ගනිමින් - ගුණවත් පුද්ගලයා වෙත ගොස් පිළිසරණ පැහිමට තරම් දිනයෙක් වීමත් අකෘතඥයා හට එතරම් අපහසු කටයුත්තක් නොවන්නේ ය.

තමා විසින් සිදුකරන ලද සියළු වැරදි අනුන් මත පැටවීමට පසුබට නොවන හෙතෙම - අනුන් විසින් සිදු කරන ලද සියළු යහපත් දේ තමා විසින් කරන ලදැයි කියමින් ඒවායේ උරුමයට හිමිකම් පාත්තට තරම් නිර්ලජ්ජිතයෙක් ද වන්නේය.

“කෙලෙහි” ගුණ නොදන්නා...

මුඛය තුළ ඇති බෙඩි ගුන්චින් ගෙන් ශ්‍රාවය වන “කෙල” නම් වූ ද්‍රව්‍ය - සත්ත්වයාගේ පැවැත්මට ඉටුකරන කාර්යය අති මහත් එකකි.

කෙළ ඇති නොවන්නට මුවෙහි තෙත් ගතිය නැතිවීමෙන් දිවෙන් රස බැලීමට නොහැකිවනු ඇත. කටා කිරීමේ හැකියාව නැතිවී යනු ඇත. ආහාර දිරවීමේ ක්‍රියාවලියට අවහිරතාවයන් මතුවනු ඇත. කෙල කොතරම් සත්ත්වයාට සම්ප වන්නේද යත් - කිසියම් රසක් හෝ ප්‍රියකර ආහාරමය සුවඳක් වැනි දෙයක් දැනුන විට - කටට උනන්නේද කෙලය. එබැවින් “කෙල”ය යනු අගය ඇති දෙයකි.

එහෙත් එහි අගය පවතින්නේ ඒවා මුව තුළ තිබෙන තාක් පමණකි. කවර හේතුවක් නිසා හෝ “කෙල” මුවෙන් බැහැර කරනු ලැබුයේ නම් - එතැන්සිට එය අප්‍රිය ජනක දෙයකි. - එහි දක්නේ දුර්ගුණය පමණකි. මුව තුළ සිටියදී කොතරම් මහෝපකාරී වූයේ වුවද - මුවින් බැහැර වූ සැතින්

ඒ සියළු උපකාරයන් දුරුවී යන්නේය. කෙලවලින් ප්‍රයෝජනය ගත් තැනැත්තෝ එහි ගුණය අමතක කොට බැහැරවූ කෙලෙහි නුගුණම පවසන්නෝය.

මෙය කෙලවලට පමණක් සීමා වුවක් නොවේ. තමන්ගේ ප්‍රයෝජනය - ලාභය සඳහා තමන් සමඟ වෙසෙමින් කටයුතු කරනු ලබන්නෙ කවරෙකු වුවද - තමා වෙතින් බැහැර වූ තැන් පටන් අනෙක විධි ලාභ උපකාර ඇතිකර දුන් තැනැත්තාගේ දෝශයම දකින්නේය. දුර්ගුණයම ප්‍රකාශ කරන්නේය. හොඳක් නම් නොදකින්නේය.

පෘථග්ජන තැනැත්තාගේ ස්වභාවයම එය වෙයි.

අභිමානයක තරම

රණසිංහ තම සය හැවිරිදි පුතුන් සමඟ පාසැලේ විවෘත කිරීමේ උත්සවයට ගොස් ආපසු නිවසට යමින් සිටියේය. රණසිංහ මෝටර් රථය පදවන අතර ඔහුගේ පුතා සිටියේ ඉදිරිපස අනෙක් අසුනෙහි ය.

තාත්තේ ... අර කොඩිය උස්සන කොට හැමෝම නැගිටිටෙ ඇයි?

රිය තුල තිබූ නිහඬතාවය බිඳිනු ලැබුයේ රණසිංහගේ පුතු කසුන් විසිනි.

පුතේ... ඒක අපේ වාරිතියක්. ඕනෑම උත්සව අවස්ථාවකදී ජාතික කොඩිය එසැවිම සිටිතක්. ඉතින් එහෙම ජාතික කොඩිය ඔසවන කොට හැමෝම එයට ගරු කිරීමක් වශයෙන් නැගී සිටිනවා.

ඉතින් තාත්තේ ජාතික කොඩියක් මොකටද?...

පුතේ ඕනෑම රටක තමන්ගේ රට වෙනුවෙන් සකස්

කරපු කොඩියක් තියෙනවා. ජාතික උත්සවවලදී වගේම ජාත්‍යන්තරයේදීත් ඒ ඒ රටවල් නියෝජනය වන බව ඒ ඒ රටවලට අයත් කොඩි ඔසවා තිබීමෙන්, අනෙක් අයට දැනගන්නට පුළුවන් වෙනවා. මොන රටක මොන යම් ජාතියක අයෙක් වුනත් ඒ ඒ රටවල ජාතික කොඩියට ගෞරව දක්වනවා.

ඉතින් තාත්තෙ අපේ ජාතික කොඩියේ සිංහයෙකු ගේ රූපයක් තියෙන්නෙ ඇයි?...

පුතේ සිංහයා කියන්නේ එඩිතර සතෙක්. විරත්වය පෙන්වන කෙනෙක්. අනෙක, කැලේ සත්තුන්ගේ නායකයා. ඉතින් එඩිතරකම, විරත්වය නායකත්වය සංකේතවත් කරන්න අපේ කොඩියේ සිංහයෙකු ගේ රූපය බොහොම ඇත කාලයක රජ දවසේ සටන් පවත්වාගෙන එනවා.

ඒත් තාත්තෙ සිංහයාට කඩුවක් දිල තියෙන්නෙ මොකද?... සිංහයා කඩුවෙන් සටන් කරන්න දන්නවාද?

නැහැ පුතේ... සිංහයා කඩුවෙන් සටන් කරන්නේ නැහැ. එඩිතර විරයෙක් වුන සිංහයාගේ අතට කඩුවකුත් ලැබුණාම තවත් විරත්ත්වය වැඩිවෙලා පෙනෙනවානේ. එතැන වැඩි අභිමානයක් තියෙනවා නේ.

කසුන් අසිරිතාවයෙන් මෙන් ඇඹරුණේය. රණසිංහ හටද, ඒ බැව් දැනිණ. ඔහු කසුන් දෙස බැලුවේය.

ඇයි පුතා.... මොකද?....

නැහැ තාත්තෙ මම හිතුවෙ ... අපරාදෙ සිංහයාගෙ අතට කඩුවක් දිල තියෙන්නෙ. එක අතකින් කඩුව අල්ලගෙන

හින්දා සිංහයා ඉන්නේ කකුල් තුනෙන්. ඉතින් සිංහයාට කකුල් තුනෙන් ඇවිදින්න බැහැනේ. අපරාදේ. කඩුවක් අල්ල ගන්න ගිහිල්ල සිංහයාට එක තැනම හිටගෙන ඉන්න වෙලා. අමුතු විරකමක් තියා, තියෙන විරකම වත් පෙන්වන්න බැහැ.... හරිම මෝඩ වැඩක්... නේද තාත්තේ.

රණසිංහ කැළඹිල්ලට පත්විය. ජාතික අභිමානය පිළිබඳව කියා දෙන්නට ගොස් තමන් අමාරුවක වැටුන බවක් රණසිංහට සිතුවේ. පුතුව යමක් කිව යුතුය. එහෙත් කුමක් කියන්නද? පුතා කියන්නේ සත්‍යයක් බව රණසිංහට ද වැටහි තිබුණි.

වරදක් සිදුවී ඇත. ලොකු අඩුවක් තිබේ. එහෙත් එම වරද නිවැරදි කිරීමේ හැකියාවක් තමන් සතුව නොමැති බව සිතන රණසිංහ අනාට වුවෙකු මෙන් වටපිට බැලුවේය.

කසුන් කිසියම් සිතිවිල්ලක නිමග්නව සිටි බව පෙනුණි. ඔහුගේ මුවෙහි සිතින් උපහාසාත්මක සිතනවක් මතුවී තිබුණි.

අභිමානය පිළිබඳව තවත් කිසිවක් තම පුතුව පැවසීමට රණසිංහ තුල සවියක් නොවිය. පොඩි දරුවාට වුවද පෙනෙන වරදක් නිවැරදි කිරීමේ හැකියාව නොමැති වැඩිහිටි කම කොතරම් නිසරැදැයි රණසිංහට සිතුවේ. ඔහු බලධාරියෙකු නොවන නිසා ඔහුට කළ හැකි කිසිවක් තිබුණේ ද නැත. අතේ පුතේ නූඹලා ලොකු වෙලා හරි නිවැරදි කළ යුතු දේ නිවැරදි කරාපල්ලා යැ'යි සිතාගත් රණසිංහ... සුසුමක් හෙළමින් එහි වගකීමද ඉදිරි පරම්පරාව වෙත පවරා තම සිත සැහැල්ලු කරගත්තේ ය.

තවත් මිනිහෙක්

වාට්ටුව පුරා පැතිර තිබූ බෙහෙත්වල සුවඳ හමායන මද සුළඟේ මුසුව වාට්ටුව කෙළවරේ තිබූ කාමරය තුළ ද විසිර ගියේය. කාමරය තුළ වූයේ ගැඹුරු නිහඬතාවයකි. එහි ක්‍රමවත් අයුරින් තැබූ වෛද්‍ය උපකරණ තැන්පත් කළ විදුරු අල්මාරිය දොස්තර මහතාගේ මේසයට දකුණු පසින්ද, ලිපි ද්‍රව්‍ය ආදිය අඩංගු අල්මාරිය මේසයට වම් පසින්ද විය. මේසය මත කඩදාසි බරුවට යටව තිබූ රෝග සටහන් පත්, මේසයට ඉහලින් කරකැවෙමින් තිබූ විදුලි පංකාවේ සුළං රැල්ලේ පිහිටෙන් මේසයෙන් ඉවතට යන්නට බොළඳ උත්සාහයක් දැරීය. ප්‍රධාන වෛද්‍ය නිලධාරී යනුවෙන් සටහන් කර ඔප මට්ටම් කරන ලද හැඳින්වීම් පුවරුව මේසය මත වම් පසින් විය. මේසය අද්දර හා පසෙක පුටු දෙකක් විය. පසෙක ඇති පුටුව නිස්ව තිබුණ අතර, මේසය අද්දර පුටුවේ වාඩි වී සිටියේ වයසින් අවුරුදු හතලිහක් පමණ තරම් යැයි කිව හැකි කඩවසම් පෙනුමැති වෛද්‍යවරයෙකි.

ඔහු අත රෝගියෙකුගේ රෝග තත්ත්වය පිළිබඳ සටහන් පත් කිහිපයක් විය. මේ වන විට ඔහුගේ දැඩි අවධානය එය වෙත යොමු වී ඇති බවත් පෙනෙන්නට තිබුණි. මෙතෙක් කාමරය තුළ රජ කළ නිහඬියාව බිඳ හෙලමින් ඔරලෝසුව නාද විය. වෛද්‍යවරයාගේ අවධානය සටහන් පත් කෙරෙන් මදකට ඉවත්වී ඔරලෝසුව දෙසට යොමු විය.

රු. දොළහයි.... ඔහු තමාටම කොඳුරා ගත්තේය. මනාව පිරා ඇති ඔහුගේ රුළු හිසකේ අතටින් කෙස් කැරළි කිහිපයක් නළල මත වැටී, විදුලි පංකාවෙන් එන සුළං රුලි නිසා ඒ මේ අත පැද්දෙමින් තිබිණ. එය ඔහුට වදයක් විය. ඔහු කිහිපවිටක්ම එය සියතින් සකස් කළ නමුදු එය යලි යලිත් පහලට වැටී පෙර මෙන් නලියන්නට විය. අත තිබූ සටහන් පත් මේසය මත තැබූ ඔහු තම අසුනින් නැගී සිටියේය. වාට්ටුව තුළ ඇත්තේ දැඩි නිහඬියාවකි. ඔහු සෙමින් සෙමින් කාමරයේ දොරටුව දෙසට පියමං කළේය. නැවත මේසය අසලට ආවේය. ආපසු දොරටුව දෙසට පිය නැඟීය. ... මාලිකා ගෙදර ඇවිත් ඇද්ද?

ඔහු සිතුවේය..... නැතුව ඇති. අහංකාර ගැනි මිනිසෙක් ඉන්නව කියල නිකමිවත් හිතන්නෙ නැහැ. එයාගෙ යාළුවොයි..... පැණේ එකයි තිබුනම එයාට හොඳටම ඇති. ඇයි දෙයියනේ මම මාලිකාව කසාද බැන්දේ. තාත්තගෙ හිත ඊදවන්න බැරිකම නිසානෙ.දැවැද්ද.... බුදුලේ.... හිතේ සතුටක් නැතිව මොකටද මේවා ඉහළ අතු අල්ලන්න තාත්තගෙ තිබුණ ආශාව ඔව් තාත්තා සතුටු වුණා. මට හිතෙනවා..... හැම දෙයක්ම අත හැරල....

කොහේ හරි යන්න. කවුද මා ගැන හිතන්නෙ.මට අනුකම්පා කරන්නේඒත් එක අතකට මේ අතිංසක මිනිසුන්ට උදව්කරන එක හොඳයි. මේ මිනිස්සු ගාව අනුකම්පාව - මිනිස්කම තියෙනවා ඔහුගේ මනැසින් වැල නොකැඩී සිතුවිලි ගැඹුවේය.

ටක් ටක් ටක්.... වාට්ටුව තුල ඇවිදෙන සාත්තු සේවිකාවකගේ පාවහන් ගැටෙන හඬින් ඔහුගේ සිතුවිලි බිඳුණි. මෙතෙක් වේලා දොරකඩට වී සිටි ඔහු වාට්ටුව සිසාරා දෙනෙත් එළැවීය. සියල්ල නිහඬය. තම කාමරයට යාබද ඇඳේ නිදන රෝගියා දෙස ඔහු සුපරික්ෂාරීව බැලුවේය. දැඩි නින්දකට පත් වී සිටි රෝගියාගේ යටිරගත කිරීමට එල්ලා තිබූ සේලයින් බෝතලයේ අඩකටත් වඩා දැනට අවසන් වී ඇති බවත් ඔහු දුටුවේය. සිතින් සුසුමක් ඔහු මුවින් පිට විය. තමාත් කුමන හෝ අයුරකින් රෝගී සිල්වා ගේ තත්ත්වයට ඉතාමත් සමීපව සිටින බවක් ඔහුට සිතැණි. ඔහු යළිත් කාමරය තුළට වැදී තම අසුන මත ඇඳ වැටුණේය. සිල්වා තමා සමග කළ ඔහුගේ පිවිත කටාව වෛද්‍යවරයාගේ සිතට නැගී ආවේය. කාමරයේ ඉදිරිපස බිත්තියේ සවිකොට තිබූ බුදුරුව ඉදිරියේ නිව් නිව් දැල්වෙන රතු විදුලි බුබුල ඔහුගේ සිතට බිය මුසු අවිනිශ්චිත බවක් දැනවිය. යළිත් මේසය මත තිබූ රෝග සටහන් පත් කිහිපය අතට ගත් ඔහු තම අවධානය එදෙසට යොමු කළේය. ඔහු ධනාත්‍යකට සම වැදුනාක් මෙන් එදෙස බලා සිටියේය. රෝගී සිල්වාගේ කටහඬ ඔහුගේ දෙසවනෙහි පතිත වන්නාක් මෙන් ඔහුට නැඟිණ. ඔහුගේ මනස තුළ සිල්වාගේ වදන් දෝකාරය නංවන්නට විය.

ලෝකයා හරි දරුණුයි සර්.... මිනිස්සු හැම තිස්සෙම හිතන්නෙ හරිම ආත්මාර්ථකාමී විදියට. ඔවුන් හැම තිස්සෙම ඔලන්නෙ අනුන්ව විවේචනය කර තමන්ගෙ වැරදි වහගෙන තමන් හොඳ මිනිසුන් ඔව අනෙක් අයට පෙන්වන්නයි.... මිනිසෙක් අතින් වරදක් වුණාම, ඒ මිනිසා අතින් එම වරද වුණේ ඇයි කියලවත් ඒ වරද කරන්න පෙළැඹුනේ ඇයි කියලවත් මිනිසුන් හිතන්නේ නැහැ.උන් එක පාරටම ඒ මිනිසව වැරදිකාරයෙක් හැටියට හංවඩු ගහලා මුළු සමාජයෙන්ම කොන් කරන්න ඔලනවා. ඒක කිසිම අනුකම්පාවක් නැති අසාධාරණ වැඩක්. එහෙව් ලෝකයා ගෙන් මම කිසිම අනුකම්පාවක් ඔලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. කුහක ලෝකයාගේ අනුකම්පාව දැන් ඉතින් මට ඕනෙත් නැහැ. ... ඒ වුනත් කා එක්ක හරි මේකෙ ඇත්ත තත්ත්වය කියල මගේ හිත නිදහස් කර ගන්න. මම හිතාගෙනයි උන්නෙ. ... සර්ට මේ ගැන කියන්න ලැබිවිව එකත් වාසනාවක් කියලයි මට හිතෙන්නෙ.

මම බැඳපු මිනිසෙක් සර්. ... ඔව්. ලෝක වාරිතු අනුව කසාද බැඳපු මිනිසෙක්. ... මම බඳින්න ඉස්සර වෙලා අවුරුදු ගණනක් ආදරයෙන් ඉඳල කරදර බාධක රාශියක් මැද්දෙ මම එයාව බැඳ ගත්තෙ. ඒ දවස්වල මගේ සිත දහසකුත් එකක් සිතුවිලි වලින් පිරී තිබුණා. අපට විරුද්ධකම් පෑව අයට පෙන්වන්නත් එක්ක හොඳින් සතුටින් පිවත් වෙන්න මම සිතින දැක්කා. ඒත් අපි දෙන්නට අවුරුද්දක්වත් සතුටින් පිවත් වෙන්න බැරි වුණා. ... ඒකෙ වැරැද්ද කාගෙද කියල හිතා ගන්න මට එදා අමාරු වුණා. කොහොම වුනත් ඒ හිටපු අවුරුද්දක් විතර කාලයක් මම

ගත කළේ මටම පොදු වෙව්ව ලෝකයක් තුළට වී මානසික අසනනයකනුයි. ... එයා මට හරිම ආදරෙයි. ... කරුණාවන්තයි. ඒ වුනත් එයාගේ ලොකු අඩුවක් තිබුණා. ... ඒ අඩුව මහ හරවන්නට මම නොගත් උත්සාහයක් නැහැ. නමුත් හරි ගියේ නැහැ. ඒක නිසාම ටිකෙන් ටික මට එයා වා වා වුණා. ... එයා නිසා මා ලැබූ මානසික අසනනය හැම විටම මට තනියම විඳගන්න සිදුවුණා. ලෝකයාට කියන්න බැරි රහසක් එතැන තිබුණා. ... ඇත්තෙන්ම කියන්නට බැරි රහසක් නොවුණත් ප්‍රසිද්ධියේ කියන්නට බැරි ලැප්ප් හිතෙන කාරණයක් ඒක. ... ඒ නිසා මම හැම විටම පෙළුනේ අතෘප්තිකර ආශාවකින්. මම එයා ළඟට: එයාගේ පහසු අපේක්ෂා කරගෙන ගියාම ... එයා මාව ඉවතට තල්ලු කරනවා. ... එහෙමත් නැත්නම් හැඟටල ගිහින් වෙන තැනකින් නිදිය ගන්නවා. බොහෝම වෙලාවලදී මම ඇගෙන් පහසු ලැබුවේ බලහත්කාරයෙන් වගේ. මම හුඟක් දුරට ඉවසුවා. සමාජය ආශ්‍රයෙන් ඇත්ව හැදුන ගතිගුණ නිසා ඇයට මෙහෙම වෙලා ඇති'යි මම ඇතැම් වෙලාවට හිතුවා. ... කොහොම හරි එයාව හැඩගස්ස ගන්න ඕනේ. ... කියලත් හිතුව. සමහර දවස්වලට මම එයාව එක්කර ගෙන ගිහින් සමහර විතුවට පෙන්වනවා. (නමුත් සර්... හරියටම ඕනෑ කරන තැන්වලදී එයා අහක බලනවා. ... නැත්නම් ඇස් පියා ගන්නවා.) සමහර විට මේක අසනිපයක් කියල හිතා ගෙන වෙදකම් කෙරෙව්වා. ... ඒ එකකින් වත් පලක් වුණේ නැහැ. මගේ අසනනය එන්න එන්නම වැඩි වුණා. ... එක වෙලාවකට මට එයාගෙන් වෙන් වෙන්නට පවා සිතුවා. ඒත් එයාගේ කරුණාවන්ත සැලකිලිත් කිකරුකමත් නිසා ඒකත් අමාරු වුණා.

මේ ගැන මේ ලෝකෙ කෙනෙකුට කියන්න බැරි තත්ත්වයකයි මම පසු වුනේ සමහර වෙලාවකට මගේ අසහනය වැඩිවෙන කොට වේදනාව වැඩි වෙනකොට මගේ පිවිතය නැතිකර ගන්නත් හිතුණා. ...

මුලදී, කන්තෝරුවෙ වැඩි ඉවරවුන ගමන්ම ගෙදර එන්න පුරුදුවෙලා තිටිය මම ටිකෙන් ටික ඒ ක්‍රමය වෙනස් කරල දඩාවතේ ඇවිදින්න වුණා. ...අතෘප්තිකර ආශාවන් මගේ සිත තුළ නලියන වේගය දවසින් දවස වැඩිවන බවත් මට දැනුණා. ...මට දැනුනෙ හරිම වේදනාවෙන්... ඒත් තෘප්තිය ලබන්න කල යුතු දෙයක් ගැන හිතා ගන්නට මට පුළුවන් කමක් තිබුණෙ නැහැ.

මම මේ හැම කරදරයක්ම නැති කරල සැනසීම සොයන්න හිතාගෙන මත්පැන්වලට පුරුදු වුණා. ... මම දවස ගානෙම බිගෙන ගෙදර ආවා. නොකා නිදියත් ගත්තා. ... ඒත් මට ගෙදර කිසිම වෙනසක් පෙනෙන්න තිබුණෙ නැහැ. ... සමහර දවස්වලට රැට මම නින්දෙන් ඇහැරෙනවා. ... ඒ වෙලාවට එයත් මගේ ළඟ තිදි. ... මම නොදැනුවත් කමින් වගේ මගේ අත එයාගෙ ඇඟට උඩින් දමනවා. ... එයාට ඇහැරුනොත් අත පැත්තකට ඇඳ දාලා අතික් පැත්තට හැරිල නිදාගන්නව... ඒ වෙලාවට ඒකිගෙ බෙල්ල මිරිකල මරන්න මට හිතන වාර අනන්තයි. ... ඒත් ටික වෙලාවක් යනකොට ඒ හැඟීමම අනුකම්පාවකට පෙරළෙනවා.

මම ටිකින් ටික ගෙදර ගත කරන කාලය අඩු කළා. ... ඒ වෙනුවට හැම තැනම බිම හල්වලට රිංගා ගෙන ... සැනසීම සොයන්න වුණා. ... ඔය අතරම දවසක් මම නොඳ

ගනනකට බිගෙන ඇවිත් ගෙදර යන්න හිතාගෙන ... ඔසයකට නැග්ගා. ... මම හිටියේ කෙලින් ඉන්නත් අපහසු තත්ත්වයකයි. ඒත් මට හොඳට කල්පනාව තිබුණා. ... ඔස් එක ඇතුළෙ එකම එක හිස් ආසනයයි තිබුණේ. ... ඒ ආසනයේ අනෙක් කෙළවර හිඳගෙන හිටියේ ගැහැණියක්. ... මමත් වැනි වැනි ගිහින් එතැන වාඩි වුණා. ... ඔසය ගියේ තරමක් වේගයෙන්. ... ඔසය ඒ වේගයෙන්ම වංගුවලදී හරවන විට දෙදෙනාගේ සිරුර එකිනෙකට ගැටුණා. ටික වෙලාවකින් එයාගේ සිරුර මගේ සිරුරටම හේත්තු වෙලා තියෙන ඔවත් මට දැනුනා.....

මගේ සිරුරත් නහර වැලුන් විනිවිද ගෙන යන අන්දමේ මට නුහුරු සුවයක්.... ඇගේ සිරුරේ උණුසුමින් ලැබෙන ඔවත් මට හැඟුණා. මගේ හිත තුල දුක් විඳින අතෘප්තිකර ආශාවන් යලිත් වේගයෙන් මතු වන්නට වුනා.... ඇගේ සිරුරින් ලැබෙන සුවය... ඒ මිනිර විදිමේ ආශාවන් මටත් මොහොතකට හෝ ඇතිවුනා... මමත් ටිකින් ටික ඇගේ ඇඟටම හේත්තු වුනා... ඇගේ අත මගේ අත උඩින් වැටුනා... ඒ වේලෙහි මා ලද ආශ්වාදය මෙතෙකැයි කියන්න බැරි තරම්... මම එයාට ඕනෙ විදියට ඔහේ හිටිය.

අතර මහඳු එයා මගේ අතින් අල්ලාගෙන ඔසයෙන් ඔතිමු කිව්වා.... අතෘප්තිකර ආශාවේ සීමාව ඉක්මවා සිටි මම ඇගේ කිමට අවනත වුනා... මගේ පිටිතයේ රසවත්ම දවසත්... ඒ වගේම විනාශකාරී දවසත් එදා ඔව කියන්න පුළුවනි... ඇගෙන් ලැබූ පහස.... අතෘප්තිකර ආශාවේ දෑවෙමින් සිටි මම එදා ඇය නිසා තෘප්තිමත් වුනා... එදා ඇගෙන් ලද පහස සිතිවන මොහොතක් ගානෙ මම ඇයව සොයාගෙන යාමට පුරුදු වුනා.. සමහර වෙලාවට ඇය ගෙදර නැති

වේලාවලත් තිබුනා... ඒක ඇගේ රක්ෂාව.... එහෙම වේලාවට මම වෙන කව හරි සොයා ගෙන යන්න පුරුදු වුනා... මුලින්ම මට හමුවුන ඇගේ නම වාලට්... ටික කාලයකින් මට වාලට්ල, මේඛල්ලා, මේරිල... වගේ තවත් කොච්චරවත් අය හඳුනාගන්න ලැබුණා.

ඊට පස්සෙ මම ගෙදර ගැන ඒ තරම් තැකීමක් කළේ නැහැ. ... මගේ පාඩුවේ හිතේ හැටියට පිවත් වෙන්න පුරුදු වුණා. ... දවසක් උණකුත් එක්ක මගේ යටි බඩ පෙදෙසේ ඉවසන්න බැරි තරම් වේදනාවක් ඇති වුණා. ... ටිකෙන් ටික ඒ වේදනාව උහුලගෙන ඉන්න බැරිතරම් වුණා. ... මම දවස් දෙක තුනක් බොහොම අමාරුවෙන් ගත කළා. ... බැරිම තැන මම බෙහෙත් ගන්න දොස්තර ළඟට ගියාම ... එයා මට ලියමනක් දීල ... ඕ.පී.ඩී. එකට යන්න කිව්ව. ... මම ඕ.පී.ඩී. එකට ආවේ හරිම බයකින්. ... ඒ මදවට වේදනාව එතැනදී මාව පරීක්ෂා කල දොස්තර මහතා මට පැත්තකින් වාඩි වෙන්න කියලා ... ළඟ සිටි මිසිට කතා කළා නර්ස් ... ලෙඩාව වාට්ටුවට ඇතුල් කරගන්න කිව්වා.

මිසි මා දිනා බැලුවේ හරිම පිළිකුලකින්.... හරියට දවස් ගණනක් කුණුවෙව්ව මි කුණක් දිනා බලන්නා වගේ... මට හිතා ගන්න බැහැ ඇයි එහෙම බැලුවෙ කියලා.... ටික වේලාවකින් ඇටෙන්ඩන්ට්ල දෙන්නෙක් ස්ට්‍රෙවරයක් තල්ලු කරගෙන ඇවිත් මට ඒකට නඟින්න කිව්ව... ස්ට්‍රෙවරයට නඟින්න තියා කෙලින් වෙන්නත් බැරි වේදනාවකින් මම හිටියෙ ... මම නැතිටින්නෙ නැතිව එහෙමම ඉඳගෙන ඉන්නවා දැක්කම එකෙක් බහින්න පටන් ගත්තා.

වනවරකමී කරන කොට අමාරු නැතැ... දැන් එනවා මෙතැන අපිට වද දෙන්න... උඹලා මේ ලෝකෙ තියන්න හොඳ මිනිස්සු නොවෙයි. වනවර යක්කු රටේ ගැණු ගාවට ගිනින් මේවා කර ගන්නෙ නැතිව දෙයියනේ කියලා කකාදයක් බැඳගත්තම මුන්ට හෙන ගහනවද ඒ යකා එක දිගටම කියා ගෙන ගියා. මගේ කේන්තියත් ඉහ වහා ගියා. ඒත් මගේ වේදනාවත් බැරිකමත් නිසා කරගන්නට දෙයක් නැතිව මම නිහඬ වුණා. ඇටෙන්ඩන්ට්ලා දෙන්නෙක් ඇවිත් මාව උස්සලා ස්ට්‍රෙවරය උඩට අත තැරියා. මගේ වේදනාව උනුලන්න බැරිව ගියා. ... මුත් ගෙන් වද විඳින්න ආවට වැඩිය හොඳයි ගෙදරට වෙලා ඉඳල මැරිල ගියා නම්... කියලත් මට හිතූනා.

ටික වේලාවකට පස්සෙ මට බැනපු ඇටෙන්ඩන්ට් ස්ට්‍රෙවරයක් තල්ලු කරගෙන මාව වාට්ටුවකට ගෙනියන්න පිටත් වුණා. මම යටිබඩ අල්ලගෙන වේදනාවෙන් ඇඹරුණා. ... හිටි හැටියේ ස්ට්‍රෙවරය නතර වුන බවත් දැනිලා ...මම යන්නමී ඔළුව උස්සලා බැඳුවා... ස්ට්‍රෙවරය තල්ලු කරගෙන ආපු ඇටෙන්ඩන්ට් තවත් ගැනු ඇටෙන්ඩන්ට් කෙනෙකු එක්ක කතාවට වැටිලා. ... ස්ට්‍රෙවරය නවත්වා ගෙන සිටියෙ අවිවේ... උන්ට මා ගැන කල්පනාවක් නැතිව වගෙ.... වේදනාව වගේම සැර අවිවත් මා පිඩාවට පත් කළා. උන් දෙන්නා මොනවාද ගැන ටික වේලාවක් කතා කර කර උන්නා. ඊට පස්සේ ඒ ගැනී යන්න හැරුනම ඇටෙන්ඩන්ට් ඒකිගෙ අත මිරිකල තිනා වුනා. ඒ ගැනී මහ අසික්කිත විදියේ කාමුක බැල්මකින් ඇටෙන්ඩන්ට් දිනා බැඳුවා. ... ඇටෙන්ඩන්ට් ආයෙත් තිනා වුනා. පස්සේ ගැනීත් තිනා වෙලා යන්න ගියා...

ඇටෙන්ඩන්ට් ගැන මගේ හිතේ ඇති වුණේ වචනයෙන් කිව නොහැකි අන්දමේ පිළිකුලක්... ඌ මහ අවලමෙක් කියලත් මට හිතනා... ඌ මා ගැන නොදැන ... මගේ යථා තත්ත්වය නොදැන, මට දොස් කිවාට වැඩි යමක් අවලම් ගතිගුණ ඇති ඒකා ගැන කතා කරන්න පුළුවන් කමක් මට ඇති බවක් හිතනා. ඒත් මට කතා කරන්න ඕනෑ කමක් තිබුණෙ නැහැ. ... මට තිබුණෙ ඒ මිනිසා මා ගැන වැරදි විදියට හිතුව නිසා ඇති වුන පසුතැවිල්ලයි. කෙනෙකුගේ යථා තත්ත්වය නොදැන ... ඔහුව විවේචනය කිරීම මොන තරම් අසාධාරණද? ... කියා මට ඒ වෙලාවෙදි හිතනා. ඒත්... එය තේරුම් නොගත් තවත් මිනිස්සු... අප වැනි අයව නින්දා අපහාසයට ලක්කොට... අප ඉදිරියේ විරයින් වගේ හැසිරෙන අන්දම මට මැවී පෙනුණා. ... ඒ වන විට මට ඒ අය පිළිබඳව ඇතිවුණේ ඉවසන්නට බැරි කෝපයක්... මට මා ගැන කලකිරීමක් ඇති වන්නට වුණා. අවුරුදු ගණනක් මා තැවුණු අතෘප්තිකර ආශාවෙන් මිදී තෘප්තිය ලැබීමට ගොස් මා සතු වුන වේදනාවන් හා විත්ත සන්තාපයන් සිතිවෙන කොට ... මෙලොව පිවත් වීමේ ආශාව මා කෙරෙන් තුරන් වී ගෙන යන්නට වුණා. ... මේ ප්‍රශ්නය මට පමණක් මුණ දීමට සිදුවුවක් ද.... එහෙම වෙන්න බැහැ. මම වගේ මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දිපු තවත් අය කොවිචර වත් ලෝකයේ ඇති.... 'යි කියලා මම හිත හදා ගන්න උත්සාහ කළා.... එහෙත් ඒ උත්සාහයෙන් එලක් නොවන්න පුළුවන්....

මම වාට්ටුවේ නැවතිලා දවස් පහක් පමණ වුණා. ... ඒත් මගේ ගැනි මාව බලන්න ආවේ මුල් දවසේ පමණයි. එදා මට හැදිලා තියෙන ලෙඩේ... මොකක්ද කියලා කාගෙන්

හරි දැන ගන්න ඇති. ඒක හඳෙන්නෙ කොහොමද කියලත් දැනගන්න ඇති.... එදා ඒක මා දිනා බැලුවේ අප්පිරියාවෙන් වගේ.... ඒක දැක්කම මට තවත් ඉක්මණින් පිවිතය නැති කර ගන්න හිතුණා. ... මට මේ වගේ දෙයකට මුහුණ දෙන්න සිදුවුණේ ඒක නිසා බව ඒක නිකන්වත් හිතුවෙ නැහැ. ... එක අතකට ඒ ගැනීම මාව බලන්න නොඑන එකත් ලොකු දෙයක්.... පිවිතය කියන්නේ වේදනාව.... පරාජය වගේ දේවල් වැඩියෙනුත් ජය....විනෝදය වගේ දේවල් අඩුවෙනුත් පවතින ලෙස නිර්මාණය වුන එකක්... මට තව එක තත්පරයක්වත් මෙලොව වයයෙන් පිවත් විමට ආශාවක් නැහැ. ... මට වේදනාවකට ඉතුරු වෙලා තිබුණේ.... මට මුහුණ දෙන්නට සිදුවුන මෙම සිදුවීමේ සත්‍ය තත්ත්වය කිසි කෙනෙකුට කියා ගන්න බැරිවෙව්ව එක ගැනයි. ... ඒත් ඒ වේදනාවත් අද ඉවරයි. මම නිතන්නේ සර් සර් හරි මාව හරිහැටි වටහා ගනියි කියලා....

චාට්ටුව දෙසින් ඇසුන සපත්තු දැමුවකුගේ කඩිසර පියවර හඬින් දොස්තරගේ ආචර්ජනය නැවතුණි. ඔහු සුරතීන් නළලේ තිබූ දහඩිය බින්දු කිහිපය පිස දැමුවේය. තම හදවතේ ස්පන්දනය ද වේගවත් වී ඇති ලෙසක් දොස්තරට දැනුණි. ඔහු තුළ සිල්වා පිළිබඳව ජනිත වී ඇත්තේ ගුහවාදී හැඟීමකි. ... සිල්වා අසරණ තත්ත්වයක සිටියත් ඔහුගේ පිවිතයේදී ... බලාපොරොත්තු වූ අන්දමේ තෘප්තියක් ලැබීමේ වාසනාව ඔහු සතු වී තිබුණි. ඔහු තම ප්‍රශ්නයන්ට තනිව මුහුණ දී පිළිතුරු සොයා ගත්තේය. කොතරම් වේදනා විඳ වුවද මිනිස්කමේ යථාර්ථය සුළු වයයෙන් හෝ දැන ගත්තේය. කොටින්ම තවත් මිනිසෙකුගේ වේදනාව වේදනාත්මක

ලෙසින් වටහා ගැනීමේ ශක්තිය ලැබුවේය. ... තමා සිල්වාටත් වඩා අන්ත පරාජිතයෙක් බැව් දොස්තරට සිතුවේ. තමා තුළද ඇති ඊළුම් දෙන වේදනාත්මක හැඟුම් පිළිබඳව ඇසීමට සුදුස්සා සිල්වාම බව දොස්තර තීරණය කළේය. තමාගේ පෞද්ගලික ජීවිතයේ වේදනාත්මක පැත්ත සිල්වා සමග පැවසීමෙන්, ඔහු සහනයක් ලබන්නට සිතුවා විය හැකිය. කෙසේ වුවද සිල්වාම අසාධ්‍ය රෝගී තත්ත්වයෙන් මුදවා ගැනීමට දොස්තර සියලු වෙර දැරීය.

කාමරය දෙසට එන පියවර හඬ වේගවත් විය. සර්.... සර්... නොමීමර පහේ ලෙඩාට අමාරුයි වගේ හරියට දැනලනවා. ... කාමරයට ඇතුළුවූ සාත්තු සේවිකාව කීවාය.

තවත් යමක් ඇසීමට නොසිටි දොස්තර එක් වරම තම අසුනින් නැගිට පියවර කිහිපයකින් ... සිල්වාගේ ඇඳ අසලට දිව ගියේ ය. ... දැනලීමක් නොකර නිහඬව තිබෙන සිල්වාගේ රූප කාය ඇඳ අසලට යත්ම දොස්තර දුටුවේය. ඔහු ඉක්මනින් සිල්වාගේ අත අල්ලා ගත්තේ නාඩි වැටෙන බැලීම පිණිස විය හැක. එහෙත් ඒ වනවිටත් සිල්වාගේ ප්‍රාණය නිරුද්ධ වී තිබුණි.

අවබෝධය

සැදූ අඳුර සිරිදාසගේ කුටිය වැළඳගත් හෙයින් ඔහු මේසය මත තිබුණ විදුලි ලාම්පුව දැල්වීය. ඉන් නික්මුණ මඳ ආලෝකයෙන් අඳුර තුනී විය. මේසය මත ගොඩ ගැසූ පොත් රැසක සෙවනැල්ල විහිද ගොස් බිත්තියේ එල්ලා ඇති සිරිදාසගේ මංගල දිනයේදී ගත් ඡායා රූපයෙහි අඩක් වසා ගෙන තිබුණි. සිරිදාසගේ බිරිඳගේ රුව සහිත පෙදෙස එම සෙවනැල්ලෙන් අඳුරු විය. රූ කැම සුදානම් කිරීමට යකෝමා පිහන් කෝදන හඬ සිරිදාසගේ කන වැකුණි.

යකෝමා සිරිදාසගේ බිරිඳය. ඔහු මෙතෙක් වාඩි වී සිටි පුටුවෙන් නැගිට ගොස් කාමරයේ දොර ඇරියේ ය.

ආලින්දයද අඳුරින් වැසි ඇත. ආලින්දයේ විදුලි ලාම්පුව දැල්වීමට ඔහු අදහස් කරනවාත් සමගම ඉදිරිපස නිවසේ ආලින්දයේ විදුලි ලාම්පුව දැල්වුණි. සිරිදාසගේ ආලින්දයේ අඳුරද දුරකරමින් පැමිණි එම ආලෝකය සිරිදාසගේ කාමරය

තුලටද ගලා ගොස් තිබුණි. ඔහු ආපසු හැරී ගොස් ඉදිරිපස නිවස පෙනෙන අයුරින් තබා තිබූ පුටුවෙහි වාඩි විය.

කාමරයෙන් අඩක් හොඳින් ආලෝකවත්වී ඇත. මෙම ආලෝකයෙන් කාමර තුළ ඇති බොහෝ දේ ඔහු දැක ගත්තේ ය.

මේසය මත තිබූ අළුත්ම නවකටා පොත අතට ගත් ඔහු එය කියැවීමට සැරසුණි. එය ආදර කටාවකි. ඉදිරිපස නිවසින් විහිදුන විදුලි ආලෝකය ආලින්දයේ සිටි ඔහුට කියැවීමට උපකාරී විය.

ඉදිරිපස නිවස දෙසින් විහිද ගිය සෙවනැල්ලක් සිරිදාස මත වැටී - ඉන් ඔහුව වැසී ගියේය. එම සෙවනැල්ල සිරිදාසගේ කාමරයටද පිවිස තිබුණේය. ආදර කටාව කියැවීමට සිරිදාසට ආලෝකය මඳ විය. ඔහු නිස ඔසවා ඉදිරිපස බැලීය. මාලිකා ඇගේ මැණියන්ද සමඟ ඔවුන්ගේම දොරකඩ සිටියාය. සිරිදාස නිස ඔසවා බලත්ම මාලිකා සිනහසුනාය. ඔහුද ඇය හා සිනහසුණි.

ගෙය තුළ කිසිවක් වේගයෙන් පෙරළෙන හඬක් සිරිදාසට ඇසුණි. එය කුමක්දැයි නැතිට ගොස් බැලීමට ඔහුට ඕනැවිය. එහෙත් නැතිට යෑමට ඔහුගේ සිත ඉඩ දුන්නේ නැත.

ආලින්දය ඔස්සේ හමා ආ සුළං දහර ඔහු අත තිබූ පොතෙහි පිටු එක පිට එක පෙරළීය. මාලිකාව දකින විට තම සිත මෙතරම් සසල වන්නේ ඇයි දැයි සිතා ගැනීමට සිරිදාසට නොහැකි විය. මාලිකාගේ කෙළිලොල් පැවැත්ම

ඔහු ප්‍රිය කළේය. ඇයගේ දහකාරි බැල්ම විසින් ඔහුගේ හැඟීම් කුප්පවනු ලැබීය. එබැවින් ඔහුගේ සිත මැලිකා දෙසට ඇදී යෑම නවතා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයක් සිටිදාස තුළ ඇති නොවුණි.

ආලින්දය ඔස්සේ හමා එන සුළං රැල්ලට අසුවී අතරමං වූන සමනළයෙකු විත් සිටිදාසගේ මුහුණෙහි හැසුණි. ඔහු එක්වරම තිගැස්සී ගිය නමුදු, යළි ගාන්ත විය. සමනළයා ඩිත්තිය හැඩ කිරීමට තබා තිබූ කඩදාසි මල් ගොඩෙහි වැසුවේය. ටික වේලාවකින් උෟ ඉන් ඉවත්වී ඔබ මොබ පියාඔන්නට විය.

සිටිදාස සමනළයා දෙස ඕනෑ කමින් බලා සිටියේ ය. ඔබ මොබ පියාඹා වෙහෙසට පත් වූ සමනළයා ඩිත්තියෙහි රැළුණි. මඳක් එසේ රැඳී සිටි සමනළයා අනතුරුව ඉන් ඉවත් වී විවරව තිබූ ජනෙල් කවුළුව ඔස්සේ පිටතට පියැඹීය.

සිටිදාසගේ මුවගට සිනහවක් නැඟුණි.

යසෝමා කාමරය තුළට ආවාය. සිටිදාස නියෝග්‍යමත් විය. ඇය ආපසු මුළුතැන් ගෙය දෙසට ගියාය. සිටිදාස යසෝමා ගැන සිතුවේය. ඇගේ අභිංසක බව ඔහුට සැනසීමකි. එහෙත් තමන් ප්‍රිය කරන කලාකාමී දිවියට ඇගෙන් අනුබලයක් නොවීම, ඔහුගේ මනස්තාපයට හේතු විය. ඇතැම් අවස්ථාවලදී ඔහු අගය කළ පොත් පත් පිළිබඳව මාලිකා විසින් කළ වර්ණනාවන් ඔහුට කර්ණ රසායනය විය. ඇයගේ දහකාරි බව ඔහුගේ සිතට නුහුරු කුතුහලය මුසු සුවයක් දැනවීය.

ඕනෑම මිනිසෙක් තමන් ආශා කරන දේ තිබෙන තැනට යෑමට උත්සාහ කිරීම ස්වාභාවික දෙයක් බැව් ඒ වනවිට

සිරිදාසට හැඟි ගොස් තිබුණි. තම කලාකාමී පිළිතයට යසෝමා දැවී කරනවා නම් ඇතිවන සතුට කොපමණ විය හැකිදැයි ඔහු තනිවම සිතුවේය.

යසෝමා කෙරෙහි කළකිරීමක් සිරිදාස තුළ ජනිතවෙමින් ඇත.

සිරිදාස විසින් ලියන ලද කෙටිකතා කිහිපයක් මේසය මත විසිර තිබුණෙන්, ඔහු ඒවා එකලස් කරන්නට විය.

යසෝමා තේ එකක් ද රැගෙන සිරිදාස වෙත පැමිණියා ය. අඩවන් වී ඇති දොරත් එය තුලින් පෙනෙන මාලිකාගේ රුවත් ඇය දුටුවාය. මාලිකා නෙන් පිය නොහෙලා සිරිදාස දෙස බලා සිටින ලෙසක් යසෝමාට හැඟුණි. සිරිදාසගේ මුළු පුරා තිබූ කනස්සලු සහගත ස්වරූපයත් ඇය ඒ අතරින් දැක ගත්තාය.

යසෝමාගේ සිත නුහුරු බියකින් පිරී යන්නට විය. සිරිදාසගේ කනස්සල්ලත්, ටික දිනෙක පටන් ඔහු තමා කෙරෙන් ඉවත් වන බවත් යසෝමා තේරුම් ගෙන තිබුණාය. දෑත් දෑත් මාලිකාව ඇයට පෙනෙනුයේ මාර දුතියක ලෙසිනි. යසෝමා සිරිදාස වෙත ගොස් තේ එක දිගු කළාය.

ඔහොම තියන්න.... මම පස්සේ බොන්නම්...යි කියමින් සිරිදාස පුටුව මත හරිබරී ගැහුණේය.

යසෝමා හට ඇගේ හදවත වේගයෙන් ගැහෙන බවක් දැනෙන්නට විය. ඇය සිරිදාස වාඩිවී සිටි පුටුව ඇන්දේ වාඩි වී සිරිදාසගේ කරට අත දැමුවාය. මොහොතක දිගු නිහඬියාවක් පැවතුණි. සිරිදාස තම නිස පහතට නැමුරු කරගත් ගමන් පසුවිය.

එක්වරම පුටු ඇන්දෙන් නැති සිටි යකෝමා සිරිදාසගේ පොත් මේසය වෙත ගොස් - ඒ මත වූ පොත් ගොන්නක් ඔසවා ගෙන සිරිදාස වෙත පැමිණියාය.

සිරි... මටත් ඔලන්න හොඳ ලස්සන පොතක් තෝරල දෙන්නැයි ඇය තම මුව මත නඟාගත් මද හසරැල්ලකින් යුතුව කීවාය.

සිරිදාස මව්ව වුවෙකු ලෙසින් ඇ දෙස නිස ඔසවා බැලුවේය. යකෝමාගේ සෙනෙහෙබර මුහුණ ඔහුට පෙනුණි. ඇ බයාදු ගතියකින් මුසු සිනහවකින් යුතු වූවාය. සිරිදාස මොහොතකට අන්ද - මන්ද විය.

මේසය මත තිබූ පොත් ගොඩ ඉවත ගත් බැවින්, එහි සෙවනැල්ලෙන් අඳුරු වී තිබූ සිරිදාසගේ මංගල ජායාරූපය මත ආලෝකය වැටී සමසේ විසිර ගොස් තිබුණි. අදහාගත නොහැකි ආකාරයේ විවිධ සිතුවිලි වලින් සිරිදාසගේ හදවත තෙරපෙන්නට විය.

යකෝමා කාමරයේ ලොකු විදුලි ඩුබුල දැල්වූවාය. කාමරය ඒකා ලෝක විය. ඇය හඬ නගා සිනහසුනාය. සිරිදාසද හඬ නඟා සිනහසුණේය. ඔවුන්ගේ සිනහ හඬ ආලින්දය ඔස්සේ විසිර යඳ්දි - මාලිකා දොර වසාගෙන ගෙට ගියාය. සිරිදාස ද හුන් තැනින් නැතිට ගොස් ඉදිරිපස දොර වැසුවේ යකෝමාගේ අත තදින් අල්ලා ගෙනය.

(දවස පුවත්පත් ආයතනය විසින් - කිව්වහි විමලේන්ද්‍ර චතුරේගම කිවියාණන්ගේ කර්තෘත්වය යටතේ පවත්වාගෙන යනු ලැබූ "ප්‍රියාව" පත්‍රයේ 1979 සැප්තැම්බර් මස 21 - 27 (සතියට නියමිත) කලාපයෙහි මෙම කෙටි කථාව පළකරනු ලැබීය.)

13

සිංහල අළුත් අවුරුද්ද !

ඔක් මාසය සිංහලයන්ගේ උත්සව සමයයි. අළුත් අවුරුදු උදාවත් සමග, සංස්කෘතික ගුණාංගයන් ගෙන් පිරුණු වත් පිළිවෙත් සපුරමින් සැණකෙළි පවත්වමින් ඔවුහු විනෝද වෙති. මෙම උත්සව කටයුතුවලදී නක්ෂත්‍රය මූලික අංගයක් විය. අදාල නක්ෂත්‍ර කටයුතු සුදානම් කර - ජනතාවට ඒවා ඉදිරිපත් කිරීම රාජකීය දෛවඥයාගේ හා රාජකීය වෛද්‍යවරයාගේ කාර්යය විය.

ඔක්තූර පැළවිය ආසන්නයේදීම මිනසෙන්, මේෂයට සුයෂ්ඨගේ සංක්‍රාන්තිය සිදු වන්නේය. ලෝක පාලකයන් ලෙස සැලකූ හිරු සඳු දෙදෙනා ගෙන් යෙදුන ක්‍රියාවලිය තුළ ඒවාට අනුගත වෙමින් තම තමන්ගේ පිවිත හා ගොවිතැන් ඔත් කිරීමේ, කටයුතුද අළුත් කර ගනිමින් පිවන රටාව සකස්කර ගැනීමට මෙරට ජනතාව විරාත් කාලයක සිට පුරුදු වී ඇති අතර එය අද දක්වාමත්, පරම්පරාවෙන්

පරම්පරාවට අවිච්චින්නව ගලාගෙන විත් ඇත. වර්තමානයේ ජීවත්වන අප විසින් ද, එම සංස්කෘතික ගුණාංගයන් නිවැරදි අයුරින් පරිහරණය කරමින් අනාගත පරපුරටද දායක කළ යුතුව ඇති බැවින්, එවන් සංස්කෘතික ක්‍රම වේදයන් පිළිබඳව මනා අවබෝධයකින් යුතුව, ඒවා ක්‍රියාවට නැංවීම වැදගත් වන්නේය. එසේ නොවන්නේ නම් යේෂ්වත්‍වයේ මුළාව පමණි.

අතීතයේ විසූ අපගේ මුතුන් මිත්තන් හට රෝම කැලැන්ඩරය හෝ ඔරලෝසුව නොතිබුණි. එවන් සමයක පවා ඔවුන් සතුව භාවිතා කළ දින මාසයන් හා කාල මාසයන් විය. ඔවුන් සතු පාරම්පරික ක්‍රමයේ වර්ෂාරම්භය සිදුවූයේ ඔක් පුර පැළවියෙනි. ඔවුන්ගේ මාස ක්‍රමය, වන්ද මාස ක්‍රමය වූ අතර දින ක්‍රමය වී ඇත්තේ තිවියයි. එදා සිට අද දක්වාත් නක්ෂත්‍රීය කටයුතුවලදී භාවිතවනුයේ මෙම ශාස්ත්‍රීය ක්‍රමවේද යයි. වර්තමානයේ ඇතැමුන් ඔරලෝසුව හා රෝම කැලැන්ඩරය, පැරණි ශාස්ත්‍රීය ක්‍රමවේදයන් සමග පටලවා ගනිමින් අවුලෙන් අවුලට පත්වී සිටිනු ~~බරපතලයෙන්~~ දැකිය හැකිය.

පාරම්පරිකව මුතුන් මිත්තන්ගේ ඇසුරින් අධ්‍යයනය කළ ශාස්ත්‍රීය වේදාංගයන් අපගේ ගුරුවරුන් විසින් අපහට ඉගැන්වූයේ ද, එදා ඔවුන් තම ගුරුවරුන් ඇසුරින් ශිල්ප ශාස්ත්‍රයන් උගත් ආකාරයෙන්මය. එය පරපුරෙන් පරපුරට පැමිණි හෙවත් පාරම්පරික ක්‍රමය විය. එදා අප ගුරුන් ඇසුරින් අධ්‍යයනය ලබද්දී - දවස - මාසය හා කාලය පිළිබඳව ඉගෙන ගත්තේ මෙසේය.

දවසට සැට	පැයක
දිවා රැ යන	නියමෙක
අට දිනක්	පෝයෙක
පෝය සතරක් වේය	මාසෙක
මාස දොළසක්	වු
දින තුන්සිය හැටක්	වු
අට සාලසක්	වු
පෝය දිනවල් මේය	දෑක්වු

මේ අනුව වන්ද මාසයත්, එය තුළ පෝයටත් ලබාදී ඇති වැදගත්කම මැනවින් කැපි පෙනෙයි. පෝය යනු කුමක්ද? එම දිනයන් එසේ වෙන්කිරීමට හේතු කවරේදැයි ඉගෙනීම වෙනත් අවස්ථාවකදී සිදුකළ යුතුය.

මෙහිදී අප සලකා බැලීමට උත්සුක වනුයේ සිංහලයාගේ අළුත් අවුරුද්ද උදාවීම හා එය හා බැඳී පවතින චාරිත්‍ර ක්‍රම වේදයන් පිළිබඳව පමණක් බව සඳහන් කළ යුතුව ඇත්තේය.

ශාස්ත්‍රීය ක්‍රම වේදයන් අනුව අළුත් අවුරුදු සංවත්සර පත්‍රය සැකසීමේදී එම වසරෙහි රාජාධිපතියා වනුයේ, ඔක් මස පුර පැලවිය තිථිය උදාවන දවසෙහි අධිපති ග්‍රහයා ය. සූර්‍යා මීන රාශියෙන් මේෂ රාශියට සංක්‍රාන්තිය වන දවසේ අධිපතියා මන්ත්‍රියාධිපතියාය. මෙයට අමතරව තිරු කටක රාශි ගතවන දිනාධිපතියා - ශශ්‍රාධිපති යනුවෙන් ද, තිරු තුලා රාශියට සංක්‍රාන්ති වන දවසෙහි අධිපතියා රසාධිපතියා වශයෙන්ද යනාදී ක්‍රමයෙන් ඒ ඒ අධිපතියන් නම් කරනු ලබයි.

මෙහිදී රාජාධිපතිකම ලබා දී ඇත්තේ ඔක් පුර පැලවිය තිවිය උදාවන දවසේ අධිපති හට ඔව් අමතක නොකළ යුතුය. එහිදී විශේෂත්වයක් දක්වා ඇති ඔව් පැහැදිලිය.

සුය්‍යා මීන රාශියෙහි අවසානයේ සිට මේම රාශියට සම්ප්‍රාප්තවීම දක්වන, සංක්‍රාන්ති කාලය තුළ - ලිත් පැය තිස් දෙකක් පුණ්‍ය කාලය වශයෙන් දක්වා තිබෙයි.

අමාවක තිවිය හා යෙදෙන නාග කරණය තුළ - උදාවන අවසන් නවාංශකය ගත කිරීමට වන්ද්‍යාතට ලිත්පැය දහසයක් ගතවෙයි. එය අවසානයේ පුර පැලවියට යෙදෙන කිංතුග්න කරණය හා මුල් නවාංශකයෙහි වන්ද්‍යා තවත් ලිත් පැය දහසයක් ගත කරනු ලබයි. අතිතයේ සඳු අමාවක යෙහි අවසන් නවාංශකය තුළ සිටින කාලය පූර්ව පුණ්‍ය කාලය ලෙසත් පැලවියෙහි මුල් නවාංශකය තුළ සඳු ගත කරනු ලබන පැය දහසයක කාලය අපර පුණ්‍ය කාලය වශයෙනුත් යොදාගෙන ඇත. අශුභ කරණයක් වන නාග කරණය හා යෙදෙන පූර්ව පුණ්‍ය කාලය තුළදී සියළු වැඩ කටයුතු අත්හැර දමා පුණ්‍ය කර්මයන්හි යෙදෙන ජනතාව අපර පුණ්‍ය කාලය තුළදී නව වසර සඳහා අළුතින් කටයුතු අරඹන්නේය. පාරම්පරික වාරිතිය එයයි.

එහෙත් පසු කාලයේදී මෙරට ඇතිවූ සුය්‍යා වංශික රජවරුන්ගේ බලපෑම යටතේ ශක වර්ෂය හිස ඔසවා ඇත. ඒ අනුව සුය්‍යා මීන රාශියෙහි අවසානයේ ලිත් පැය දහසයක් පූර්ව පුණ්‍ය කාලය ලෙසද - මේම රාශියට එළඹ ලිත්පැය දහසයක් අපර පුණ්‍ය කාලය ලෙස ද වත්මන් නැකත් කරුවන් විසින් සළකනු ලැබේ. ඒ අනුව අපර පුණ්‍ය කාලයට

අයත්වන දහස් පැය ඉක්ම යන්නට පෙර ගූහ මොහොතකදී අළුත් අවුරුද්ද සඳහා සියළු කටයුතු ආරම්භ කිරීමට පෙර ඇති නියමය අද දවසේ බොහෝ දෙනෙකු විසින් අධ්‍යයනය නොකර, එම පුණ්‍ය කාලය තුළ කේන්ද්‍ර කුණ්ඩලයක් සකස් කර ගනිමින් ඒවා තුළ පවතින ග්‍රහ පිහිටීම් අනුව යෙදෙනැයි කියනු ලබන ගූහා ගූහ පිළිබඳව නිර්වචක වාද විවාද වල යෙදෙනු දක්නට හැකිය.

මෙය ශාස්ත්‍රීය නොවන අභ්‍යාස සම්පන්නවූ තත්ත්වයකි. මෙවන් පසුබිම් තුළ මෙරට ජනතාව, අවුරුදු සිරිත් - සංස්කෘතක ගුණාංගයන් හා නිෂ්පාදනය කටයුතු පිළිබඳව ගුණාත්මක ආකල්පයන් ගෙන් මිදී පිරිහී යාමට ඉඩ ඇත. එසේ වීමට ඉඩ හැරීම තුළ, අප අතර විරාත්කාලයක් පැවති සාර ධර්මයන්ද විනාශ මුඛයට පත්වීම නොවැළැක්විය හැකිය. එය ජාතික වශයෙන් මුළු මහත් ජාතියේම විනාශයට හේතු පාදක විය හැකි බැවින් - එවන් තත්ත්වයක් ඇති නොවීම පිණිස කටයුතු කිරීම නිෂ්පාදනය වේද වේදාංගයන් හදාරා එවැනි කටයුතුවල නිරතවන කාලයන් ඒකායන අරමුණ විය යුත්තේය.

අපගේ පූර්වචාරිත් වහන්සේලා - අළුත් අවුරුදු එළවල - කටනය උදෙසා භාවිතයට ගනු ලැබුයේ ඛක් මස පුර පැලවිය උදා මොහොතෙහි තත්කාල කේන්ද්‍රය මිස, සූර්‍ය සංක්‍රාන්තියට අනුව අපර පුණ්‍ය කාලය තුළදී අළුත් අවුරුද්දට වැඩි අරුතට ගන්නා හෝරාවෙහි යෙදෙන තත්කාල කේන්ද්‍රයක් නොවේ. අපර පුණ්‍ය කාලය ගතවීමට පෙරදී ගූහ හෝරාවක් තුළ කටයුතු අරඹන්නට නියම කොට ඇත්තේද එබැවිනි.

ඛක් මස පුර පැලවිය දවසෙහි දිනාධිපතියා - එම වසරෙහි රාජාධිපතියා ලෙස සළකමින් - සූර්‍ය, මිනිසෙත්

මේමයට සංක්‍රාන්ති වන දවසේ - අපර පුණ්‍ය කාලය තුලදී - රාජධිපති ග්‍රහයාගේ හෝරාව - පංචමය - රජතුමාගේ ජන්ම පත්‍රය - එදින බලවත්ව සිටින ග්‍රහයාගේ හෝරාව හෝ යොදා එළඹෙන ශුභ කාලයන් අනුව රාජකීය දෛවඥයා විසින් ශුද්ධකර දක්වනු ලබන ශුභ කාලය තුලදී අළුත් අවුරුද්දට වැඩ ඇරඹීම පසු කාලීනව ඇතිවූ සම්ප්‍රදායික ක්‍රමය වී තිබේ. මෙම කටයුත්තෙහිදී රාජකීය දෛවඥයාත් රාජකීය වෛද්‍යවරයාත් ප්‍රමුඛත්වය ගෙන කටයුතු කර ඇති අතර - රජතුමා ඔවුන් විසින් කරනු ලබන අනුයාසනයන් අනුව කටයුතු කර ඇති බවත් ඉතිහාසයෙන් දැකිය හැකිය. රාජකීය දෛවඥයා විසින් ශුද්ධ කර දුන් ශුභ මොහොතෙහි දී - රජතුමන් සියළු රටවැසියන් හා එක්ව, එකම අවස්ථාවකදී අළුත් අවුරුද්දට කටයුතු ඇරඹීමේ උත්සවය, සිංහලයන් සතු මාහැඟි සංස්කෘතික ලක්ෂණයකි. මෙවන් තත්ත්වයක් ලොව අන් කවර ස්ථානයකවත් නොමැති බව සමාජ විද්‍යාඥයින් පවසති.

අතිතයේ මෙරට වැසියනට රාජකීය දෛවඥයා දුන් ශුභ මොහොතින් අළුත් අවුරුද්දට කටයුතු ඇරඹීමේදී, ශුභ මොහොත පිළිබඳව තර්ක විතර්ක හෝ ගැටළු ඇතිවූ බවක් පැහැදිලි වනු නොපෙනේ. ඒ එසේ වීමට හේතුව එවකට රාජකීය දෛවඥයා හැරුණකොට වෙනත් දෛවඥයින් නොසිටි තිසා යැයි නොසිතිය යුතුය. කොළඹයේ දෛවඥයින් මෙරට සිටින්නට ඇත. ගාස්ත්‍රිය නියමයන් පරිදි අපර පුණ්‍ය කාලය තුළ - ශුභ හෝරා පංචමාදිය පදනම්කර ගනිමින් රජුගේ ජන්ම පත්‍රය කේන්ද්‍රකර ගනිමින් ශුභ හෝරාව රාජකීය දෛවඥයා විසින් සකස්කර තිබීම හේතුවෙන් ඔවුනොවුන්

අතර විවිධ මතවාදයන් පැන නොනැගීමට හේතු වූවා විය හැකිය.

කෘෂි ආර්ථික ක්‍රමවේදයක දායකයන් වූ අපගේ මුතුන් මිත්තන් හට, මහ පොළොවත් තිරු හා සඳුත් ආරක්‍ෂකයන් වූහ. සඳුගේ වාරයෙන් යෙදුන රාජාධිපතින් - තිරුගේ වාරයෙන් යෙදුන මංත්‍රියාධිපතින් ඒක රාශි කරගනිමින්, ඉන් ලැබෙන ඛලය අළුත් අවුරුද්ද මුළුල්ලේම ක්‍රියාත්මකව පවත්වා ගැනීමේ අරමුණින් යුතුව, පුර්වාචාරීන් විසින් අනුගමනය කර ඇති ශාස්ත්‍රීය ක්‍රම වේදයන් අපගේ මුතුන් මිත්තන් විසින් ද ක්‍රමවත්ව, අඛණ්ඩව පවත්වා ගනිමින් නූතන පරපුරෙහි සාමාජිකයින් වන අපහට ද දායාද කර දී තිබේ. එවන් සාරධර්ම හා සංස්කෘතික ගුණාංගයන් මතු මතුත් ආරක්‍ෂා කර ගනිමින් පවත්වාගෙන යෑම අප සැමගේ ඒකායන අරමුණ විය යුත්තේය. අපගේ යුතුකම ද එයයි.

අළුත් අවුරුද්දේ ශුභ මොහොතින් වැඩ ඇල්ලීම යනු එම වසර සඳහා කටයුතු ඇරඹීමයි. කළ යුත්තේ එතැන්සිට ක්‍රියාත්මක වීමයි. පැරණි ක්‍රමයද එයම වෙයි.

එහෙත් අද දවසේ ඇතැමුන් රැකියා සඳහා පිටත්ව යෑමටද වෙනම නැකත් දෙති. එහි වරදක් නැත. එහෙත් එවන් වේලාවක් සැකසීම නිසැකවම සිද්ධාන්ත පදනම් කොට ගෙන සිදුවිය යුතුය.

එවන් අවස්ථාවකදී ශාස්ත්‍රීය ක්‍රමවේදයන් විනා - ප්‍රායෝගික යැයි කියමින් වැරදි මඟ නොයා යුතුය. 2004 දී අමාවක - සුයස්ගුහණය පැවති දිනක, නව වසරේ

රැකියාවන් සඳහා පිටත්ව යෑමට නැකත් වශයෙන් සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ නැකත් කමිටුව විසින් වේලාව ලබාදී තිබුණු බව මෙරට ජනතාවට අමතක විය නොහැකිය. සිදුවී ඇති වරද හමුවෙහි එවැනි වේලාවක්, ශුභ වේලාවක් වශයෙන් දැක්වූ අය, ශ්‍රව්‍ය - දෘෂ්‍ය මාධ්‍ය ඔස්සේ පැවති සංවාදයකදී - කරුණු පැහැදිලි කරමින් මෙරට ජනතාවට දැක්වූයේ, රජයේ හා පෞද්ගලික ආයතනවල සේවය කරනු ලබන සේවකයින් දින හතක පමණ නිවාඩු කාලයකට පසුව, නැකත් තිබුණත් නැතත් ඔවුන් සේවයට යන බවත්ය. එවැනි පසුබිමක් තුළ ප්‍රායෝගික වීමේ අවශ්‍යයතාවය මත සුයෂ්ගුහණය පවතිනු දකිමින්ම, නව වසරෙහි දී රැකියාවට පිටත්ව යෑම පිණිස මෙවැනි දවසක්, ශුභ දිනයක් ලෙසින් ලබාදුන් බවය.

ශාස්ත්‍රීය ක්‍රම වේදයන් වන සිද්ධාන්තයන් එකකි. ප්‍රායෝගික වීම යනු අනෙකකි. රටක ජනතාවගේ අභිවෘද්ධිය සඳහා කටයුතු කිරීමට ඉදිරිපත් වන්නවුන් මෙවැනි භාසෙන්නපාදක අයුරින් ක්‍රියා නොකළ යුතුය. එහෙයින් ඔවුන් ලබන්නාවූ මෙම අළුත් අවුරුද්දේදී හෝ නිවැරදි මඟට පිවිසිය යුතුව ඇත.

ජාතික සංස්කෘතිය හා වාරිතූ වාරිතූ රැකීමට නම් ජනතාව ඒවා පිළිබඳව දැනුවත් විය යුතුය. නිසි දැනුමින් යුතුව ඒවා පරිහරණය කළ යුතුය. එවිට විරාත් කාලයක් අප සතුව තිබූ ශ්‍රේෂ්ඨ ගුණාංගයන් ගෙන් පරිපූර්ණ වූ සිරිත් විරිත් හා සංස්කෘතික ලක්ෂණයන් අනාගත පරපුරටද දායාද කිරීමේ හැකියාව සැළසෙනු ඇත. නිරන්තරයෙන්ම අප කැපවිය යුත්තේ ඒ සඳහාය.

ජ්‍යොතිෂය යනු

ජ්‍යොතිෂය වෙදකම වැනි දේ කවදා - කවුරුන් විසින් කොතැනකදී සොයා ගත්තේද යන්න කිසිවෙකු හටත් පැවසිය නොහැකිය. මිනිසාගේ පරිනාමයේ ආරම්භයේ සිටම ඵ්වාද විකාශනය වෙමින් පැවත එන්නට ඇති බව නම් සිතිය හැකිය. කෙසේ වෙතත් ජ්‍යොතිෂය වැනි ශාස්ත්‍ර ඥානය ලැබීම පිණිස අපට ලැබුණු පාරම්පරික දැනුම හා බද්ධව තිබෙන ක්‍රමවේදයන් ඇසුරින් දැකිය හැකි පැහැදිලි කරුණු නම් ස්වකීය සිත් දියුණු කිරීම තුළින් අධ්‍යාත්මික දියුණුවක් ලැබූ සෘෂිවරුන් වශයෙන් හැඳින්වූන බුද්ධිමත් පුර්වාවාරීන් පිරිසක් විසින් මෙම ශාස්ත්‍රයන් පිළිබඳව ලොවට හෙළිකළ බවය. ජ්‍යොතිෂය හැදෑරීමේදී එවැනි සෘෂිවරුන් දසඅට දෙනෙකුගේ නම් අපට හමුවෙයි. එසේ තම තමන් දියුණු කරගත් අධ්‍යාත්මික චිත්තයන් ඔස්සේ දැකගත් කරුණු අනුව මෙසේ සඳහන් කර ඇති බව දැකිය හැකිය.

ග්‍රහයින්ගේ ගමන අනෙකුත් මිශ්‍රය. එබැවින් වෙනම ග්‍රහ ඵලයන් නිශ්චිත කිරීම විපර්යය වේ. පිවිත කාලය මනින

ආයුෂ ද, ලෝක ජනයන්ගේ සුඛ දුක්ඛ මාර්ග සිහි කිරීමද මේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාස්ත්‍රයෙහි ඇති ප්‍රයෝජනයන් වෙයි.

විශේෂයෙන් කලියුගයේ හිත බුද්ධි ඇති මනුෂ්‍යයින් සත්‍ය අනාවැකි කීමෙහි සමර්ථ වෙත්ද? නොවෙත්මය. නෂ්ට වස්තු ආදියෙහිද දෙර්කාණ, ස්පර්ශක ආදී ඔවුන්ගේ චලයන්හි දැනීමේ සමර්ථ නොවෙති. ව්‍යාකරණාදිය දත් පණ්ඩිත තෙම ගුරු මුඛයෙන් ප්‍රකාශ කරන ලද මේ ශාස්ත්‍රය අසන්නේය. පරම්පරාවෙන් මේ ඥාන පරිපාක කාලය පැමිණියේ මේ ශාස්ත්‍රයේ විශාල බුද්ධිමතෙක් වේ.

මේ පැරණි ගුරු උපදේශයන්ය.

ජ්‍යෙෂ්ඨය යනු කුමක්ද? ඇතැමෙකු ජ්‍යෙෂ්ඨය යනු දිලිසීමය. ආලෝකය යනුවෙන් විග්‍රහ කරති. එය 'ජ්‍යෙෂ්ඨය' යන වචනය පිළිබඳව කරන පැහැදිලි කිරීමක් නම් නොවන්නේය.

ජ්‍යෙෂ්ඨය යන්නට විවිධ නම් භාවිතා වී ඇති අතර එය 'කාල විඥාන' ශාස්ත්‍රය වශයෙන් පාරම්පරික ශාස්ත්‍රවේදීන් විසින් භාවිතා කරනු ලැබූ බවත් පැහැදිලිය.

ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාස්ත්‍රයෙහි ගැබ්ව ඇත්තේ - අවකාශය හා කාලයේ ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳ ඥාන දර්ශනයයි.

අවකාශ කුහරය තුල, ආපෝ - තේජෝ - වායෝ - පඨවි නම් භූත තත්ත්වයන්ගේ හා කාල, දිග්, මනස්, ආත්ම, හැසිරීම් හා ක්‍රියාවලියන් හඳුනා ගැනීමට හා එමගින් මිනිසාගේ හා සත්වයාගේ පැවැත්මට උපකාරී වන අයුරින් ඵලයේ ප්‍රයෝජනය ලබා ගැනීමට මහ පෙන්නවන ශාස්ත්‍රයයි.

ආපෝ භූතයාගේ ගමන ඉහල සිට පහලට වන අතර තේජෝ භූතයා පහල සිට ඉහලට ගමන් කරයි. වායෝ භූතයා තිරස් අතට ගමන් ගනී.

පධවි භූතයා විසින් පෙරකි භූත තිදෙනා හා ගැවසෙමින් විවිධත්වයෙන් යුතුව ක්‍රියාත්මක වෙමින් ස්කන්ධයන් නිපදවයි. ගහ - කොළ, ඇල දොළ, පොළොව, ග්‍රහ වස්තු, සත්තු, පක්ෂි මෙකි නොකි විවිධත්වයෙන් යුතු හැඳින්වීම් වලට ඒ පාදක වෙයි. - කාල, දිග්, මනස්, ආත්ම, විඤ්ඤාණ කාරක වෙයි. උල්ලාසය හා ශක්‍යතාය එහි උපාංගයෝය.

පරමිපරාවෙන් පරමිපරාවට පැමිණි මේ මාහැඟි ශාස්ත්‍රය සිමිත දෙනෙකු අත පමණක් රැඳී තිබුණ හෙයින් එහි අගය නොඅඩුව පැවතුණි. ශාස්ත්‍රිය වටිනාකම රැක ගැනීමද, මෙම ශාස්ත්‍රය ඔහුල ලෙස ඉගැන්වීමක් නොකිරීම තුලින් දැකිය හැක්කේය.

දිගු කලක් පරමිපරිකව සිමිත කොටසක් තුල රැඳී තිබූ මෙම ශාස්ත්‍රයේ විශ්මිත ඵල අත්දැක සිටි සැමටම එය ඉගෙනීමේ ආශාවන් ඇති නොවූයේ යැයි කාට නම් කිව හැකිද? එසේ ආශාවන් ඇති වුවද, ඉගෙනීමේ අවස්ථාවන් නම් ඉතාමත් අල්ප විය.

මෙම තත්ත්වයන් යටතේ බොහෝ විට රජවරුන් හා රාජ්‍ය ප්‍රධානීන් මෙන්ම පන්සල්වල ස්වාමීන් වහන්සේලා විසින් මෙම ශාස්ත්‍රධාරීන් ගෙන් එම ශාස්ත්‍රිය කරුණු පිළිබඳව විමසනු ලබන අවස්ථාවලදී කිසිවක් හුවා දැක්වීම් වශයෙන් ශාස්ත්‍රයේ යම් යම් කොටස් පිළිබඳව හෙළිකරන ලද අවස්ථාවන් ඇති නමුදු ඒ කවර අවස්ථාවකදී හෝ ශාස්ත්‍රිය

මුලිකාංගයන් එළිදක්වනු ලැබ නොමැත. එහෙත් එතෙක් කිසිවක් නොදැන සිටි අසා දැනගත් අය, ඒවා අගය කරමින් තම දැනුම ලෙස තබා ගන්නටත් බෙදා ගන්නටත් පසුබට නොවන්නට ඇත. එහෙයින්ම බොහෝ දෙනෙකු අතට පත් ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාස්ත්‍රයට අයත් යම් යම් කරුණු බහුල වශයෙන් වත්මන් සමාජයේදී වුවද අපට දැකගන්නට ඇති නමුදු ඉන් පූර්ණ ප්‍රතිඵල ලැබිය නොහැකි බව කැපී පෙනෙන්නකි.

පාරම්පරිකව ගුරු ආභාෂයෙන් මෙම දැනුම නොලද අය වෙතින් පූර්ණ ජ්‍යෙෂ්ඨ දැනුමක් අපේක්ෂා කළ නොහැක්කේ, ජ්‍යෙෂ්ඨයේ වැදගත් රහස් ශිල්පීය ක්‍රමවේදයන් පරම්පරා තුලම රැඳී ඇති බැවිනි.

වර්තමානයේ පලවන බොහෝ පොත පත ඇසුරින් ජ්‍යෙෂ්ඨය පිළිබඳ ශාස්ත්‍රීය ඥානයක් ලැබිය නොහැකිය. ජ්‍යෙෂ්ඨය පිළිබඳව කිසියම් දැනුමක් නම් ලැබිය හැකිය. එවන් පොත පත හෝ නොවූයේ නම් මෙම මා හැකි ශාස්ත්‍රය මේ වන විටත් ජනයාගෙන් අත්හැරී ගොස් තිබෙනු නොඅනුමානය.

පූර්ණ ශිල්පීය ඥානයෙන් තොරව ලබන දැනුම අඩු එකකි. ඒ අනුව එකී තැනැත්තා සතුව ඇත්තේ සීමිත දැනුමක් පමණක් බැවින් පුලුල්වූ යමක් එවැනි කෙනෙකුගෙන් අපේක්ෂා කළ නොහැක්කේය.

වර්තමානයේ විවිධාකාර, ජ්‍යෙෂ්ඨය ඉගැන්වීම් කරන පංති පිළිබඳව අසන්නට දකින්නට ලැබේ. එහෙත් ඒවායේ ඉගෙනුම ලබන කිි දෙනෙකුට නම් නිසි ජන්ම ඵල කටනයක් කළ හැක්කේද යන්න විමසිය යුතුය.

කේන්ද්‍රයක් ගණනය කොට සකස්කර ගැනීමේ හැකියාව ඔවුනට තිබිය හැක. එහෙත් එම කේන්ද්‍රය විග්‍රහ කිරීමේ හැකියාව නොමැත්තේ නම් එහි එලය කිම?... දෝෂ දුරු කොට නැකතක් ශුද්ධකර ගැනීමට වත්මන් බොහෝ දෙනකු නොදනිති. ලිඛිත දැක්වෙන දින ශුද්ධිය නොමැති නම් එවැනි අයට නැකත් ඇත්තේද නැත.

මේවා අවධානයට ලක් කළ යුතු කරුණුය. පාරම්පරික ජ්‍යෙෂ්ඨතා හැදෑරුවනට නම් මේවා ගැටලු නොවේ. ඒ ඔවුන් ග්‍රහයින් ගෙන් ඒ ඒ තැන්වලට අනුව දක්වන සංඥාවන් තේරුම් ගෙන ඒවාට උචිත වන අයුරින් විග්‍රහ කර ගැනීම මිස ග්‍රහයින් මත ආරෝපනය කළ සර්වබලධාරී බලයක් නොමැති බව පාරම්පරික ජ්‍යෙෂ්ඨතා හැදෑරීමේදී ඉගෙන ගෙන ඇති බැවිනි.

ග්‍රහයින් පමණක් නොව, සෑම සියලු දෙයකම නෛසර්ගික ශක්තීන් ඇත. ඒවා ගෝචර අයුරින් හා තත්කාලීන අයුරින් විවිධත්වයක් දක්වන බැව් ඒවා කෙරෙහි විමසිලිමත්ව බැලීමෙන් වටහා ගත හැකිය.

මෙවැනි තත්ත්වයන් පිළිබඳව පූර්වාචාරීන් විසින් මැනවින් හදාරා ඇත්තේ ඔවුන්ගේ දියුණු වූ වෛතසික ශක්තිය හා බැඳුණු අධ්‍යාත්මික බලය උපයෝගී කර ගනිමිනි. එහෙයින් එවැනි දෑ දැකීමට නූතන අප හට වුවද දියුණු අධ්‍යාත්මික ශක්තියක් ඇතිකර ගත යුතු වන්නේය. අධ්‍යාත්මික ශක්තියකින් තොරව මෙවැනි ශාස්ත්‍ර ප්‍රගුණ කිරීමේ හැකියාව අති දුර්ලභය. සිත කිසියම් අරමුණකට යොමුකොට ඒකාග්‍රතාවයකට පත්වීම හුරුවීම ඔස්සේ කලක් දියුණු කරගෙන යෑමේදී ඇතිවන

දියුණු මානසික ක්‍රියාකාරීත්වය තුළින්ම අධ්‍යාත්මික ශක්තිය වර්ධනය වෙයි. ද්‍රවන මිනිසෙකු හට කිසිවක් මැනවින් දැකගත නොහැකිය. සවිස්තරාත්මක අයුරින් දැක ගැනීමට නම් තතරවී විමසුම් සහිතව බැලිය යුතුය. එවිට ද්‍රවන අවස්ථාවේදී දුටුවාට වැඩි යමක් නිශ්චිතවම අවබෝධයකින් යුතුව දැකිය හැකි වන්නේය.

ජ්‍යොතිෂයේදී, නව වැන්නේ රවි සිටියදී තෙවැන්නේ ගති සිටි නම් එම ජන්ම පත්‍රය නිමියා යාවකයකු වේ.... කියා යමෙකු කියන්නේ යැයි මදකට සිතමු.

දැන් මෙය මේ ලෙසින්ම බොහෝ දෙනෙකු සිහිතබා ගනිති. එය වැරදිය. මෙසේ රවි හා ගතියේ පිහිටීම ජන්ම පත්‍රය නිමියාට බලපෑමට හේතුව කවරේදැයි විමසිය යුතුය. සහේතුකව මිස අහේතුකව මෙවැන්නක් සිදුවිය නොහැකිය. යමෙක් කෙරෙහි අරමුණු කොට, මනස මෙහෙයවන්නට පුරු තැනැත්තා හට මෙවැනි අවස්ථාවලදී එම පුරුද්ද නිතැතින්ම පෙරට එයි. කෙනෙකු විසින් යෝගයක් ප්‍රකාශ කළ සැතින්ම එය භාර ගැනීම නොකළ යුත්තක් බව මෙහිදී ඔබට පෙනෙනු ඇත.

මෙය ඔබට එක එල්ලේ සිතා ගැනීමට අපහසු වන්නේ නම් තවත් විග්‍රහයක් උපකාරයක් සේ දක්වමි. එනම් ජන්ම පත්‍රයේ රවි නවවැන්නේ නිවව සිටියදී, ගති එම ජන්ම පත්‍රයේ තෙවැන්නේ සිටි නම් කේන්ද්‍ර නිමියා යාවකයෙකුගේ තත්ත්වයට පත්වෙයි.

දැන් ඔබට මෙය තේරුම් ගැනීම අපහසු නොවනු ඇතැයි සිතමි.

ජන්ම පත්‍රයෙහි නවවැන්නේ රවි නිව ඛවක් කියැවේ. රවි නිව වන්නේ තුලා රාශියෙහිදීය. එසේ නම් මෙම ජන්ම පත්‍රයෙහි ලග්නය කුමක්ද?

ඒකාන්තයෙන්ම එම ජන්ම ලග්නය කුමිහය වේ. කුමිහය ලග්නය වූ කළ ලග්නාධිපතියා 'ගනි' ය. ගනි තෙවැන්නේය. කුමිහයේ සිට තෙවැන්න 'මේෂ' රාශයයි. ගනි මේෂයේ නිවය. දැන් ඔබට තත්ත්වය පැහැදිලි වනු ඇත. එය ව්‍යාප්තත්ව නොවේ. සත්වැන්නාධිපති රවි භාග්‍ය ස්ථානය වූ නවවැන්නේ නිවව සිටියදී ලග්නාධිපති ගනි වික්‍රමස්ථානයේදී නිව විමත් සමග යාවකත්වය හැර අන් කවර දෙයක් ලබන්නද?

වත්මන් සමාජයේ බොහෝ දෙනෙකු හට සිදුවී ඇත්තේ ජ්‍යෙෂ්ඨතා හා තාරකා විද්‍යාව අතර අතරමං විමටය. ජ්‍යෙෂ්ඨතා යනු තාරකා විද්‍යාව නොවේ. එයට භාත්පසින්ම වෙනත් ශාස්ත්‍රයකි. කාලය හා අවකාශයේ ක්‍රියාවලිය හඳුනා ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට පැරණි පූර්වාචාරීන් විසින් අවකාශ විවිධාකාරයේ බෙදීමිචලට ලක් කරනු ලැබ තිබේ. අවකාශය කොටස් දොළහකට බෙදමින් රාශි දොළහක් වශයෙන් නම් කර ඇත. එම එක් රාශියක් අංශක 30ක් විය. අවකාශය අංශක 360 කින් යුතු වෘත්තයක් සේ සංකේතවත් කළේය. යළි එකී රාශි දොළහ රාශි අර්ධ වශයෙන් විසි හතරකට බෙදූ අතර ඒවායේ අයිතිය රවි හා සඳු අතර බෙදා දී ඇත. එකම රාශිය අංශක 10 බැගින් කොටස් තුනකට බෙදමින් දෙර්කාණ වශයෙන් කොටස් තිස් හයකට බෙදා දක්වා තිබේ.

මෙයාකාරයෙන් ගොඩගාසක වශයෙන් කොටස් 72 කටද, සජ්ඣායක වශයෙන් කොටස් 84 කටද, නවායක වශයෙන් කොටස් 108 කටද, ද්වාදශාංශ වශයෙන් කොටස් 144 කටද අංශකයෙන් අංශකයක් වශයෙන් ත්‍රිංශාංශකද, අංශක භාගයක් වශයෙන් ඡෂ්ටාංශකද ආදී වශයෙන් වඩ වඩාත් සියුම් ලෙස බෙදමින් දක්වා ඇත්තේ නිවැරදිව එහි ක්‍රියාවලියන් අවබෝධ කර ගැනීමේ පහසුව සඳහාමය.

අවකාශයේ ඉරි ගසා හෝ සළකුණු යොදා යම් යම් දේ දැක්විය නොහැකි බැවින් ආපෝ, තේපෝ, වායෝ, පඨවි යන භූතයින්ගෙන්ම නිර්මිතව තිබූ විවිධ ග්‍රහ වස්තූන් හඳුනාගෙන ඒවාට සංඥා නාමදී - ඒවා අනුව යමින් අවකාශයේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවල සිදුවන ක්‍රියාවන් හඳුනාගැනීමේ මංපෙත් පහදා දී ඇත්තේය. ජ්‍යෙෂ්ඨයාට හිරු සඳු පෘථිවිය අතර වූ වන්ද්‍ර කලාවම මූලිකව ඇති බව පැහැදිලිය.

දවස - නැකත - තිථිය - කරණය, යෝගය - දශධ, මර, අව, පුර, කාණු, දසමහ දෝෂ, විසි මහා දෝෂ යනාදී මෙකී නොකී සියලු දේ වන්ද්‍ර කලාව මූලික කොට ගන්නා අයුරු පැහැදිලිවම දැකගත හැකිය. සෙසු ග්‍රහයින්ගෙන් වල නොගන්නා යයි මින් අදහස් නොකෙරේ. සෙසු ග්‍රහයින් සිටි, දුටු අයුරු ඇසුරු කොට ගනිමින් ඒවායින් දැක්වෙන සංඥා හෙවත් නිවේදනය උපයෝගී කර ගත යුත්තේය.

ඒ පිළිබඳව අපි මදකට විමසමු. වත්මන් ජ්‍යෙෂ්ඨ ඉගැන්වීම්වලදී හිරු, කුජ, ශනි, අව පක්ෂ වන්ද්‍රයා, පාපිත්ට එක්වූ බුධ හා පාපිත් සේ දැක්වෙන අතර පුර, සඳු, බුධ, ගුරු, කිවි ග්‍රහයින් වශයෙන් හඳුන්වයි. මේ අනුව බලන කල

පාපින් හා ශුභයින් නිතැතින්ම අපට හඳුනාගත හැකිවනු ඇත. එහෙත් එය එසේ නොවන්නේය.

උදාහරණයක් වශයෙන් වෘෂභ ලග්න කේන්ද්‍රයක් ගනිමු. ඕනෑම කේන්ද්‍රයක 6 - 8 - 12 ඊප: හෙවත් දුෂ්ඨ ස්ථාන වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මේ අනුව මෙකී දුෂ්ඨ ස්ථාන අධිපතියෙක් යම් භාවයකට පත්වූ කල එහි එල භානියට පත් කරන බවක් ඉගැන්වෙයි. ඒ අනුව වෘෂභ ජන්මියාගේ අටවැන්නාධිපති ගුරුය. අශ්‍රැයා සිටි තැන එලය භානිවීමේ න්‍යාය අනුව අශ්‍රැ භාව තිමියෙක්වූ ගුරුගෙන් අපේක්ෂා කළ හැක්කේ කවර නම් වූ ශුභයක්ද? ශුභයක් නොකර අශ්‍රැ එල ගෙන දෙන්නේ නම් එවන් ග්‍රහයා ශුභයකු සේ සැළකිය හැකිද?

එමෙන්ම වෘෂභ ජන්මියාගේ කේන්ද්‍රයේ නමවැන්න හා දසවැන්න අධිපතියා 'ශනි' ය. පෙර දැක්වීම අනුව ශනි පාපියෙකි. එහෙත් වෘෂභ ජන්ම තිමියාට ධර්ම කර්මාධිපති යෝගය ඇති කරන්නේ 'ශනි' විසිනි. ශනි පාපියෙකුම නම් එවැනි බලවත් යෝගයන් ඇතිකර දෙන්නේ කෙසේද?

මෙම යෝගය මෙසේ වූයේ වුවද මෙය තුල්‍ය පවතින අන්‍ය පිතිටිමි අනුව එයම රාජ යෝගයක් වීමටද බැරිකමක් නැත. ඒවා තේරුම් ගැනීමට මනා වෛතසික දියුණුවක් තිබිය යුත්තේය. ජ්‍යෙෂ්ඨයාට අදාලවන මූලික ඥාන දර්ශණය මැනවින් ලබා සිටිය යුත්තේය.

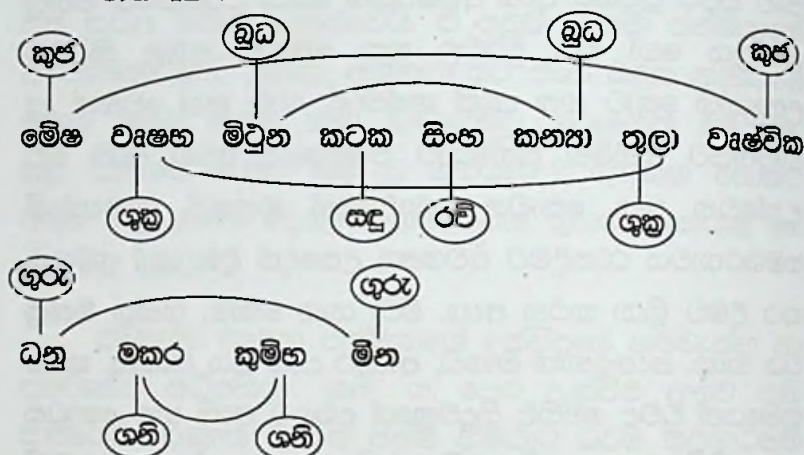
හසල දැනුමැති ජ්‍යෙෂ්ඨයෙකුට - උච්ච ග්‍රහයාගෙන් අදාල ග්‍රහයාට ආරෝපණය කොට දක්වා ඇති භූත කොටසේ බලවත් වීමත්, නිව ග්‍රහයාගෙන් අදාල ග්‍රහයාට ආරෝපණය

කොට දක්වා ඇති භූත කොටසේ දුබලවීමත් හඳුනා ගනී. ඒ අනුව නිවැරදි නිගමනයක් ඔහු විසින් දක්වනු ඇත. කිසිවකුගේ ජන්ම පත්‍රයේ කිසියම් ගුණයකුගේ නිව වීමක් දැක්වෙන්නේ යැයි සිතමු.

ඒ පිළිබඳව අවබෝධය ඇති පුඤ්චත්ව ජ්‍යෙෂ්ඨවේදියා පංච ස්වර ප්‍රමුඛව ඇති අක්ෂරයන් ගෙන් පරිනිර්මිත මන්ත්‍ර ශාස්ත්‍රය හෝ එකී දුර්වල භූත කොටස ප්‍රබල කිරීමට උපයෝගී කොට ගත හැකි ගස්වැල්, ගාඩ හෝ වෙනත් දෑ භාවිතයට ගනිමින් ජන්මියාට ජන්මයේදී අඩුවී ඇති බව දැක්වෙන භූත කොටස ලබාදීමෙන් ඔහුගේ පැවැත්මේ සමබරතාවය රැකදීමට අවශ්‍යය උපදෙස් දීම හෝ කටයුතු කර දීමට ක්‍රියා කරනු ඇත. ඒවා යාග හෝම, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර විය හැක. නැතහොත් ඖෂධ, ආහාර පාන විය හැකිය. කවර ක්‍රමයෙන් වුවද මෙහිදී සිදුවනුයේ දුබලව ඇති භූත කොටස ප්‍රබල කිරීමට අදාළ ක්‍රියාවලියක් මිස ගුණයාගේ ස්ථාවරබවට බලයකට යටවීමක් නොවේ. බතල ගන්නට ගිය තැනත්තාට හේනේ දිග පළල අවශ්‍ය නැතුවාක් මෙන් අපලයට ගාත්ති කර්මය ලබා ගන්නා තැනත්තාට භූත ක්‍රියාවලිය පිළිබඳව දැනුවත් කිරීමක් නොව ගුණයා නිසා සිදුවන අපලයට කළ යුතු ප්‍රතිකර්මය පමණක් ජ්‍යෙෂ්ඨවේදියා විසින් ප්‍රකාශ කිරීම තුළින් ගුණයා සතු ස්ථාවරබවට බලයක් ඇති බවක් සාමාන්‍ය ජනතාව තුළ අතිතයේ සිටම පුරුද්දක් ලෙස පිළිගැනෙමින් ඇත. මේ පිළිබඳව වඩාත් විස්තර මෙහි දක්වන්නට යෑමෙන් වෙනත් මාතෘකාවකට යොමුවන බැවින් එය වෙනත් අවස්ථාවකදී සාකච්ඡාවට ලක් කළ හැක.

මතුපිටින් පමණක් බලා ජ්‍යෙෂ්ඨතා හැඳැරීම කළ නොහැකිය. ඒ සඳහා විමසුම් බුද්ධිය අවශ්‍ය වේ. ඔබ නිතර දැක ඇති නමුදු බුද්ධියට හසු නොවූ කිසිවක් දක්වනු කැමැත්තෙමි. එය ඔබගේ බුද්ධියට කොපමණ ගෝචර වේදැයි සිතන්න.

රාශි 12 කි. ඒවා

මෙහිදී මේෂයේ සිට වෘශ්චිකය දක්වා එක් භාගයක් ලෙසත් ධනුවේ සිට මීනය තවත් භාගයක් ලෙසත් ඇති බවක් දැකිය හැකිය. මෙය තුළ ගැබ්ව ඇති දර්ශනය පැහැදිළි කරගත හැකිද?

(1) රාශි දොළස රාශ්‍යාධි වශයෙන් විසිහතර කට බෙදා ඇත.

මෙම අර්ධයන් රවි - හා සඳු අතර පමණක් බෙදා දී තිබේ. අන් අයට කිසිවක් දක්වා නැත.

(11) ත්‍රිශංකවලදී

ඔප	යුග්ම
කුපට අංශක 5	කිවිට අංශක 5
ගනිට අංශක 5	බුධට අංශක 7
ගුරුට අංශක 8	ගුරුට අංශක 8
බුධට අංශක 7	ගනිට අංශක 5
කිවිට අංශක 5	කුපට අංශක 5

වගයෙන් දක්වා ඇති අතර, මෙහි රවි - සඳු දෙදෙනාට කිසිවක් දක්වා නැත. මේ අනුව රාශනාර්ධ හා ත්‍රි:ශංශක ඇසුරු කොට ගනිමින් එකි සංඥා තුළින් දැක්වෙන දර්ශනයන් කවරේද?

මේවා ඔබගේ සිතෙහි ධාරණය සඳහා නොව, ඔබගේ බුද්ධිය තුළින් මනාසට යොමුකොට මතු පිටින් නොපෙනෙන ගැඹුරු ජ්‍යෙෂ්ඨ දර්ශනය දැක ගන්නේ කෙසේදැයි අවබෝධ කර ගැනීම පිණිසය: උපයෝගී කොට ගෙන ජ්‍යෙෂ්ඨ ඥානය දියුණුකර ගැනීමට පෙළැඹෙන්නේ නම් වැඩි යමක් දැකිය හැකිවෙනු ඇත.

සෙනසුරු මාරුව.... විකුණා කෑම

සෙනසුරු ග්‍රහයාගේ මාරුවක් පිළිබඳව විවිධාකාරයේ කථිකාවන් පසුගිය සති කිහිපයක සිට අපට බොහෝ සෙයින් අසන්නට - දකින්නට ලැබුණේය. එවන් කථිකාවන් තුළින් මෙරට ජනතාවට නිරන්තරයෙන්ම ග්‍රමය වූයේ සෙනසුරු නම් වූ ග්‍රහයා අති භයානක එකෙකු හැටියට ය. සියල්ලෙහිම විනාශදායකයා හැටියට ය. සෙනසුරුගේ මාරුව ජනතාව විපතට හෙලන්නක් හැටියටය. මෙයින් සිදුවූයේ ජනතාව තුළ අනියත බිය හා සංකාවන් ඇතිවීම පමණකි. ජ්‍යෙෂ්ඨ සිද්ධාන්තයන් අනුව සෙනසුරු පිළිබඳව නිවැරදි විග්‍රහයක් සිදුවූයේ නම් සෙනසුරුගේ මාරුව සිදුවූ 2007 ජූලි මස 16 වැනි දින රුකියාවන් සඳහා පිටත්ව නොගිය පිරිස එවන් වූ ව්‍යාකූල මානසික තත්ත්වයකට පත් නොවනු ඇත. අවාසනාවකට, එදා බොහෝ දෙනෙකු තුළ සෙනසුරු මත විපත්ති දායකයෙකු ලෙසින් බිය සංකාවන් ඇතිකර තිබුණි.

අප දැන උගත් පාරම්පරික ජ්‍යෙෂ්ඨ සිද්ධාන්තයන් අනුව ග්‍රහයින් සත් දෙනෙකි. රාහු-කේතු නම් පායා ග්‍රහයින්

දෙදෙනෙකි. එකතුව නවයකි. ඔවුන් ස්වකීය වාරයන් අනුව නිරතුරුවම රාශියෙන් රාශියට ගමන් කරනු ලබන්නේය. මෙවන් ග්‍රහයින් උපයෝගී කර ගනිමින් පූර්වාචාරීන් වහන්සේලා විසින් විග්‍රහ කරනුයේ ආකාශ භූතරය තුළ සිදුවන පංච මහා භූතයින්ගේ ක්‍රියාවලියන් හඳුනාගත යුතු ආකාරයයි. එහි නානත්ත්වයක් මිස ඒකත්ත්වයක් නොමැති බව පළමු කොටම අවබෝධ කරගත යුතුව ඇත්තේය. මහා භූතයින්ගේ මූලික තත්ත්වයන් පිළිබඳව අපට පියවි ඇසින් දැකිය නොහැකිය. එය එසේ වුවද අද දවසේදී අප විසින් මහාභූතයින් හඳුනා ගනු ලබනුයේ ගින්න - සුළඟ - ජලය යනාදී වශයෙන් සම්මත වූ සංඥා නාමයන් ගෙනි.

ගින්නෙහි ස්වභාවය දැවීමයි. එය පහළ සිට ඉහළට ගමන් කරන්නේ වෙයි. දැවීමක් යැයි ඇසෙන විට අපගේ මනසට ලැබෙන සංඥාව දැල්වෙන ගින්නකි. එය එසේම නොවී දැවෙන අවස්ථාවල්ද ඇත. අමිල වර්ගවලින් සිදුවිය හැකි දැවීමද එවැන්නකි. එතැන ගිනිදැල් නැත. දැවීම සිදුවන්නේය. ඒ වනාහි තේජෝ භූතයාගේ ස්වභාවයකි.

මෙවන් මහාභූත අතුරින් සෙනසුරු හරහා නිවේදනය වන සංඥාව “සුළඟ හෙවත් වාතය” වන්නේය. ඒ වනාහි සෙනසුරුට ආරෝපනය කර ඇති නෛසර්ගික ක්‍රියාවලියයි.

සුළඟක් වුවත් නිරතුරුවම එක ලෙසින් පවතින්නේ නොවෙයි. හමායන සුළං තත්ත්වයක් නොමැතිව තිබූ තැනෙක, - තවත් මොහොතකදී දැඩි සුළඟක්, ප්‍රවන්ඩ භූතාධ්‍රැවක් ඇතිවිය හැකිය. එසේත් නැතහොත් එක් ප්‍රදේශයක මද සුළඟක් හෝ නොමැතිව තිබියදී තවත් ප්‍රදේශයක වන්ඩ සුළි සුළඟක් හමා ගොස් මහා විනාශයක් සිදුවී ඇති බවක්

අසන්නට ලැබිය හැකිය. ඒ වනාහි වාගේ භූතයාගේ විවිධත්වයයි..

මෙවන් තත්ත්වයන් පිළිබඳ සංඥාකරුවෙකු වන සෙනසුරුදු - ගෝවර ගමනින් රාශියෙන් රාශියට ගමන් කරයි. එක රාශියක වර්ෂ දෙකහමාරක් පසුවන්නෙකි. අනු වක්‍රයකින් තමා පසුකළ රාශියට ආපසු නොගියෙහි නම් සෙනසුරු තමන් පසුකළ රාශියට යළි පිවිසෙන්නේ වසර තිහකට පසුවය. මෙය නිරන්තරයෙන් ම සිදුවන ක්‍රියාදාමයක් මිස අහඹු සිදුවීමක් නොවන්නේ ය.

එළෙසින් පසුගිය වසර දෙකහමාරක කාලයක් කටක රාශියෙහි ගතකළ සෙනසුරු 2007. 07. 16 වැනිදා අවසර 04. 41 ට සිංහ රාශියට ප්‍රවේශ විය. ඒ වනාහි වසර තිහකට පසුව සිදුවූ සෙනසුරුගේ ප්‍රවේශයකි.

සෙනසුරු පමණක්ම නොවේ - කවර ග්‍රහයෙකු හෝ වේවා - රාශියකින් රාශියකට පිවිසි පමණින් හෝ වේවා - සිටි පමණින් හෝ වේවා නිටු - අනිටු බව දක්වන්නට ඉක්මන් වීම සුදුසු නොවෙයි. ඒවා දැක බලා විග්‍රහ කරගත යුත්තේ පුද්ගලයින් සඳහා නම් ඒ ඒ පුද්ගලයින්ගේ ජන්ම පත්‍ර තුලිනි.

ග්‍රහයින් පිළිබඳව තත්ත්වය විග්‍රහකර ගැනීමේදී ග්‍රහයාගේ හිමි තැන - සිටි තැන දුටු තැන යනාදී වශයෙන් ගනිමින් අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රම පිළිබඳව පැරණි ශාස්ත්‍රීය ක්‍රමවේදයන් තුළ දක්වා ඇත්තේ ය.

භාවයක් තුළ ග්‍රහයින් දෙදෙනෙකු සිටි පමණින් - යෝග හෝ සංයෝජනයන් නොවන්නේය. ඒවා විග්‍රහාත්මකව හඳුනාගත යුත්තේය.

යෝග - සංයෝග - දෘෂ්ඨි හඳුනා ගැනීම සඳහා නවාංගක කුණ්ඩලිය කෙසේ යොදාගත යුත්තේද යන්න පාරමිපරික ගාස්ත්‍ර ඥාණයෙන් හෙබි ප්‍රාඥයා දන්නේය. එවන් විග්‍රහයකින් පසුව මිස - රාගියකින් රාගියකට පිවිසීම හෝ සිටීම පිළිබඳව ගුණ දොස් දැක්වීමට යැම ප්‍රඥාවන්තයින්ගේ සිරිත නොවන්නේය.

සම්මතයන් අනුව සෙනසුරු - සිංහ රාගි ගතවීම - සිංහ ලග්න නිමියනට අපල උදා කරවන ලග්න ඒරාෂ්ඨක තත්ත්වයකැයි කියති. එහෙත් එහි ක්‍රියාත්මක භාවය හා ප්‍රතිඵලය සියළුම සිංහ ලග්න කාරයින්ට ඒකාකාරී අයුරින් විපාක ලබා නොදෙන බව වටහා ගත යුතුයි.

ඒ ඒ පුද්ගලයාගේ ජන්ම පත්‍රය අනුව අනෙකුත් ග්‍රහයින් ද - සෙනසුරු ග්‍රහයාද නිමි තැන - සිටි තැන - උටු තැන යනාදී වශයෙන් ද - ගුහ දෘෂ්ඨි - අගුහ දෘෂ්ඨි වශයෙන් ද යන ආකාරයෙන් විවිධ කරුණු කාරණාවන් හේතුකොට ගෙන ඵලයන්ගේ වෙනස්වීම් සිදුවන්නේය ජ්‍යෙෂ්ඨයේ ඉගැන්වීම ද එයයි.

මකර ලග්නාධිපතියා සෙනසුරුය. සෙනසුරු සිංහ රාගි ගත වන්නේ නම් ඒ වනාහි ජන්ම කේන්ද්‍රයෙන් අට වැන්නට සෙනසුරු ප්‍රවේශ වීමකි. ලග්නාධිපතියා අටවැන්නට යැම සම්මතය අනුව විපත්ති දායක එකකි.

මකර ලග්නයෙන් ඉපිද - ජන්ම අවස්ථාවෙහි දී සෙනසුරු අටවැන්නේ සිටිය තැනැත්තෙකුගේ ජන්ම පත්‍රයෙහි අට වැන්නට යළි සෙනසුරු පැමිණ ඇත. ලග්නාධිපති වශයෙන්

අට වැන්නට යළි සෙනසුරු පැමිණ ඇත. ලග්නාධිපති වශයෙන් අටවැන්නට යෑම අගුණදායකය. ඒ සෙනසුරු විම වඩාත් නරකය. සම්මතය අනුව මෙම තත්ත්වය සෙනසුරු නම් වූ තනි ග්‍රහයා මත පිහිටා ප්‍රකාශ කරන්නෙහි නම් - සෙනසුරුගේ මෙම පිහිටීම ආයුෂ්‍ය කෂය කරවන පිහිටීමකි.

එහෙත් මේ වනවිට දෙවන වරටත් සෙනසුරු එම ජන්ම කේන්ද්‍රයේ අට වැන්න වන සිංහ රාශියට පිවිස ඇත. එම ජන්ම පත්‍රය කිමියාගේ දෑත් වයස අවුරුදු තිහකි.

ඔහු තවමත් පිවතුන් අතරයි. එය සිදුවී ඇත්තේ අනෙකුත් ග්‍රහයින්ගේ පිහිටීම් වලින් ලැබුණ පිටුවහලින් බව එම ජන්ම පත්‍රය පරීක්ෂා කිරීමේදී මැනවින් පැහැදිලි වන්නේය.

තත්ත්වය එහෙම නම් තනි ග්‍රහයෙකු වන සෙනසුරු මාරුව පිළිබඳව උධෘත කර ගනිමින් අනාවැකි කියන්නට යෑම උචිතදැයි - අමුතුවෙන් ඇසිය යුතු නැතැ නේද?

එකම ගෙදර පිවත් වන සහෝදර සහෝදරියන් කිහිප දෙනෙකු සිටින පවුලක - ඔවුන් ගෙන් වැඩි දෙනෙකු සාර්ථක පිවිත ගත කරනු ලබද්දී එක් අයෙකු පමණක් දුබල වී අසාර්ථක වී සිටී. ඔහුට සෙනසුරුගේ අපලය උදාවෙලා යැයි කියති. එකම ගෙදරක වෙසෙන අය අතුරින් එක අයෙකු හට පමණක් සෙනසුරුගේ අයහපත් බලපෑම ලැබීමටත් - අන් අය හොඳින් සිටීමටත් හේතුවූයේ කුමක්දැයි යන්න සොයා ගත යුතුව ඇත්තේය.

සෙනසුරු ග්‍රහයා අන් අයගේ ජන්ම පත්‍ර යන්තිද සඳහන් වී ඇත්තේය. එලය නරක් වන්නට හේතු වූයේ

ඔහුගේ ජන්මයට හේතු වූ කරුණු අතර දුර්වල වූ ජනක කර්ම ස්වභාවයයි. සෙනසුරු හරහා දකිනුයේ එම සංඥාවය.

එසේ නොමැතිව ලොව සිටින තාක් සියළුම දෙනා හට සෙනසුරු බාධකයෙන් නොවන්නේය. සෙනසුරුගේ යහපත් දශාව දශාවලදී බලවත්වූ අය නැත්තේ ද නොවේ. ඒවා සිදුවනුයේ ඒ ඒ ජන්ම පත්‍රවල යෙදී තිබුණ ආකාරයත් අනුව මිස - සෙනසුරු රාශියකින් - රාශියකට ඇතුළුවීම මත නොවේ. සෙනසුරුගේ මාරුව අනුව එතෙක් විදිමින් සිටි දුකින් මිඳෙන අයද ඇත්තේය. එසේ නම් එවන් අයහට සෙනසුරුගේ මාරුවෙන් සිදුවන්නේ යහපතක් නොවේද?

වෛද්‍යවරයා ය යනු බෙහෙත් නියම කරන්නෙකු නොව - උපදේශකයෙකි. ඔහු එකම කසාය සිටුවක් තබාගෙන සෑම රෝගියෙකු හටම එය නියම කරන්නෙකු හෝ එකම කෂාය හැලියක් තබාගෙන සියළුම රෝගීන් උදෙසා එය බෙදා දෙන්නෙකු නොව, වෙන් වෙන් වශයෙන් එක් එක් රෝගියා බැගින් පරීක්ෂා කර, රෝග නිර්ණයත් අනුව ප්‍රතිකාර වශයෙන් ඖෂධ හා පැවතිය යුතු ආකාරයත් පිළිබඳව උපදෙස් දෙනු ලබන්නෙකි. එම උපදෙස් පිළිපදින්නා රෝගී තත්ත්වයෙන් අත් මිඳෙන්නේය.

ප්‍රවීණ ජ්‍යෙෂ්ඨවේදියාද එවැනිම උපදේශකයෙකු මිස එලාවල කටනය කරන්නෙකු නොවන්නේ ය. ඒ ඒ ජන්මයාගේ ජන්ම පත්‍රයන් ගෙන, වෙන් වෙන් වශයෙන් පරීක්ෂාකර එළඹෙන විග්‍රහයට අනුව සිදුවන හෝ සිදුවීමට ඇති යහපත් හා අයහපත් තත්ත්වයන් පිළිබඳව පැහැදිලි කොට - අයහපත් තත්ත්වයෙන් ගැලවී ගත හැකි ආකාරයත් පිළිබඳව

උපදේශයක් ද, සිදුවන්නාවූ යහපත් තත්ත්වයන් ආරක්ෂා කර ගනිමින් පවත්වා ගැනීම උපකාර වන උපදෙස් දෙනු ලබන මාර්ගෝපදේශකයෙක් ම වන්නේ ය.

ශාස්ත්‍රීය අවබෝධයෙන් යුතුව සිද්ධාන්තානුකූලව ජනතාවට සත්‍ය කරුණු අවබෝධ කරදී, ඔවුන්ගේ මනස සංසුං කරවීම මිස - අන්ධානුකරණයෙන් වල් පල් දෙසමින් - ජනතාව වල්මත් කරවන ආකාරයේ කටීකාවන් - සංවාද වැනිදේ ඉදිරිපත් කරමින් ජනතාවගේ මානසික තත්ත්වයන් පහතට ඇද හෙළම සැබෑ ජ්‍යෙෂ්ඨවේදියාගේ කාර්ය නොවන්නේ ය.

මෙවැනි ව්‍යාකූලතාවයන් ඇතිවන ආකාරයේ වැඩසටහන් ජනතාව වෙත යොමු නොකිරීමට මාධ්‍ය ආයතනයන් ද ක්‍රියා කරනු ලබන්නේ නම් එය ශාස්ත්‍රීය ගෞරවයට හා ආරක්ෂාවටත් - ජනතාවගේ යහපතටත් හේතුවන බව නම් නොඅනුමානය.

සෙනසුරු අතිතයේදී මාරු වී ඇත. පසුගිය දිනවලදී මාරු විය. අනාගතයේදී ද එවැනි මාරුවීම් සිදුවෙනු ඇත. එහෙත් ඒවා පිළිබඳව අනියත බිය හුදු ජනතාව තුළ ඇති නොකළ යුතුය.

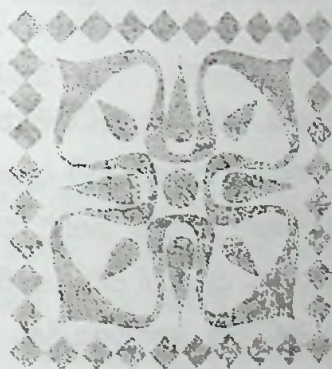
මේවන විට සෙනසුරු මාරු වී හමාරය. තවත් වසර දෙකකමාරක් සෙනසුරු සිංහ රාශියෙහි ගත කරනු ඇත.

මෙසේ සිංහයේ ගත කරන කාලය තුළදී ද - ඒ ඒ ජන්මියාගේ ජන්ම පත්‍රවල යෙදී ඇති ග්‍රහ පිහිටීම් වලට අනුකූල වන අයුරින් ශූභා - ශූභ ඵල ලබාදෙනු ඇත.

සෙනසුරා හොඳට හොඳය. නරකටත් ඒ වගේම නරකය.

ඒවා සිදුවනුයේ තම තමාගේ ජනක කර්මයන් අනුව මිස එල කටිකයින් ගේ අභිමතය පරිදි නොවේ.

ශාස්ත්‍රිය ක්‍රියා පිළිවෙතින් බැහැරව සෙනසුරුගේ මාරුව පිළිබඳව අභිතකර තත්ත්වයක් හුවා දක්වමින් - තමන්ගේ දැනුම ලොවට පෙන්වන්නේ යැයි කවරෙකු හෝ සිතා සිටිය ද, විධිමත් ශාස්ත්‍රිය දැනුමැත්තන් විසින් එවන් ක්‍රියාවන් හෙළා දකිනු ඇත්තේ අවඥාවෙන් හා පිළිකිලින් යුතුව බැව් අමතක නොකළ යුත්තේ ය.

මෙහෙමත් පොරොන්දුම් බැලීමක්...

ජන්ම පත්‍රයක භාව දොළසින් විග්‍රහ වන කාරකවල ඇත්තේය. එවන් විග්‍රහයන් අනුව කවර අයෙකුගේ චුරු විවාහය පිළිබඳව විමසීමේදී ජන්ම පත්‍රයෙහි සත්වන භාවයට හිමිවනුයේ ප්‍රධාන ස්ථානයකි.

සත්වැනි භාවය, එහි භාවාධිපතියා, නාචාංශකය, නචාංශකාධිපතියා, නැකත්, භාවයේ සිටි ග්‍රහයා හෝ ග්‍රහයින් - භාවය දුටු ග්‍රහයා හෝ ග්‍රහයින් යනාදී වශයෙන් බොහෝ කරුණු සමාලෝචනය කර ගනිමින් විවාහය පිළිබඳව තත්ත්ව විග්‍රහයක යෙදීම බුද්ධිමත් දෛවඥයින් විසින් සිදුකරනු ලබයි.

මෙම කටයුත්තෙහිදී, වත්මන් ජ්‍යෙෂ්ඨවේදීන් විසින්, ජන්ම නැකතෙහි සිට - ගැනීමේ ක්‍රම වේදයක් අනුගමනය කරනු ලැබෙයි. එහෙත් එය අවුල් සහගත ක්‍රමයක් බව පැහැදිලි ලෙසින්ම පෙනෙන නමුදු - වත්මන් ලිත්වල, විවාහ

පරීක්ෂාවෙහිදී ද, එම ක්‍රමයම දක්වා ඇති බැවින්, විවාර
 බුද්ධියෙන් තොරව කටයුතු කරන්නන්ද, එහිම එල්ල ගෙන
 සිටිති. ඒ අනුවම කටයුතු කරති. ඉන් අනර්ථයක්ම මිස
 අර්ථයක් සිදු නොවන බැවින්, එම අවුලෙහි වැටුනවුන්
 කරදරයට පත් වෙති. දුක් විඳිති.

පෙර දවස සිටි සෘෂි උතුමන් වහන්සේලා විසින් රචනා
 කරන ලද මුල් පත පොත, නොමැති වත්මන් සමාජයෙහි
 භාවිතා වනුයේ එම පොත්වල සඳහන් කරුණු ලිහිල්, කර
 දැක්වීම පිණිස සෙසු කාලීන ගාස්තුවේදීන් විසින් ලියන ලද
 අටුවා ටීකා - හෝ ව්‍යාකෘතිය.

අර්ථය සරළ කර ලිවීමට යැමේදී මුල් පොතෙහි
 සඳහන් මූලික භරයට හානි සිදුවිය නොහැක්කේ නොවේ.
 එසේම එවන් අයුරින් කරුණු දැක්වීමට යැමේදී එම අටුවාව
 හෝ ටීකාව හෝ ව්‍යාකෘතිය ලියනු ලබන්නාගේ අදහස් එහි
 ඇතුළු නොවන්නේ යැයි කිසිවෙකු කියන්නේ නම් එය
 සාවද්‍යයකි.

වර්තමානයේ අපගේ භාවිතය සඳහා මුද්‍රණය වී ඇති
 “භාරද සංහිතා” වෙතිද ජන්ම, සම්පත්, විපත්, ක්ෂම, ප්‍රගන්ධ,
 සාධක, වධ, මෛත්‍රී, පරම මෛත්‍රී වශයෙන් ලෙස ගෙන
 සිදුකරනු ලබන “ගැනීමේ” ක්‍රමයක් තිබෙනු දැකිය හැකිය.
 එවන් ආකාරයක ගැනීමේ රටාවක් “භාරද සංහිතා” වෙති
 දැක්වෙන්නේ වුවද එය තුළ අර්බුධකාරී ස්වරූපයක් ඇති
 බව හම් අමුතුවෙන් කිවයුතු නොවේය.

එවන් අර්බුධකාරී තත්ත්වයක් පැන නගින්නේ කෙසේදැයි
 ප්‍රථම නිදර්ශනයක් ගෙන අපි බලමු.

මේම ලග්නයෙන්, අස්විද නැකතින් උපන් අයෙකු වේයයි සිතමු. මෙහිදී ලග්නය මේම රාශිය වන අතර - අස්විද නැකත එය තුළ තිබෙන නැකත් බැවින් වන්ද්‍රයා ලග්නයෙහි සිටින බව පැහැදිලිය.

සඳු සිටි නැකත - ජන්ම වශයෙන් ගෙන පෙර සඳහන් කළ “ගැනීමේ” ක්‍රමය ආරම්භ වන්නේය.

මෙසේ ජන්ම - සම්පත් - විපත් - කෙෂම - ප්‍රත්‍යරි - සාධක - වධ - මෙත්‍රි පරම මෙත්‍රි වශයෙන් ගැන ගෙන යැමේදී කටක රාශිය තුළ අස්ලිස නැකතින් එක කොනක් අවසන් වෙයි.

එතැනින් පසුව ගැනීම ආරම්භ වනුයේ සිංහ රාශිය තුළ ඇති මා නැකතෙහි සිටය. එය මේම රාශිය ලග්නය වූ අයගේ පස්වන රාශියයි.

සිංහ රාශිය තුළ - මා නැකත, පුවපල් නැකත හා උතුපල් නැකත එක් පාදයක් තිබෙයි.

උතුපල් නැකතෙහි පාද තුනක් - හත නැකත හා සිත නැකතෙහි පාද දෙකකින් කන්‍යාව සමන්විතය.

සිත නැකතෙහි පාද දෙකක් - සා නැකත හා විසා නැකතෙහි පාද තුනක් තුලා රාශියෙහි වෙයි. තුලා රාශිය යනු මේම රාශියෙන් සත්වැන්නය.

විසා නැකතෙහි - එක් පාදයක් හා අනුර දෙව යන නැකත්වලින් වෘශ්චිකය සමන්විතය. වෘශ්චික රාශිය යනු මේම රාශියෙන් අටවැන්නය.

“මා” නැතහොත් සිට, ජන්ම, සම්පත්, විපත්, යානදී වශයෙන් ගනින කල සිත නැතහ, පුතූරිය, සා නැතහ, සාධකයි. විසා නැතහ “වධ” යටතට ගැනෙයි.

මේවා සත්වැන්නෙහි කාරක භාවය තෙවත් විවාහය පිළිබඳව උපයෝගී කරගත යුතු සාධකයක්, වන නමුදු “ගැනීමේ” ක්‍රමය මත පිහිටා වත්මන් ඇතැම් ජ්‍යෙෂ්ඨවේදීන් විසින් මෙම නැතහත් ප්‍රතිකෘතිය කරනු ලබති.

ලග්න රාශිය වූ මේෂයේ සිට අටවැන්න වූ වෘශ්චික රාශිය තුළ ඇති - අනුර හා දෙව නැතහත්, මෙහි හා පරම මෙහි ලෙසින් ගනිති.

මේ අනුව විවාහය පිළිබඳව තීරණවලට එළඹිය යුතු, සත්වැන්නේ යෙදුන නැතහත් - පුතූරි, සාධක, වධ ලෙසින් යෙදී ඇති ධවත් - ලග්න කුණ්ඩලයෙහි රිප: ස්ථානයක් වන අටවැන්නෙහි යෙදී ඇති නැතහත් දෙකක් මෙහි හා පරම මෙහි ලෙසින් ගැනෙන ධවත් පැහැදිලි ය.

මෙහි තිබෙන වඩාත් අභාග්‍ය සම්පන්න තත්ත්වය නම්, වන්ද්‍යාගෙන් අටවැන්නෙහි යෙදෙන නැතහත් දෙකක් - මෙහි හා පරමමෙහි ලෙසින් ගැනීමය. මෙය කවර නම් වූ ජ්‍යෙෂ්ඨ සිද්ධාන්තයකට එකඟද යන්න විමසිය යුතු වන්නේය.

සඳු සිටි තැනින් අට වැන්න, කවර හෝ ගුහ කටයුත්තකට නොගත යුතු ධව සිද්ධාන්තයකි. මෙම සිද්ධාන්තයට ප්‍රවීණ දෛවඥයින් එදා මෙන්ම අද දවසේ ද ගරු කරති.

සඳුගෙන් අටවැන්නේ පවතින අගුහකාරිභාවයත් එසේ

පැහැදිලිවම තිබියදීත්, සඳු ගෙන් අටවැන්නට යෙදෙන නැකත් දෙකක් මෙෙත්‍රිනා පරම මෙෙත්‍රි ලෙසින් ගනනය කර, ගැනීම කොතරම් දුරට ප්‍රඥා ගෝචර වන්නේ දැයි විමසිය යුතුය. නුසුදුසු දෙය සුදුසු ලෙසින් ගැනීම මුග්ධ ක්‍රියාවකි. මෙම තත්ත්වය පිළිබඳව බුද්ධිමතුන්ගේ අවධානය යොමු විය යුත්තේ ද එහෙයිනි.

“අපි පොරොන්දුම් බලල ඒවා නොදැයි කි නිසා විවාහ වුණා.” ... එහෙත් විවාහය අසාර්ථක වුණායැයි කියන අය සමාජයෙහි කොතෙකුත් ඇත.

“අපේ පොරොන්දුම් ගැලපෙන්නේ නැති නිසා විවාහ වෙන්න එපා කිව. ඒත් අපි විවාහ වුණා. අද අපි සතුටින් ඉන්නවා යැයි පවසන්නවුන්ද සමාජයෙහි නැත්තේම නොවේ.

මෙවන් ප්‍රකාශයන් සුළුවෙන් ගෙන සැකැල්ලුවෙන් බැහැර කළ යුතු ඒවා නොවේ. එම කරුණු විවාර බුද්ධියෙන් යුතු බුද්ධිමතුන්ගේ අවධානයට යොමුවිය යුතු දේවල්ය.

ඔවුන්ගේ විවාහයන් සාර්ථක වුයේ හෝ නොවුයේ පොරොන්දුම්වල දෝෂයෙන් නොව - ඒවා හරියට බැලීමට නොදන්නාකම නිසා බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නොවේ.

විධිමත් අයුරින් ගුරු ඇසුරින් ලැබූ ශිල්ප ශාස්ත්‍රීය ඥාණයකින් තොරව, අන්ධානුකරණයෙන් ශාස්ත්‍රීය කටයුතුවල නිරතවන මුග්ධයින්ගේ මුග්ධ ක්‍රියාවන් නිසා එවැනි පසුබිම් සකස් වන බවක්, කල්පසු විමෙන් හෝ එවැන්නන් විසින් අවබෝධ කරගනු ලබන්නෙහි නම් - අනාගතයෙහිදී යුග

දිවියට පිවිසෙන, එමෙන්ම එසේ පිවිසීමට පෙරැමි පුරන
ආදරවන්තයින් ගේ ද - ඔවුන්ගේ දෙමව්පියන්ගේද - කකල
ලෝකවාසී හුදී ජනතාවගේද හිත සුව පිණිස එයම හේතුවනු
නොඅනුමානය.

“මරුවා” කොතේද?

චන්මන් නැකත් කටයුතුවලදී, සතියේ දින හත තුළ - “මරුවා” සිටින දිශාවන් හැඳින එම දිශාවට පිටුපා, ශුභ කටයුතු වල නිරත විය යුතු බවට ජ්‍යෙෂ්ඨවේදීන් ලෙස කටයුතු කරන අය විසින් ප්‍රකාශ කරනු ලැබෙයි.

සංවාග ලිත්වලද විවිධාකාරයෙන් සටහන් මගින් සතියේ දින හත තුළ මරුගේ වාසයන් පෙන්වා දී ඇත. එම සටහන් අනුව සතියකට ඇත්තේ දින හතක් පමණක් බැවින් අවම වශයෙන් එනම් ඊසානාසෙති මරු නොමැති බවක් දැක්වෙයි. මෙය කොපමණ දුරට තර්කානුකූල වන්නේදැයි නොසිතීම අවාසනාවකි.

අද දවසේ ද මෙරට ජනතාව සියළු ශුභ කටයුතු අරඹනුයේ පෙරකි අයුරින් දැක්වෙන මරුට පිටුපාමින් බව නොරහසකි.

කවර හෝ කටයුත්තක් අරඹන මොහොතෙහි හෝ

ජන්මයක් (උපතක්) සිදුවූ මොහොතෙහි අදාළ ස්ථානයට ලම්භකව නැගෙනහිර ක්ෂිතිජයෙන් මතු වී ඇති රාශිය එම මොහොතට අදාළ තත්කාල රාශිය හෙවත් ජන්මරාශිය (ලග්නය) ලෙස ජ්‍යොතිෂය හදාරා ඇති සැවොම දකිති. එය සම්මතයකි.

සූර්‍යයා උදාව වන විට “මකර” රාශිය උදාවී තිබුණේ නම් දහවල් දොළහ පමණ වන විට එම ස්ථානයට ලම්භකව නැගෙනහිර ක්ෂිතිජයෙහි වනුයේ මේෂ රාශියයි.

එසේනම් උදේ හිරු උදාවන විට තිබූ නැගෙනහිර ක්ෂිතිජය, දහවල් දොළහ වනවිට වෙනත් ස්ථානයකට යොමුවී ඇති බව පැහැදිලිය.

හිරු උදාවන සිට ලිත් පැය හැටක (මරලෝකු පැය විසිහතරක) කාලයක් තුළදී, පෘථිවිය මෙසේ රාශියෙන්, රාශිය පසුකරමින් පැමිණ, යළි සූර්‍යයාදාවත් සමඟ අවත් දවසක් අරඹන්නේ ය. ඒ පෘථිවියෙහි සුමණ රිද්මයයි.

ඉරිදා මරු උතුරෙහි, යනුවෙන් ලිත්වල ද, ඇතැම් පොත්පත්, සතරා ආදියෙහි ද, තිබෙනු දැකිය හැකිය.

එය, එසේ වේ නම් ඉරිදා හිරු උදාවන විට යම් පෙදෙසකට එය නැගෙනහිර වූ බවත්, මධ්‍යන්‍යය වනවිට එම ස්ථානය වෙනස් වී - හිරු උදාවන මොහොතෙහිදී උතුර ලෙසින් ගැනුන ස්ථානය - දැන් නැගෙනහිර වශයෙන් ගැනෙන බවත් පෙනෙනු ඇත.

වත්මන් පත පොතට හා ලිත්වලට අනුව ඉරිදා හිරු උදාවේදී මරු උතුරෙහි නම්, එදින දහවල් දොළහ වන

විටත් මරු සිටිනු ලබන්නේ උතුරෙහිමද? - එසේ නැතහොත් වෙනත් තැනකද?

මරු සිටින තැන ගනිනු ලබනුයේ පෘථිවියෙහි ගමනට සාපේක්ෂවද නැතහොත් නිරු - පෘථිවිය හා සදුට සාපේක්ෂවද?

මෙහිදී “මරු” වශයෙන් හඳුන්වනු ලබනුයේ කවර නම් වූ තත්ත්වයක්ද?

මේවා වත්මන් ජ්‍යෙතිර්වේදීන් ගේ විමසුමට ලක්විය යුතුය එසේ නොමැතිව කණුවල අල්වාගත් තවත් අන්දමින් පිරිසක් ලෙසින් අඳුරෙහි ගමන් නොකළ යුතුය. ශාස්ත්‍රීය හා අශාස්ත්‍රීය ක්‍රම අතර මෙවැනි වෙනස්කම් බොහොමයක් වත්මන් පොත්පත් වල දැකිය හැකි බව අමුතුවෙන් සඳහන් කළ යුතු නොවෙයි.

“මරු” සිටින හෙවත් අභිතකර බලය පවතින දිශාව - ගැන ගන්නා ආකරය පිළිබඳව පාරම්පරික ශාස්ත්‍රය තුළ ගැබ්ව පවතී. එහිදී උපයෝගී වනුයේ නිරු, හා සඳු අතරත් - පෘථිවිය අතරත් පවතින හා සිදුවන ක්‍රියාවලීන් හා ඵ්වායින් මතුවන අදිසි ක්‍රියාදාමයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වයයි.

නැකත සඳුගෙන් ගනිද්දී, මරුවා යනු ඉබේ කඩා පාත්වන තත්ත්වයක් හෝ යම් යම් අයගේ ඇවැසිතාවයන් අනුව හිතු මතයට තැනින් තැන තැබිය හැකි අයෙකු හෝ බලයක් ද නොවන්නේය.

පාරම්පරික ගුරුවරුන් තම සිසුන් හට මෙවන් මානැති ශාස්ත්‍රීය ක්‍රම ඉගැන්වීමෙහිදී - මෙම ශාස්ත්‍රීය ක්‍රමවේදයන්

ලෝකයෙහි නොවැසීරිය යුතු බවට උපදෙස් දෙනු ලැබෙන්නාය
- එම ශාස්ත්‍රීය ක්‍රම තුළින් අයහපත් දෙයද සිදුකළ හැකි
බැවිනි. එසේම නිදහසේ එම ශාස්ත්‍රීය ක්‍රම වේදයන් ඉගැන්වීම්
සිදු නොකළ බැවින්, අද දවසේ වුවද - ඒවා බහුල වශයෙන්
දැකිය හැකි නොවන්නේය.

ශාස්ත්‍රය පසෙක තිබියදී, අශාස්ත්‍රීය දේ ශාස්ත්‍රීය ලෙස
ගෙන - ඒවායින් එල නොවන විට ශාස්ත්‍රයට ගැරහීම
වැරදිය. ඊසාණයෙහි මරු නොවීම සැබැවක් නම් - සියළු
දේ ඊසාණයට සාපේක්ෂව තබා ගැනීමට හැම දෙනම වෙර
දරනු ඇත. එහෙත් එවැන්නක් සිදුකළ නොහැකි බව නම්
සත්‍යයකි.

මෙවන් පසුබිමක් යටතේ - “මරු” නමින් හැඳින්වෙන
අනර්ථකාරී බලය පවතින දිශාවන් හා වේලාවන් ද, ඒවායේ
නැවතීම හා වෙනස් විමාදිය ද - නිවැරදි අයුරින් ශාස්ත්‍රෝද්
ග්‍රහණය කරනු ලැබූ, ශාස්ත්‍රවේදීන්ගේ මහ පෙන්වීම අනුවම
පමණක් ගෙන, ඒවා තුළින් පාරම්පරික ශාස්ත්‍රීය ක්‍රම වේදයන්
ගෙන් නිවැරදි ප්‍රතිඵල ලැබිය හැක්කේය. මිනිසුන් ද උත්සුක
විය යුත්තේ ඒ සඳහා මිස වල්මත් වන්නට නොවේ.

අනුමෝදනාව

අද ඔක්පුර පෝය දවසෙහි ද ඔණ්ඩාර මැණික් උපාසක අම්මා සිල් සමාදන් වූවාය.

පන්සලෙහි දී - ඔණ ඇසීමෙන් ද, මල් පහන්, බුද්ධ පූජා හා දානමය කටයුතු වලටද සහභාගි වූවාය. එම සියළු කටයුතු අවසානයෙහි දී පුණ්‍යානුමෝදනා වූයේ හද පිරි සතුටින් සාදුකාර නංවමිනි. සාදුකාරය තුලින් දැන වූයේ තමන් තුල ඒ පිළිබඳව පවතින ප්‍රසන්න බවය.

අද දවසේ එදා මෙන් නොව සවස හය වන විට සිල් පවාරණය කොට නිවසට යෑමේ පුරුද්දක් ඇතිවී තිබෙයි. ඒ අනුව ඔණ්ඩාර මැණික් උපාසිකාවද, උදෑසන පටන් සමාදන් වී සිටි ශිලය පවාරණය කොට නිවසට පැමිණියා ය.

රාත්‍රි ප්‍රවෘත්ති විකාශය ඇරඹී තිබුණි. පවුලේ සෙසු අයත් සමග ඔණ්ඩාර මැණික් උපාසිකාවද ප්‍රවෘත්ති ඇසීම පිණිස වාඩි වූවාය.

ප්‍රවෘත්ති විකාශය අතරතුර... අද උදෑසන නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේදී, යුද්ධ හමුදාව හා එල්.ටී.ටී.ඊ. තුස්තවාදීන් අතර පැවති සටනකදී තුස්තවාදී සාමාජිකයින් විසිදෙනෙකු මරා දමා ඇත. ... යනුවෙන් වාර්තා කළේය.

නොද වැඩේ... ඕකුංට, ඔහොම තමයි කරන්න ඕනේ යි ... ඔන්ඩාර මැනිකේ උපාසිකාව හද පිරි සතුවත් එය අනුමෝදන් වූවාය.

යුද්ධ හමුදාවේ අරමුණ කුමක් හෝ විය හැකිය. එය වෙනත් කරුණකි. සත්ත්ව ඝාතනය අකුසලයකි. අකුසලයෙන් ඔහු විය යුතුය. එසේ නොවී අකුසලය, නිවැරදි සේ දකින්නෙහි නම් එය අකුසලයට අනුගාමී වීමකි. අකුසලය වැළඳ ගැනීමක් හෙවත් අනුමෝදනාවකි. ඔන්ඩාර මැනිකේ උපාසිකාවද - එදින උදෑසන පටන් ම නොයෙකුත් පිංකම්වලට සහභාගි වෙමින් සවස සිල් පවාරණය කොට නිවසට පැමිණ ඉතාමත් සුළු මොහොතකින් මිනිස් ඝාතන විස්සක් සම්බන්ධයෙන් මහා අකුසලයක්ද සතුවන්නට අනුමෝදන් වූවාය.

අනේ අනිවිච්ඡං අනවබෝධය නිසා අකුසලයන් අනුමෝදන් වූන හැටි.

ධර්මානුශාසනාව - නා ඛණ්ඩ

ධර්මානුශාසනාව වූ කලී මිනිස් සිත නිව් සැකසීම පිණිස උපකාර වන්නකි. පරමාර්ථ හා සම්මුති සත්‍යයන් දෙකෙහි වෙනස පිළිබඳව මිනිසුන් දැනුවත් කිරීම තුළින් - සම්මුතිය හඹා යෑමෙන් දුකට පත්වන මිනිසා හට - ඉන් ගැලවී ගැනීමට මඟ පෙන්වීමත් - එවන් යථාවබෝධයක් සිතෙහි තැන්පත් වීමත් සිදුවන්නේ ය.

එහෙයින් ම ධර්ම දේශනාවලට සවන් දීමට අපි කැමැත්තෙමු. මමද කැමැත්තෙමි. එහෙත් අද දවසේ අපට අසන්නට ලැබෙන්නේ ධර්ම දේශනාවන් නොව හැකිමි කුප්පවන ආවේගය ඇතිකරනු ලබන ආවේගශීලී භාෂණයන්ය. ඛණ්ඩයන්හෙති යථාර්ථය කුමක් වුවත් - මෙවැනි දේශණයන්ටද “ඛණ්ඩ” යැයි කීමට මිනිසුන් පුරුදු වී සිටිති.

පෝය දිනක ශ්‍රාව්‍ය දෘෂ්‍ය මාධ්‍යයක් ඔස්සේ - ධර්මය දෙසීම පිළිබඳව ප්‍රසිද්ධ යැයි සම්මත ධර්ම කථිකයන්

වහන්සේ නමක් විසින් පවත්වනු ලබන ධර්ම දේශනයක් සවන් දීම සඳහා මම ද කල් ඇතිව සූදානම් වී සිටියෙමි.

නියමිත වේලාවට ධර්ම දේශනය ආරම්භ විය. මා මෙසේ ධර්ම දේශනයැයි හඳුන්වන්නේ එය ආරම්භක අවස්ථාවෙහිදී ධර්ම කාරණා තිබූ බැවින් පමණක්මය යන්න සඳහන් කළ යුතුව ඇත.

ධර්ම දේශනය ඇරඹී විනාඩි කිහිපයක් ගතවත්ම - දේශකයාණන් වහන්සේ විසින් තමන් මාතෘකා කොටගත් “කාලින පුශ්පයක් පිළිබඳව කරුණු දක්වන්නට වූයේය.

කාලින ගැටළුව නිමිති කොට ගනිමින් හරවත් යමක් දෙසාවියැයි මම ද අපේක්ෂාවෙන් පසුවීමි.

උන්වහන්සේ කාලින පුශ්පය පිළිබඳව තියුණු විවේචනයක් ඉදිරිපත් කරන්නට විය. අදාළ ගැටළුව එම දේශනය සවන් දෙන්න වුනට ද මුහුණ පෑමට සිදුවී ඇති එකක් බැවින් - පොදුවේ පමණක් නොව එක් එක් පුද්ගලයා වශයෙන්ද දේශනයට ආකර්ෂණය වන බවක් පළ වුනේය.

ක්‍රම ක්‍රමයෙන් දේශක ස්වාමීන් වහන්සේගේ ද ආවේශශීලීත්වය වැඩිවන බවක් පෙනුණි. උන්වහන්සේගේ ස්වරය උච්ච විය. අභියෝගාත්මක විය. ආවේශශීලීත්ව යෙන් පීඩාවට පත් මනසින් යුතු උන්වහන්සේගේ අත දරදඬු විය. දබරැ හිල්ල එසවුණි. අභියෝග පිට අභියෝග උන්වහන්සේ ගේ මුවින් පිට වන්නට විය. වරෙක ස්වර උස් විය. තවත් විටෙක ස්වර පහත් විය. කෙටියෙන් කිවහොත් දේශකයාණන් වහන්සේ ගින්නට අසු වී - දෑවෙමින් සිටින්නෙකු බවට පත්වී සිටියේය.

ඔහු තුළ දැල්වෙන කෝපාග්නිය දෙනෙතින් පිටවිය. - චචන ලෙසින් අභියෝගාත්මකව මුටින් පිට විය. දරදඬු කරගත් අත් පා වැනරැමාදියෙන් උන්වහන්සේ තුල පැවති දැව්මේ තරම ප්‍රදර්ශනය කළේ ය.

දේශණාව අසා සිටින්නන් උද්දාමයෙන් යුතුව ඇස් දල්වා බලා සිටියහ. ඉරියව් වෙනස් කරමින් අසා සිටියහ. දෑන් දෑන් ඔවුන් තුළද - අදාළ ගැටළුව හා එයට හේතු කාරක වූවන් පිළිබඳව කෝපාග්නිය දැල්වෙන්නට පටන් ගෙන ඇත. භාමුදුරුවෝ හොඳ බණක් කියනවා යැයි ඔවුන්ගේ සිතුවිල්ල වී හමාරය.

එහෙත් උන්වහන්සේ පිළිබඳව මා තුළ පහළ වූයේ නිස් බවක් මුසු හැඟීමකි. කාලින ගැටළු හා ඒවාට අභියෝග කිරීම පෘථග්ජන පුද්ගලයාගේ ද ස්වභාවයය. එවන් තත්ත්වයට පත්වන පෘථග්ජන පුද්ගලයා මානසික වශයෙන් විඳිනුයේ අප්‍රමාණ වූ වේදනාවකි. පීඩාවකි. එසේ වේදනාවෙන් පීඩාවෙන් දුකට පත්වී සිටින තැනැත්තාහට එවන් ගැටළු පිළිබඳ හේතු කාරණාවන් දක්වමින් ඒවාට ධර්මානුකූලව හේතූන් දක්වමින් - යථා තත්ත්වය පිළිබඳ අවබෝධ කොට දැවෙන මිනිස් සිත නිවා සනසාලීමටත් ඉන් ගැලවී යාමටත් මහ කියාදීමට උන්වහන්සේට හැකිවූයේ නම් එය කෙතරම් උසස් පුණ්‍ය කර්මයක් වන්නේද?

ධර්මදේශණයකට සවන් දී සිත සනසා ගන්නවා වෙනුවට මෙතැනදී සිදුවූයේ “බණ” වශයෙන් හඳුන්වා ගත් ආවේගශීලී අභියෝගාත්මක දේශණයකට සවන් දෙමින් ද්වේශය ඇතිකර ගැනීමටය. කෝපාග්නිය දල්වා ගැනීමටය.

දුකින් දුකට පත්වීමට ය.

මෙවැනි දේශනාවන් දෙසීමට ඔුද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේලා අවශ්‍යය වන්නේ නැත. දේශපාලකයින් ගේ දේශනයන් තුළින් ඵලා ඇසීමේ හැකියාව ඕනෑ තරම් ඇත. ඵලා වැදී ඛණ ය. දුකින් පෙළෙන මිනිසාට ඕනෑ කරන්නේ දුකින් මිදීමේ මහය. සිත පවතින දුක් ගිණි නිව්‍යාලන මහය. එවන් මහ කියා දෙන ධර්ම දේශනාවන්ය. මිනිස් සිතට ආවේගය ලඟ කරන දෙයුමට වඩා මිනිස් සිත නිවා සනසා ලන ධර්ම දේශනාවන් සඳහා තමන් සතු වාග් වාතුර්‍යය කටිකත්වය - යොදාගනු ලබන්නේ නම් පුඤා - ශීල ගුණාංගයන් ගෙන් සමන්විත ඔුද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේ නමක් වෙතින් ධර්මානුශාසනාවක් ඇසූ ඛවට සතුටු වීමේ අවස්ථාව ලැබුණ ඛවට සැම දෙනා තුළම පහන් සිත් පහළ වනු නොඅනුමානය.

20

ධනවතා හා දුප්පතා

ඔහු මහා පරිමානයේ ව්‍යාපාරිකයෙකි. ව්‍යාපාරයන් ජාලාවක් ඔහු සතු ය. ඒවායින් ඔහු ලබන ධනස්කන්ධයද අසීමිත ය.

විශාල නිවෙස් - යාන වාහන දැසි දැස්සන් - පිරිවර බලයෙන් අනූන ඔහු දෙස බලන ජනතාව ඔහු ධන කුවේරයෙක් ලෙසත් සියළු සම්පතීන් යුක්ත වුවෙකු ලෙසත් හඳුන්වති.

ඔහුගේ නිවස පිහිටා ඇත්තේ ජනාකීර්ණ ප්‍රදේශයක වුවත් නිසල පරිසරයක ප්‍රධාන මාර්ගයක් ආසන්නයෙනි. ඔහුගේ නිවසට මඳක් ඵලිච්ඡිත් පාරෙන් අනෙක් පසෙහි අම්බලමක්ද ඇත. ඒ අම්බලම අසල නගර සතාවෙන් සවිකොට ඇති විදුලි පහන් කනුවක්ද - ජල කරාමයක්ද තිබුණි.

සිරිත් පරිදි සවස් වන විට ව්‍යාපාරිකයා තම කටයුතු නිමා කොට, සුඛෝපභෝගී රටයෙන් නිවස වෙත පැමිණියේය.

දැඩි වෙනස කර ඔව්කින් යුතුව තම ලිපිගොනු හා ලිය කියවිලි සහිත බැගයද අතටගත් ඔහු පියවර කිහිපයකින් ගෙය තුළට වැදුනේය.

සුබෝපහෝගි නිවසෙහි පහන් දැල්වී ඇත. අවට පරිසරය අඳුරුය. අම්බලම අලෝකවත්වී තිබුනේ පාරෙහි තිබූ විදුලි ලාම්පු කණුවෙන් විහිදුවන ආලෝකයෙනි.

උදේ පටන්ම හිඟමනේ යෙදුන මහළු යාවක යුවළත් තම කටයුතු නිමවා සිටිත් පරිදි රාත්‍රිය ගත කිරීම පිණිස අම්බලම වෙත පැමිණියෝය. මෙය අද දවසේ ද ඔවුනගේ වාසස්ථානය වී ඇත.

තමන් සතු ලෝගුව පසෙක තැබූ මහළු යුවළ එය තුළින් එළියට ගත් ඔත්මුල් දෙක බිම තබා ගත්තෝය. ඇය පාරේ ඇති පයිප්පය වෙත ගොස් ඔවුන් සතුවූ බෝතලයකට වතුර එකක්ද රැගෙන විත් සිය සැමියා අසලින් වාඩිවී තම රාත්‍රී භෝජනය සප්පායම් වන්නට විය.

මේ වනවිට ව්‍යාපාරිකයාගේ නිවසෙහිද රාත්‍රී භෝජනය සූදානම් වී ඇත. අලංකාර අයුරින් සකස් කර රසමසුවලෙන් පිරුණු කෑම මේසයක් එහි විය. එම මේසය වටා වරකට එක් අයෙකු දෙදෙනෙකු නොව දොළොස් දෙනෙකු හටම වාඩි විය හැකි, අහර ගැනීමේ හැකියාව ඇති එකකි.

ව්‍යාපාරිකයාද ඔහුගේ බිරිඳ දරුවන් හා තවත් කිහිප දෙනෙකු සමඟ රාත්‍රී ආහාරය සඳහා මේසය වටා වාඩි ගත්හ. ව්‍යාපාරිකයා තම පිඟාන ගෙන ආහාර බෙදාගැනීමට සූදානම් විය. ඒ සමගම ඔහුට වෛද්‍යවරයා විසින් ලබා දී තිබූ උපදේශයන් සිහිපත් විය.

කොළොස්වෝල් වැඩිකර ගන්න එපා, ලේ වල සිහි ප්‍රමාණය වැඩි වුනොත් ඔබගේ පිවිතයට හානිවන්න පුළුවනි. ඒ නිසා තමිබාපු එළවලු ටිකක් එක්ක පාන් පෙත්තකට වැඩිය කන්න එපා.

තම වෙහෙසින් උපයාගත් ධනයෙන් සුදානම් කළ රස මසවුලෙන් පිරුණු ආහාර, අන් අය විසින් සතුටින් භුක්ති විඳින කළ ඉතාමත් ලඝු ආහාරයකින් තෘප්තිමත් වීමට ධනවත් ව්‍යාපාරිකයා හට සිදු විය.

රාත්‍රී භෝජනයෙන් පසුව ටික වේලාවක් අල්ලාප සල්ලාපයේ යෙදුන ඔහු වායු සමීකරණය කළ කාමරයක සුඛෝපභෝගී ඇඳුමක වැතුරුනේ නිදා ගැනීම පිණිසය.

මේ මොහොත වන විට තමන් රැගෙන පැමිණි රාත්‍රී ආහාරය අනුභව කළ මහඵ යුවල අමීබලම තුළ අතුරාගත් පත්තර කැබලි කිහිපයක් මත සැතපි සුව නින්දට පත්ව සිටියහ.

ව්‍යාපාරිකයා වෙත නින්ද පැමිණියේ නැත. පසුදින නැව්ගත කරන්නට තිබෙන බඩු පිළිබඳව සිතූනි. සේවකයන්ගේ වැටුප් ගෙවීමට ඇති බවත් සිතූනි. බැංකුවේ අයිතාවට මුදල් දැමිය යුතු බවත් සිතූනි. අළුතින් ලාභ ලැබිය හැකි මුදල් යෙදවුම් ගණු දෙණ ගන්නාවක් ගැන සිතූනි. මෙවන් සිතුවිලින් සමග ඔහු වෙත නින්ද ලඟා වූයේ නොවේ. නින්ද තව තවත් ඇතින් ඇතට ගියේය. රාත්‍රිය ඉක්ම යමින් ඇත. කෙසේ හෝ අවසානයේ ව්‍යාපාරිකයා නිදි වැළඳ ගත් බවක් පෙනෙන්නට තිබුණි.

කිසිවක් මහ හඬින් පෙරළුණි. එම හඬින් තිගැස්සි

අවද්‍යවුන ව්‍යාපාරිකයා තමන් අසල තිබූ ගිනි අවියද රැගෙන විදුලි පහන් දල්වා කාමරයෙන් බැහැර විය.

සඳුළුතලයේ සිට බලන ඔහුට නිද්‍ය වර්ෂිතව ආරක්ෂාවෙහි යෙදෙන මුරකරුවන් දෙදෙනාම පෙනින. ඔවුන් අවදියෙනි. පෙරළන කිසිවක් දැක ගන්නටද නැත. ඇතැම් විට එය මන පාරේ ගමන් ගත් බර වාහනයක් වලක වැටීමෙන් ඇතිවූ හඬක්ද විය හැකිය.

යළි කාමරය තුළට වැදුන ව්‍යාපාරිකයා වතුර වීදුරුවක්ද බී විදුලි පහන නිවා යළි නින්දට සැරසුණි. පළාගිය නින්ද එකවරම ඔහු වෙත පැමිණියේ නැත. කෙසේ වෙතත් ඔහුට නින්ද ගියාද නොගියාද කිව නොහැකිය. ඔරලෝසුව නැද වන්නට විය. ව්‍යාපාරික ධනවතා ඇඳ මත වාඩිවිය. සිරුරට දෑනෙනුයේ දැඩි කෙඩෙත්තු ගතියකි. නිදාගන්න ඕනැය. එසේ වුවත් එය කළ නොහැකිය. ඔහු අමාරුවෙන් නැගිට ගොස් දවසේ කටයුතු අරඹන්නට සූදානම් විය.

හැඳ පැළඳගත් ඔහු උදේ ආහාරය සඳහා මේසයට වාඩි විය. උදේ කෑම මේසයද රස මසවුලෙන් පිරී පැවති තමුදු ඔහුට සිදුවූයේ වෛද්‍ය උපදේශයට අවනත වී ලඝු ආහාර වේලකින් තෘප්තිමත් වීමටය.

රාත්‍රියේ හටිහැටි නින්දක් නොමැති වූයෙන් විඩා බර ගතියෙන් යුතුව ගොස් ඔහු වාහනයට ගොඩ වූයේ ස්වකීය ව්‍යාපාරික කටයුතු වල නිරතවීම පිණිස කාර්යාලය වෙත යෑමටය.

තම වාහනය මිදුලෙන් මහපාරට ගනිත්ම ඔහුගේ

නෙත යොමු වූයේ අසල අමීබලමෙහි රාත්‍රිය ගතකොට දෛනික කටයුතු සඳහා පිටත්ව යන මහළු යුවළ වෙතය.

කුස පුරා අහර ගෙන රාත්‍රිය මුළුල්ලෙහි හොඳින් නිදාගත් මහළු යුවළ පාර අයිතේ වූ පයිප්පයෙන් මුව කට දොවා ගෙන නැවුම් බවකින් යුතුව උදාවූ දවස සඳහා සිනහවෙන් පිරි කතා බහකින්, හඳපිරි සතුවින් යුතු වූ එම යුවල පා ගමනින් ඉඳිරියට ඇදුනෝය.

ධනවත් ව්‍යාපාරිකයා වාහනයේම සිට මහළු යාවක යුවළ දෙස බලා සිටියේය.

ඔහු තුළ පහළ වූයේ කවර නම් හැඟීමක්දැයි කියන්නට කවරෙකුහට හැකිවේද?

සතුව ඇත්තේ කොතැනකද?

ශ්‍රද්ධාව - දානය හා පින

දන්දීමෙන් තෘෂ්ණාව නැති කළ නොහැකිය. එහෙත් ලෝභය නම් දුරුවිය හැකිය. වත්මන් බොහෝ දෙනෙකු දන් දීම කරනු ලබනුයේ ලෝභය දුරු වීම පිණිස නොවේ. මතු සම්පත් අපේක්ෂාවෙනි. එයින් සසර ගමන දිගුවීම මිස, සසර කෙටිකර ගැනීමක් නම් අපේක්ෂා කළ නොහැකිය.

භෝජන පිරිනැමීමෙන් මතු කලෙක දිව්‍ය භෝජන ලැබෙනු ඇතැයි ඇතැමෙකු විශ්වාස කරයි. රෙදි පිළි සිවුරු දන් දීමෙන් මතු භවයෙහි දී දිව්‍ය සළු භාවිතයට ලැබේ යැයි සිතති. වාහන දන් දීමෙන්, මානලි වැනි රථාචාර්යයන් සමග දිව්‍ය වාහන ලැබේ යැයි සිතති. ඒවා ලැබීමට අපේක්ෂාවෙන් පසුවෙති. ගොඩනැගිලි තනා දීමෙන් අනාගත ජන්ම වලදී දිව්‍ය මාළිගා හෝ එවැනි ප්‍රාසාදයන් ලැබේ යැයි සිතති. ලැබීමට අපේක්ෂා කරති. මේවා තෘෂ්ණ සහගත සිතුවිලිය. ලෝභය ඉහ වනා ගිය අවස්ථාවන්ය. මෙවැනි අරමුණු සිතුව දන් දීමට ඉදිරිපත් වන්නන්ගේ ක්‍රියාවන්, අධික ලාභයන්

සනිතව හෝ පොළියටත් පොළියක් ලැබීමේ අපේක්ෂාවන් ගෙන් යුතුව කරනු ලබන ලෝභ සහගත ආයෝජනයන් වැනිය.

දානයක් දීමේදී මනා වස්තු සම්පත් අවශ්‍ය වන්නේ නැත. අවශ්‍යය වන්නේ ඒ සඳහා අවස්ථාව හා ශ්‍රද්ධාවය. අවස්ථාව එළඹී කළ නිස්සරනාධ්‍යායයෙන් දෙනු ලබන දානය මගින් එල මහානිශංශ දායකය. එහි එලය හෝ අනිශංශය පිළිබඳව දායකයා විසින් කවර ආකාරයක හෝ ලෝභයක් හෝ හැඟීමක් ඇතිකර ගත යුතු නොවේ. තිබිය යුත්තේ ශ්‍රද්ධාව හා පිරිනැමීමේ ඕනෑ කම පමණි.

එවැන්නක් මෙසේ විය හැකියැයි අපි මඳකට හෝ සිතමු. දළිඳු මිනිසුන් වෙසෙන පෙදෙසක එක්තරා රැයකදී, එහි පැල්පතක වෙසෙන අයෙකු බඩෙහි හටගත් වේදනාවකින් පෙළෙන්නට විය. ඔහුගේ වේදනාව දුරු කර ගැනීමට අවශ්‍යය ඖෂධය ඔහු ළඟ තිබෙන නමුදු, එය දියකර ගැනීම සඳහා දෙති යුෂ නොමැති කමින් වේදනාවෙන් පෙළෙන ඔහුගේ කෙඳිරිලි හඬ නිස් වායු තලය සිසාරා පැතිර යමින් තිබුණි. එම කෙඳිරිලි හඬ අසල් වැසි නිවැසියන්ගේ සවන්වලද පතිත නොවුයේ නොවෙයි. එහෙත් එහි නිවැසියන් බොහොම දෙනෙකු එකෙකු හට, එකෙකු නොදෙවෙති ආකාරයේ දළින්දන්ය. අසරණයින්නය. හැකියාවක් ඇත්තෙකු හට වුවද මේ මැදියම් රැයෙහි දෙති ගෙඩියක් මිලදී ගැනීමට නම් තැනක් නැතිවිය.

දළිඳු බවින් මිරිකෙමින් සිටි අසළ නිවසක කාන්තාවක්ද, මම වේදනාත්මක කෙඳිරිලි හඬින් කම්පිතවී සිටියාය. ඇගේ

නිවසෙහි දෙති ගෙඩියක් නොව, දෙති බැයක් විය. එම දෙති බැය ඇය විසින් ප්‍රවේශම් ලෙස තබා තිබුණේ පසු දින උදයේ පාසැල් යන තම දරු දෙදෙනාහට ආහාර වේලක් සකස් කර දීමේදී ප්‍රයෝජනයට ගැනීමේ අරමුණින් යුතුවය.

තමන් සතුව දෙති බැයක් ඇති බව ඇයට සිහිපත් විය. නොපමාව එය රැගත් කාන්තාව රෝගියා සිටි අසල් වැසි නිවස වෙත ගොස් තමන් සතුව තිබූ දෙති බැය එම නිවැසි කාන්තාව හට දුන්නාය.

ප්‍රමසින්ට උදේට මොනව හරි දෙන්න බැරියැ..... යි ඇ සිතුවා ය.

නිවැසි කාන්තාව එහ වතා දෙති බැයෙන් යුෂ මිරිකාගෙන බෙහෙත් ගුලිය දිය කොට රෝගියා හට දුන්නා ය. එය පානය කළ රෝගියා අසල්වැසි නිවැසි කාන්තාව වෙත හෙළියේ කෘතවේදී බව පළ කරන බැල්මකි. ඔහු පිං සිදු වේවා කියා වචනයෙන් නොකිවද, වේදනාව දුරුවන විට ඔහු තුළ පහළ වෙමින් තිබුණේ පිනායන සිතකි. එය ඔහු කෙරෙන් බැහැර වූයේ ඔහු විසින් හෙලූ කෘතවේදී බැල්ම තුළිණි. ඇය ආපසු ගෙදර ගියාය. ඒ වන විට කෙඳිරිලි හඬ මුළුමනින්ම නැවති තිබුණි. කෙඳිරිලි හඬ නැතිවීම ඇයට සතුටකි. වේදනාවෙන් පෙළුන අයෙකු තමන් විඳි වේදනාවෙන් මිදී ඇත. සුවපත් වී ඇත. වේදනාවෙන් පෙළුන කෙනෙකුට ඉන් ගලවා ගැනීමට උපකාර කිරීමට හැකිවීම පිළිබඳව ඇය තුළ වූයේ සතුටකි. ප්‍රීතියකි. සැබැවින්ම එය නිරාමිස ප්‍රීතියකි. එහි සුවය ඇය නිහඬවම අත් වින්දාය.

විශාල මුදලක් වැයකොට, අතිමහත් ප්‍රචාරයක් ලබා

දෙමින්, තම නමින් පිංකම් කරන්නවුන් වශයෙන් ලෝක මානය හමුවෙහි බෙහෙත් කන්ටේනරයක් බෙදා දුන්නේ වුවද ඔවුනට ලැබිය නොහැකි වූ විත්ත ප්‍රීතියක්, සනිත විශාල පිංකමක් දිළිඳු පැලක සිටියේ වුවද ඇය විසින් සිදු කොට තිබුණි. දානමය පුණ්‍ය කර්මය පිළිබඳව අවබෝධයෙන් යුතුව ඒවා සිදු කරනු ලබනුයේ නම්, එය මහත් ඵල දායක වන්නේමය.

මහා ධන සිටුවරුන් බුදුන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ සංඝා වහනසේලා හට දානය පිරිනමද්දී, ඒවා සුදානම් කිරීමට ශ්‍රමය කැප කළ සේවකයින්, දානමය පුණ්‍ය අවස්ථාවේ ඇති කරගත් පුණ්‍ය වේතනානු භාවයෙන්, දෙවිලොව දෙවි සභාවෙහි නායකයාට ජන්මය ලබද්දී දානය පුණ්‍ය කළ දායක සිටුවරයා, එහි දෙවියෙක් ව උපන් බවක් බෞද්ධ සාහිත්‍ය පොත්වල තිබෙනු ද දැකගත හැකිය.

පිස්සෙක්... තවත් පිස්සෙක්

ධනවත් ව්‍යාපාරිකයෙකු වූ ඔලිවර් ජයතිලක මානසික රෝගීන් සඳහා වූ රෝහලක් වෙත ගියේ, එහි නේවාසිකව ප්‍රතිකාර ගන්නා වූ තම නිතවතෙකු වූ ප්‍රාන්තිස්ව බැලීම සඳහාය. ඔහු තම මිතුරා නේවාසිකව සිටි ගොඩනැගිල්ලට පිවිසෙන්නම ඉන් පිටවන අර්ඩ්ලිව දුටුවේය. අර්ඩ්ලි යනු ඔලිවර් ජයතිලකගේ නිතවතෙකි. ගොඩනැගිල්ලෙන් බැහැරවන අර්ඩ්ලිද - ඔලිවර්ව දුටුවේය.

හලෝ ඕ. ජේ..... කොහොමද?

.... ආ... අර්ඩ්ලි.... බොහොම කාලෙකින්... කොහොමද දැන්....

වරදක් නැහැ. ඕ. ජේ.... ඒක හෙවෙයි වොකද මේ පැත්තෙ... ප්‍රශ්නයක් නැගුවේ අර්ඩ්ලිය.

සැමිව බලල යන්න කියල ආවා... මිනිහව වෙහෙ තවත්වල ඉන්නෙ....

හරි... හරි... ඕ.පේ. මමත් ආවෙ සැමිව බලන්න තමයි...
මිනිහව ඊයේ ... එයාගෙ පුතා ඇවිත් එක්කර ගෙන ගිහි....
මිනිහට දෑන් හොඳයිලු...

ආ... එහෙම නමි කමක් නැහැ... මොනව වුනත් අපි
දෙන්න අද හමුවුන එකත් හොඳයිනෙ... එහෙම නේද අර්ඩ්ලි..
අපි යමුකො අර ගහ යටට... දෙදෙනාම කටා බහෙන්න
ගස දෙසට පියමං කරන්නට විය.

ඔව්... ඔව්... මටත් විවේකයක් තිබුනෙම නැහැ... අදත්...
මම හදිසියෙන්මයි ආවෙ.... දැනුත් මොනව කරගෙනද දන්නෙ
නැහැ.... ඕ. පේ. ඔයාට පහුගිය කාලෙ ප්‍රශ්න ගණනාවක්
ඇතිවුනාලු නේද?...

ඒක නොවෙන්නමි... බලන්න අර රෙජිය, කොහේ හිටපු
එකෙක්ද?... මම ඒකව සමාජයට ගෙනල්ල... අළු ගහල
දාල නග්ගල ගත්තා. අර්ඩ්ලි දන්නවනෙ... මිනිහ දෑන් මාව
හෙලා දකිනවා... මිනිහට මුල මතක නැතිවෙලා. දෑන් ඒකා
මට අහියෝගයක් වෙලා. උාව ඔතැනට ගේන්න මම
කරපු දේවල් කොච්චරද?... ඔලිවර් ජයතිලක කිවේය.

අයියෝ සර් ගනන් ගන්න එපා...

.... මිතුරන් දෙදෙනාම ඒ හඬ පැමිණි දෙසට නෙත්
යොමු කළෝය.

ඔවුන් සිටි ගස යට බංකුවක් මත වාඩිවී සිටි මානසික
රෝගියෙකුව ඔවුනගේ නෙත් ගැටුණි. ඔහු මානසික රෝගියෙකු
ලෙස ඔවුන් නිගමනය කළේ එම පුද්ගලයා මානසික රෝහලෙහි

නේවාසික රෝගීන්හට නිකුත් කරනු ලබන ඇදුමෙන් සැරසී සිටි බැවිනි.

සර්... ඔව් ගණන් ගන්න එපා. ... මානසික රෝගියා යළිත් කටා කළේය. දැන් බලන්න අහස දිනා. තිරු බොහෝම තේජසින් බැබළෙනවා. ... ඒක එයාගේ බලය. තිරු අහස බැබළෙන කොට වතුර තියෙන්නේ පොළොවේ... තිරුගේ තේජස නිසා රත්වෙන වතුර වාෂ්ප වෙලා ඉහළ නගිනවා. තිරුගේ තේජස නොලැබෙන්න වතුරට කවදාවත් ඉහළ යන්න ලැබෙන්නේ නැහැ... ඉහළ නැගුන ජල වාෂ්ප එකතු වෙලා වළාකුළු නැදෙනවා. ... හැබැයි ඒ කිසිම වළාකුළකට තිරුගේ මායිමකට වත් යන්න බැහැ. ... ඒත් එයිට පහලින් හරි ඒකරාශි වන වළාකුළු තිරුව වසා ගන්නවා. ... පොලොවෙහි අපිට තිරුව ජේන්නේ නැහැ. ... තිරුගේ තේජස නැහැ. හැබැයි තිරුගේ තේජස අඩුවෙලා නැහැ. වළාකුළු නිසා ආවරණය වුණා පමණයි. වළාකුළට මුවාවුනයි කියල තිරුගේ තේජස අඩු වෙන්නෙන් නැහැ. ... තිරු කම්පා වෙන්නෙන් නැහැ. තිරුගේ කටයුතු එයා පවත්වා ගෙන යනවා. ... හැබැයි වළාකුළුවලට එහෙම බැහැ. ... එක්කෝ සුළඟට ගතගෙන යනවා. එහෙම නැත්නම් යළිත් වතුර බවට පත්වෙලා ආපසු පොළවට පතිත වෙනවා. ... ඔය කොයි ආකාරයෙන් වුනත් තිරුගේ පිහිටෙන් ඉහළ ගිය එකා ආපසු පහලට වැටෙනවා. එතකොට තිරු පුරුදු විදිහටම බැබළෙනවා ආපසු දකින්න පුළුවන්. ඒකයි ස්වභාවය. මහත්තයන් ඉහළ නග්ගපු එකා ගැන හිත හිතා දුර්වල වෙන්න එපා. ... මහත්තයාගේ තේජස වැඩිකර ගන්න. ... නැත්නම් තියෙන තේජස එහෙමම පවත්වා ගන්න. ඔය

මොකා ඉහළ ගියත් ආපහු පහළට එනවා. ඔහු කීවේ සිහිපසෙමිනි.

මිතුරන් දෙදෙනා තුෂ්නිමිතුතව - එකිනෙකා දෙස බලා ගත්වනම සුළු මොහොතක් සිටියෝය. යන්තම් හෝ කථා කරගන්නට දිරිය ලැබුණු මොහොතෙහිම අර්බුද කථා කළේය.

මහත්තයෝ ඔය මහත්තයට ඇත්තටම පිස්සුද.....?

ඔහු සිහිපසුනේය. පිස්සුද මහත්තයෝ.

.... හැම පිස්සම හිතන්නෙ අනෙක් එකට පිස්සුයි කියල නෙ... ඔහු පැවසුයේ කිසිදු පැකිලිමකින් තොරවය.

23

බෞද්ධයා යනු

“සත්‍යය” යනු එකක්ම පමණි. එය කිසිදුක වෙනස් නොවන්නේම ය. වෙනස් නොවන එකම ධර්මතාවය “වෙනස්වීම” ම පමණකි. එහෙයින් එය වනාහි පරමාර්ථ සත්‍යයයි. එම සත්‍යය බුදුන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කොට, ලෝකයා හට දේශණා කළ බැවින් එය ආයුෂී සත්‍යය යනුවෙන් ද හඳුන්වනු ලැබෙයි. එය පිළිබඳව තත්ත්වාබෝධය ඇතිවන විට පහළ වනුයේ විද්‍යාවේ සත්‍යාලෝකයයි. එම ආලෝකයෙන් සසර පිළිබඳව සියළු තතු විද්‍යාමාන වන්නේය. ආයුෂී සත්‍යය හැරුණු කොට ඔහු සියළු දේ සම්මුතිය. සම්මුතිය නිරන්තරයෙන් ම වෙනස්වීම් වලට බඳුන් වන බැවින් ඒවා කිසි දිනෙක සත්‍යය නොවෙන්නේමය.

වෙනස්වන ධර්මතාවයන් හි ගැටෙමින්, ඒවා වෙනස් නොවන, සදාකාලික දේ හැටියට ගැනීම මිත්‍යාදෘෂ්ටිය හෙවත් වැරදි දැකීමයි. එය තුළ ඇතිවන්නේ මෝහයයි. ඒ ඔස්සේ

ඇතිවන සම්මුතීන් හි ගැලෙමින් සත්ත්ව, පුද්ගල, සංඝාර ගමන පවත්නේ වෙයි.

සියල්ල වෙනස් වන ධර්මතාවය යනු අනිත්‍ය ස්වභාවයයි. අනිත්‍යය යනු පැවැත්මක් නොමැති බවය. නොපවතින දේ, පවතින දේ ලෙස ගනිමින් මුළාවට පත් වී, ඒවා නිත්‍ය වශයෙන් පවත්වා ගැනීමට යොමු වීමට- වෙරදෑරීම ම දුකට හේතුවයි. නිත්‍ය ලෙසින් උපාදානය කරගෙන සිටින දෙය, නැතිවන විට දුක්වන්නේ සත්‍යාවබෝධයෙන් තොරව අවිද්‍යාවෙහි ගැලී සිටීම නිසාය. පරමාර්ථ සත්‍යය අවබෝධ කොට නොමැති නිසාය.

පරමාර්ථ සත්‍ය පිළිබඳව යොමු නොවූ හෝ අවබෝධ නොකළ තැනැත්තා කිසි දාක බුදුන් වදාළ මඟ ගමන් කරන්නෙක් නොවෙයි. එබැවින් බුදු මඟෙහි ගමන් නොකරන්නා, බෞද්ධයෙක්ද නොවෙයි. බෞද්ධයා යනු ආයුෂී මාර්ගයෙහි ගමන් කරන්නාමය. ලෝක ධර්මතාවයන් හමුවෙහි දී නොසැලී සිටින්නාය. සත්‍ය දකින්නාය. හේතුවල ධර්මාවබෝධ කරන්නාය. හෙතෙම කිසි කලෙක ජයග්‍රහණය හමුවෙහි උද්දාමයට පත්වන්නේ හෝ පරාජය හමුවෙහි දී හඬා වැටෙන්නෙකු නොවේ.... එවැන්නා සැබැවින්ම බෞද්ධයෙකි.

24

උපේක්ෂාව හා අපේක්ෂාව

අපේක්ෂාව ඇති තැන 'උපේක්ෂාව' පළා යයි. එවිට එහි ශේෂ වන්නේ ලෝභය, ද්වේශය, මෝහ, ක්‍රෝධ, වේදනා වැනි ක්ලේශයෝය. ඒවා මිනිසාට සසරට බැඳ තබයි.

අපේක්ෂාව නැති තැන 'උපේක්ෂාව' රජ කරයි. එවිට එහි පවතිනුයේ මෙත්තා, කරුණා, මුදුනාව පිරි කුසල් සිත්ය.

එවන් සිත් මිනිසාට සසරින් ගලවා නිවනට ප්‍රංඝරවයි.

දිගු ගමනක අතර මගදී

නායක භාමුදුරුවන් ඔණු මඩුවෙහි අසුනක වාඩි වී සිටියේය. එය ඔණු මඩුවෙහි ඇති ධර්මාසනය නොවීය. උන්වහන්සේ අසලින් පන්සලට නිතර යන එන කිහිප දෙනෙකු මිටි අසුන් කිහිපයක වාඩි වී සිටියෝය.

පන්සල් වත්තට පිටින් නවතන ලද වාහන කිහිපයකින් ඔැසගත් නිල ඇඳුමින් සැරසුන සන්නාහ සන්නද්ධ හටයින් කිහිප දෙනෙකුගේ දැඩි පරීක්ෂාව, වට පිටාව වෙත යොමුවෙද්දී වෙනත් වාහනයකින් එළියට පැමිණි සකලසූරිය මහතා පන්සල් වත්තට පිවිසෙන විටම ඔණු මඩුවෙහි අසුන්ගෙන සිටින නායක භාමුදුරුවන්ව දුටු හෙයින් හෙතෙම ඒ දෙසට පියමං කළේය.

සකලසූරිය මහතා ගමේ සිටි කැපී පෙනෙන අයෙකි. මන්ත්‍රීවරයෙකු වශයෙන් පත්වූ හෙතෙම දැන් ප්‍රබල ඇමතිවරයෙකි. තනතුරු ලබන්නට පෙරදී නිරතුරුවම පන්සල ඇසුරුකළ නමුදු - ඔහු දැන් දැන් පන්සලට එන්නේ

කලාතුරකිනි. එයද සිදුකරනු ලබනුයේ මතු අපේක්ෂාවකින්ම විය යුතුය. ගමේ සහ ගම අවට ප්‍රදේශවල ජනතාව ගෙන් බොහොමයක් පන්සලේ නායක භාමුදුරුවන්ගේ අවවාද අනුශාසනාවලට පිටින් නොයන බැව් හෙතෙම තේරුම් ගෙන සිටීම ද මෙයට මූලික හේතුවක් විය හැකිය.

නායක භාමුදුරුවන් අසලට ගිය සකලසූරිය ඇමතිවරයා දෙකට නැව් නායක භාමුදුරුවන්ට නමස්කාර කළේය.

.... සුවපත් වේවා ... මහත්තය වාඩි වුනානම් යි කියා නායක භාමුදුරුවෝ පැවසීය.

නායක භාමුදුරුවන් අසලම තිබූ මිටි අසුනෙහි වාඩිවී සිටි තැනැත්තා ඉන් ඉවත් වී පසෙක තිබූ වෙනත් අසුනක වාඩිවූ හෙයින් සකලසූරිය ඇමතිවරයා නායක භාමුදුරුවන් අසලවූ මිටි පුටුවෙහි අසුන් ගත්තේය.

සකලසූරිය මහත්තය කාලෙකින්නෙ මේ පැත්තෙ ආවේ...'යි නායක භාමුදුරුවන් හඬ අවදි කළේය.

එහෙමයි අපෙ භාමුදුරුවනේ. මාස හතරකට විතර ඉස්සර පන්සලෙහිදී ආරක්ෂක අංශවලට හා රටට කේපතා පවත්වනු පිංකමෙන් පස්සෙ එන්න බැරිවුනා. රාජකාරි කටයුතු නිසා හරිම අවිවේකයි. නැතිව පන්සල අමතක කරලා එහෙම නොවෙයි.

මම නොදන්නවයැ සකලසූරිය මහත්තය ගැන. මට අමුතුවෙන් දැනගන්න යමක් තියෙන එකක් යැ.

භාමුදුරුවනේ.... මම ඔබ වහන්සේට පුළු කරන්න අඩි

පහක පිත්තල පහනක් ගෙනාවා. ඔබ වහන්සේ ඒක පිළි අරගෙන තියන්න හොඳ තැනක් කියන්න. මොකද ඒ වගේ දෙයක් පන්සලකට ඕනෙම කරන දෙයක් නේ....

සකලසූරිය මහතාගේ හඬ ගැඹුරැය. ඒ මොහොතෙකිද මුහුණෙන් දිස් වූයේද මහේශාක්ෂ බවකි.

අහේ මහත්තයෝ.... ඕවා කොහේ තියන්නද? බලන්න පහන් වැට දිහා, පන්සල් වත්තම එළියයි. ලයිට් තියෙන නිසා ආවාස ගෙයත් ඛණ මඩුවත්, බුදු මැදුරත් ආලෝකමත්. හදිසියෙන් වත් ලයිට් නැතුව ගියොත් ආවාස ගෙයි තියෙන පුංචි පහන පත්තුකර ගත්තහම සැහෙනවා.... මේ වගේ අනිවාර්ත දේවල් කොහේ තියාගන්නද? අනික ඕවා රකින්න පුළුවන් කාටද? භාමුදුරුවන්ගේ හඬ සිහින් නමුත් පැහැදිලිය.

නැහැ... භාමුදුරුවනේ, මම අදහස් කළේ මේ වගේ දෙයක් තියෙන එක පන්සලට වැදගත් වෙයි කියලා...යි. සකලසූරිය මහතාගේ හඬ නතර වන්නට පෙර භාමුදුරුවන්ගේ හඬ යළි අවදි විය.

පන්සලට වැදගත් වෙන්නේ දහම, ශිලය, විනය, අනුශාසනාව, මහ දැක්විම්, ශික්ෂාව, වගේ දේවල් මහත්තයෝ... ඒවා නැතිව නිකම් භෞතික දේවල් තිබුනාට පන්සල පන්සලක් වෙන්නේ නැහැ. කොහොම වුනත් මහත්තය දානමය චේතනාවෙන් ගෙනා දේ නොවැ.... හොඳයි මම ඒ දානය පිළිගත්තා කියලා හිතාගන්න කෝ....

සකලසූරිය මහතාගේ මුවගට සිනාවක් නැගුණි. එහෙමයි අපෙ භාමුදුරුවනේ....

එහෙනම් දැන් මහත්තයට සතුටයි නේද?

හැබැවටම අපෙ භාමුදුරුවනේ... සතුටයි.

එහෙනම් දැන් මම මහත්තය ගෙන් යමක් ඉල්ලන්න මහත්තය ඒක ඉටුකරනවනේ.... භාමුදුරුවනේගේ එම ප්‍රකාශය ඇසෙත්ම සකලසුරිය මහතා තුළ ඇති වූයේ ව්‍යාකූලතාවයකි. මොනවා ඉල්ලන්න යනවාදැයි කුකුසක්ද ඔහුට වද දුන්නේය. මොනවා වුවත් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි තැනකට ඔහු ඇඳ වැටුනෙන් ව්‍යාකූලතාවය මැඩගෙන කටා කරන්නට විය.

එහෙමයි.... එහෙමයි... ඔබ වහන්සේ නිර්ථාන දේවල් ගැන කටාකරන්නේ නැහැ නේ. ඒ නිසා ඔබ වහන්සේ ඉල්ලන දෙය කරන්නමි. ඔබ වහන්සේගේ ඕනෑකම කියන්න.

බොහොම හොඳයි මහත්තයෝ..... යමක් වේනම් නිශ්චල තැනක එය තිබෙනවාට වඩා ප්‍රයෝජනයක් ගත හැක්කෙකුට එය දෙනවා නම් ඒක වඩාත් සුදුසුයි නේද මහත්තයෝ.....

... එහෙමයි, අපෙ භාමුදුරුවනේ..... වෙනත් කිසිවක් සිතාගන්නටද පෙර සකලසුරියගේ මුවින් පිටවිය.

බොහොම හොඳයි.... අන්න ඒ නිසා දැන් මොහොතකට කලින් අපිට පිළිගන්නවන්න තීරණය කළ පිත්තල පහන... ඒකෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගන්න පුළුවන් කෙනෙකුට නොයල.... ඒ අයට දෙන්න. එතකොට පිංකම් දෙකක්ම සිද්ධ වෙනවා. පහන අපිට පුජා කරන්න මහත්තයගේ හිතේ තිබුණ අරමුණ අපි පහන පිළිගැනීම නිසා ඉටුවෙනවා ඒ පුණ්‍ය කර්මය සම්පූර්ණයි.... දැන් ඒකෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගත හැකි අයෙකුකට

ඒක භාර දෙනවා.... ඒක ලබන අයත් සතුටට පත්වේවි!
ඒකත් පිනක්....

සකලසුරිය පත්වුයේ දැඩි අසිරැතාවයකටය. එහෙත්
විරුද්ධ වීමේ හැකියාවක් ඔහු තුළ නැත.

එහෙමයි භාමුදුරුවනේ... ඔබ වහන්සේගේ කැමැත්ත
ඒක නම් ... මම එහෙම කරන්නම්යිතමා තුළ පවතින
ව්‍යාකූලතාවය යටපත් කරගන්නට වෙර දරමින් සකලසුරිය
පැවසීය.

නායක භාමුදුරුවන් සිනාහසුනේය.

භාමුදුරුවනේ ... සෙත් පැතීමේ පිංකම නම් එදා හරි
ජයට කෙරුණා නේද?... මෙවර නිහඬතාවය බිඳලනු ලැබුයේ
.... එතැන වාඩි වී සිටි අයෙකු විසිනි.

හැතිව නැතිව බොහොම ඉක්මනටම ඒකෙ ප්‍රතිඵලත්
පිංකමේ සිටි අයට ලැබුණහ.

හැබැව්ම එහෙමත් වුනාද අපෙ භාමුදුරුවනේ ...
සකලසුරිය ඇසුවේ ය.

මහත්තය දන්නෙ නැද්ද.... ඒක එහෙම තමයි. ඒ
පිංකම. මහත්තයගේ යෝජනාවක් වුනාට ඒකට මහන්සි වෙලා
.... ඒකට මූලිකත්වය ගත්තෙ කවුද?...

අපේ ගමේ උදවිය... විශේෂයෙන් තරුණ පිරිස... අවට
පන්සල්වල තරුණ භාමුදුරුවරු. ඒ වගේම ජනමාධ්‍ය වලින්
හොඳ ප්‍රසිද්ධියක් ලැබුණා.

ඔව්... හැබැව... ඒ පිංකමෙන් සිති දෙක තුනකට පස්සෙ විශ්ව විද්‍යාලවල අධ්‍යාපනය ලබන සිසු සිසුවියන් ඒකරාශි වෙලා ඔවුන්ට සිදුවෙලා තියෙන අඩුපාඩු පිළිබඳව පාලකයින්ට දන්වන්නට විරෝධතාවයක් ක්‍රියාත්මක කළා. ඒ විරෝධතාවය ක්‍රියාත්මක කළ සිසු සිසුවියන් අතර එදා ආරක්‍ෂක හමුදාවන්ට සෙත් පැතිමේ පිංකමට බොහොම කැපවීමෙන් ක්‍රියාකළ තරුණ උදව්‍යයන් - ආරක්‍ෂකයින් අත පිරිත් නුල් ගැටගැසූ අපේ තරුණ භාමුදුරුවරුන් හිටියා. ආරක්‍ෂකයින් මොකද කළේ. තමන්ගේ හිමිකම් ලබාගැනීම පිණිස පාලකයින්ගේ අවධානය යොමුකරවා ගන්නට කටයුතු කළ පිරිසට එළව එළවා පහර දුන්නා, ජල ප්‍රහාර එල්ල කළා. කඳුව ගැස් ප්‍රහාර එල්ල කළා... අනේ ආරක්‍ෂකයින්ට සෙත් පතල පිරිත් නුල් ගැට ගහපු භාමුදුරුවරුන් ආරක්‍ෂකයින්ගේ ප්‍රහාරයන් හමුවේ පණ බේරාගන්න දුටුපු හැට්...විවරයක් ඇඳගත් තරුණ හිඤ්ඤාවක් පණ බේරාගන්න දුටුව දකින එක මොනතරම් වේදනාකාරී දර්ශනයක්ද?.. ඒ ... මොනතරම් කණගාටුදායක අප්‍රසන්න දර්ශනයක් චුණාද කියන්න මහත්තය දන්නවාද?

භාමුදුරුවනේ... ඒ අය කටයුතු කරපු විදිහ වැරදියිනෙ.... අපි.... ඒ අය ගැන නොසළකනවා නොවෙයි නෙ.... හැකිම් වලට වහල් වෙලා තරුණ කොටස් ඒකරාශි වෙලා... විරෝධතාවයක් දක්වන්න ගියහම මොන විදිනෙ.... අනර්ථකාරී ප්‍රතිඵල උදාවෙයිද දන්නෙ නැහැනෙ.... මේ වගෙ කටයුතු වලින් සාමාන්‍ය ජනතාවට මොනතරම් අවහිර වෙනවද?... ඒකේ නරක නාමය ඇති වන්නට නොදී.... රටත් ජනතාවත් රැක ගැනීම ආරක්‍ෂක අංශවල යුතුකම නේ....

සකලසූරිය මහත්තයෝ.... කවුරු.... කවුරුත්.... තම තමන්ගේ යුතුකම් ඉටුකරන එක හොඳයි. ඒත්.... පාලකයින් යැයි කියාගන්න උදවිය ගන්නා රට විනාශ වන තිරණවලට ජනතාව පීඩාවට පත්කරන තිරණවලට, කටයුතු වලට එරෙහිව ඔය එක ආරක්ෂකයෙකු හෝ විරෝධය පළකරල තියෙනවද?... නැහැ.... පාලකයින්ගේ තිරණවලට එරෙහි වන්නට ඔවුන්ට හැකියාවක් නැහැ... ආරක්ෂකයින්ට ක්‍රියාත්මක විය හැක්කේ පාලකයින් දෙන නියෝග අනුව පමණයි. පාලකයින්ගේ නියෝගයන්ට අනුව ඔවුන් ක්‍රියාත්මක වෙනවා... රටේ ජනතාව, ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් නැගිටින කොට ... ඒක පාලකයාගේ පැවැත්මට බාධාවක් වෙනවා... අනතුරක් වෙනවා... ඒ බාධාවන් මැඩගෙන තම පැවැත්ම ආරක්ෂා කරගන්නට ආරක්ෂකයින්ව පරිහරණය කරනවා... පාලකයින්ගේ නියෝගය ලැබුණාම... ආරක්ෂකයින් ක්‍රියාත්මක වෙනවා... ඔවුන් විසින් පහර දෙනු ලබන්නේ තමන් වෙසෙන රටේ ජනතාවට බව ඔවුන්ට අමතක වෙනවා... පහර කන්නන් අතර තම ඥාතින් අසල් වැසියන් සිටිය හැකි බවත් තේරෙන්නේ නැහැ...සමහරවිට ඒ බව හිතෙනවත් ඇති. ඒත් මොනවා කරන්නද?... ආරක්ෂකයින්හුත් ඔවුන්ගේ පැවැත්ම රැකගන්න ඕනෙ නෙ - එනිසාම “පාලකයන්ගේ නියෝගය සාර්ථකව ඉටුකර දීම වැදගත් වන බවයි ඔවුන්ගේ අරමුණ වන්නේ.... ඉතින් මේ වගේ තත්ත්වයක් යටතේ ආරක්ෂකයින් විසින් පාලකයින්ගේ ආරක්ෂාව තහවුරු කරනවා මිස රටේ ජනතාවගේ ආරක්ෂාව පිණිස කටයුතු කරනවා කියලා පිළිගන්නේ කොහොමද? පාලකයින් ඔවුන්ගේ පැවැත්ම ආරක්ෂා කරගන්න කටයුතු කරමින් - ඒවා ජනතාවගේ

ආරක්ෂාව සඳහා කියමින් එහි බර ජනතාව මත ආරෝපනය කරනවා. කොපමණ කලක් කියල මේ රැවටිම් කරන්නද මහත්තයෝ..... නායක භාමුදුරුවන් විමසුවේ... උන්වහන්සේට ආවේනික වූ ස්වරයෙන් විනා කළබලවූ උච්ඡ ස්වරයකින් නොවේ.

පාලකයෙක් නැතුව, මොන දෙයක් වුනත් පාලනය කරන්නේ කොහොමද? ... එතෙම පාලනයක් කරද්දී..... මුලින්ම පාලකයා ආරක්ෂා සහිතව සිටිය යුතුයි නේද?... අනෙක් අතට, කොහොම වුනත් ඔබ වහන්සේ එදා සෙත් පැතිමේ පිංකමට වැඩියේ නැහැ නේද?

ඔව්.... අපි... අකැප දෙයට සහභාගි වන්නේ නැහැ. මිනිසාය කියන්නේ, පිවත්වන තවත් පිවිත් කොටසක්. ඇස්, කන්, නාස, අත පය, මස් ලේ ආදියෙන් සමන්විත මේ සියළු දෙනාම ගතින් එක හා සමානයයි. බල තන්තාව නිසා මේ මිනිස් වර්ගයා හට, සිංහල මිනිසාය, දෙමළ මිනිසාය, මරක්කල මිනිසා ය ආදී වශයෙන් නාම පුවරු ගහල වෙන්කරලා... ඒ විතරක් නොවෙයි බෞද්ධයා ය, නින්දු සක්තිකයා ය, ඉස්ලාම් සක්තිකයාය, කතෝලිකයා ය.... කියන නාම පුවරුත් තියෙනවා... තවත් ආකාරයෙන් නොයෙකුත් කුල - ගෝත්‍රවලට බෙදාගෙනත්... නායකයින් ඇති වෙන්න පොර කනවා.... මේ නාම පුවරු වලට මුවාවී, බලතන්තාව නිසා - මිනිසා විසින් ම ... මිනිසුන්ව මරනවා... එකිනෙකා මරා ගන්නවා... මේවා හරි වැඩද?...

නැහැ භාමුදුරුවනේ... කිසිවෙකු පැවසිය.

බුද්ධිමත් කිසිම කෙනෙක් බල තන්තාව නිසා එකිනෙකා මරා ගන්නා එක හරියි කියන්නේ නැහැ....

සබ්බ සත්තා - භවන්තු සුඛිතත්තා කියා කියන අපි... එකිනෙකා මරා ගන්නා යුද්ධවලට අනුබල දෙන්නේ කොහොමද?... සියළු සත්ත්වයන් සැපවත් වේවා කියලා පතන අපි පහරදීම් වලට ... හිංසාවට සහය දෙන්නේ කොහොමද?... නහි වේරේන වේරානි කියා කියන අපි... එකිනෙකා අතර වෛරය වසුරන්නේ කොහොමද?... ඒවා වැරදි ක්‍රියාවල්... අපි අපිට අකැප දේවලට සහභාගි වන්නේ නැහැ.... සිදුවන දේවල් දිනා උපේක්ෂාවෙන් බලා සිටිනවා හැර අපි වෙන මොනවා කරන්නද?... නායක භාමුදුරුවන්ගේ හඬ ස්ථිරය. එහෙත් සන්සුන්ය.

අපෙ භාමුදුරුවෝ ඔහොම කිව්වට.... අතීතයේ සිටිය අපේ භාමුදුරුවරු ජාතික ආපදා අවස්ථාවලදී... සටන්වලදී සතුරන් ඉදිරියට ගිහින්න... උන්වහන්සේලාගේ පිවිත පවා පුද කරලා තියෙනවා... සකලසූරිය මහතාගේ හඬ ගැඹුරුය... ඔහු වෙතින් දැඩි ආවේගශීලී බවක්ද දිස්විය.

ඔව්... එහෙම වෙලා තියෙනවා... එපමණක් නොවෙයි... ඇතැම් යුද්ධ අවස්ථාවලදී... භාමුදුරුවරු ... තමන්ගේ විවරය ගලවා පන්සලේ තබා... යුද්ධයට ගිය බවත් ඉතිහාසයේ තියෙනවා... යුද්ධය නිමාවෙන් පසුව ඔවුන් නැවත සසුන්ගතවූ බවත් ඉතිහාසයේ තියෙනවා.... මහත්තයෝ මේ ටික හොඳින් තේරුම් ගන්න... රට රකිනවා කියන්නේ එකක්.... සසුන්ගත වෙනවා කියන්නේ වෙනත් එකක්... මේ දෙකේ අරමුණු අතසව පොළව වගෙයි... කොහෙත්ම එකිනෙකට සමාන නැහැ... අපි සසුන්ගත වුණේ... සම්මා සම්බුදු පියාණන් විසින් අවබෝධකොට ලෝකයාගේ හිත සුව පිණිස දේශනා කොට වදාළ වතුරායී සතෘය අවබෝධ කරගෙන සංසාර දුකින් මිදීමේ

අපේක්ෂාවෙන් යුතුව. අපි අවබෝධ කරගන්නා බර්මය ... අන් අයටද අවබෝධකර දීමෙන් ඔවුන්ටද සසර දුකින් ගැලවී යාමට උපකාර කිරීමේ පරමාර්ථයෙනුයි... අපි අද කරන්නේ ඒ ටිකම තමයි. ඔබ කියන ආකාරයේ සම්මුතියේ ගැලපෙනව අපට වුවමනාවක් නැතැ. ඒ වගේ රට රකින - ජාතිය රකින වුවමනාවක් අපිට ඇතිවුණානම් - අපි කරන්නේ ඒ සඳහා උචිතම තැන වන ආරක්ෂක සේවාවට බැඳී නිල ඇඳුමක් ඇඳ ගැනීමයි. එහෙම නැතිව මහාකාරණික ගාන්ති නායකයාගේ අවබෝධකොට දක්වා වදාළ මාර්ගයේ ගමන් කිරීමට බුද්ධ ශ්‍රාවකයෙක් වී - විවරයක් දරා ගැනීම නොවෙයි... සසර දුකින් මිදීම අරමුණු කරගත් අයෙකු ආරක්ෂක නිල ඇඳුමක් ඇඳීම හරියට මහලු ගෙදරක යන්න අමුඩයකින් පමණක් සැරසුනා වගේ වැඩක්... එකකට එකක් කොහෙත්ම ගැලපෙන්නේ නැතැ... සැප සම්පත් පෙනී පෙනී ... එවන් සැප සම්පත් පරිහරණය කරන සමාජයක වසමින්ම ... ලෝකික සම්පත්වල නිර්ථක භාවය අවබෝධ කරමින්... බුද්ධ ශ්‍රාවකයෙක් ලෙස කටයුතු කිරීම අති දුෂ්කර කටයුත්තක්... ඒ වුනත් සංසාර ගමනේ... ජාතියෙන් ... ජාතිය උපදීමින්... මැරෙමින්... යලි යලිත් උපදීමින්... මැරෙමින්... දුක් විඳින්නට සිදු වෙනවාට වඩා ... මේ සංසාර දුකට හේතුව අවබෝධ කරගෙන ඉන් මිදී යාමට හැකිනම්... ඒ සඳහා විඳින්නට වන දුෂ්කරතාවයන් ඒ තරම් ලොකුවට සලකන්න නොඳ නැතැ... සකලසූරිය මහත්තයෝ...සසුන් ගතවූ බුද්ධ ශ්‍රාවකයෙකු හට බර්මාවබෝධය සඳහා කාලය ගතකරන්නට සිදුවන නිසා... ඒ අයගේ පිවන පැවැත්මට අදාළ පැත්ත අතපසු වෙනවා. මෙන්න මේ අවස්ථාවේදී උන්වහන්සේලාගේ පිළිසරණව ඉදිරිපත් වන්නේ - පිං කැමති, පරිත්‍යාගශීලී පෙර පින් ඇති

ගිනි ජනතාවයි. ... ඔවුන් හිඤ්ඤා වහන්සේලා හට සිවුපසයෙන් සංග්‍රහ කරමින් උන්වහන්සේලාට විමුක්ති සුවය අවබෝධ කරගන්නට උපකාර කරනවා.... ගිනි පිංවතුන්ගේ උපකාරයෙන් තම දුව පවත්වා ගනිමින් ධර්මාවබෝධය ලැබීම: මාර්ග ඵලවලට පත්වීම බුද්ධ ශ්‍රාවකයාගේ වගකීමයි... එම වගකීම ඉටුකරමින් තමන් වහන්සේ විසින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරගන්නා ධර්මය - තමන් වහන්සේහට විමුක්තිය උදාකර ගැනීම පිණිස ඇප උපකාර කළා වූ ගිනි පිංවතුන්හටද අවබෝධ කොට ද - ඔවුන්ගේද සසර ගමන කෙටි කර ගැනීමටත් - වත්මන් පිවිතය සාර්ථකව පවත්වා ගැනීමටත් මහ දැක්වීම් හිඤ්ඤාවකගේ යුතුකමයි... හිඤ්ඤාව හා ගිනියා අතර සම්බන්ධය තියෙන්නේ එතැනයි. අද දවසේ තත්ත්වය බොහොම දුරට වෙනස් වෙලා... සසුන්ගතව සිටිනා අයෙකු විසින් තම වගකීම ඉටුනොකර ... ගිනි පිංවතුන් විසින් දෙනු ලබන සිවුපසයෙන් සංතර්පනය වෙමින් වෙනත් ක්‍රියාවල නිරතවන්නේ නම්.... ඒක වැරදි ක්‍රියාවක්.... ඒකෙන් ගිනි පිංවතාට වන අහිතකර ඵලයක් නැහැ. ... ඒ පිංවතාගේ දානමය කුසලය එතැන තියෙනවා.... නරක සිදුවන්නේ ලැබිය යුතු තත්ත්වයට පත්නොවී ඒවා භුක්ති විඳි අයටයි... ඒවායේ විපාකයන් ඒ අයහටම විඳින්න සිදුවේවි. මහත්තයෝ හැමදාම අපිට දුක් දෙන්නේ අපි සොයාගත්ත දේවල්. අපි අල්ල ගත්ත දේවල්, අපි ළංකර ගත්ත දේවල්... එහෙම නැතුව ලෝකයේ තියෙනතාක් දේවල් අපට දුක් ඇති කරන්නේ නැහැ. අපිට දුක් ඇති කරන්නේ අපි ළංකර ගන්නා - දේවලින් පමණයි....

සකලසූරිය මහතා ... කිසිවක් නොදෙඩූ නමුත් නායක භාමුදුරුවන් වහන්සේ දෙස ඇසි පිය නොහෙලා බල

සිටියේය. නායක භාමුදුරුවන් ඉදිරියේ වාඩි වී සිටි අන් අයගේ ද මුහුණවලින් දිස් වූයේ ගැඹුරු අවධානයකට යොමු වූ මනසින් යුතුව ඔවුන් පසුවන බවකි.

අපේ භාමුදුරුවනේ... ඔබ වහන්සේගේ පැහැදිලි කිරීම හරි අගෙයි... සසුන් ගතවූ නික්මුණ තුළ තිබිය යුතු සසර විමුක්තිය ලැබීම සඳහා වූ කැපවීමත්... ගිහියන් විසින් උන්වහන්සේලා හට සිවුපසයෙන් සංග්‍රහ කළ යුත්තේ කුමක් නිසාදැයි යන්නත් පැහැදිලියි. වර්තමාන සමාජ ක්‍රමය තුළ භෞතික සම්පත් හඹාගෙන යෑමේ ප්‍රවනතාවය වැඩියි. එවන් තත්ත්වයක් තුළ ... ගිහියන් වශයෙන් අපි... මේ තත්ත්වයෙන් ගැලවෙන්නට යථාචර්‍යෝධයක් ලබන්නේ කොහොමද කියලා... තේරුම් කරදෙනවා නම්... යි අසමින් එතෙක් පැවති නිහඬතාවය බිඳලූයේ... නායක භාමුදුරුවන් ඉදිරියේ අසුන්ගෙන සිටි අයෙකි.

වර්තමාන මිනිසාගේ පුර්ණ ආයුෂ ... අවුරුදු එකසිය විස්සක් ලෙස සම්මතයක් තියෙනවා.... නායක භාමුදුරුවෝ නැවත හඬ අවදි කළේය. ... ඒ අවුරුදු එකසිය විස්සක් කොහොම වුනත් අවුරුදු සියයක්වත් පිවත්වන උදවිය බොහොම දුර්ලභයි. කොහොම වුනත් අවුරුදු සියයක් පිවත්වන මිනිසෙකු සිටිනවා යැයි සිතමු.... අවුරුද්දකට දවස් තුන්සිය හැට පහක් නම්... අවුරුදු සියයක් පිවත්වන මිනිසාට පිවත්වීමට ඇත්තේ දවස් තිස් හය දහස් පන්සියයක් පමණයි. ... දවසකට පැය විසි හතරයි ... ඒ මිනිසා දවසට පැය අටක් නින්දට වැය කළහොත්... ඔහුට නින්ද සඳහා ඔහුගේ පිවිත කාලයෙන් දවස් දොළොස් දහස් එකසිය හැට හයක් පමණ

වැය වෙනවා... පිටිතයෙන් ඉතිරි වන්නේ දවස් විසිහතර දහස් තුන්සිය තිස් හතරක් පමණයි. මේ ප්‍රමාණය ලැබෙන්නේ අවුරුදු සියයක් පිවත් වන්නේ නම් පමණයි... දැන් මෙතන සිටින අපි හැමෝම වයසින් අවුරුදු පනහ ඉක්මවාපු උදුවිය... එහෙනම්... අපට තව පිවත්වන්න ඉතිරි වෙලා තියෙන්නේ දවස් දොළොස් දහස් එකසිය හැට හතක් වැනි ප්‍රමාණයක් පමණයි.... ඔය දින ගණන ලැබෙන්නේත් අපි... අවුරුදු සියයක් පිවත් වෙනවා නම් පමණයි. කොහොම වුනත් මේ ඉතිරි කෙටි කාල සීමාව අතර කුමණ හෝ අවස්ථාවකදී අපි නියත වශයෙන්ම සම්මුති මරණයට පත් වෙනවා. ඒක වලක්වන්න පුළුවන් ජගතෙක් කොහේවත් නැහැ... තමන් මිය යන බව නොසිතන උදුවිය අතින්, බොහොම අසාධාරණයන් සිදු වෙනවා... අකුසල් සිදු වෙනවා.... තමන් කවදා හෝ මියයන බව වටහා ගත් තැනැත්තා... සාධාරණ වෙනවා. මෙළොව නොදිනි ධාර්මිකව පිවත් වෙනවා.... එළොව පිටිතය සැපවත් වීම සඳහා කුසල් රැස් කරනවා... ඔවුන් සුවපත් වෙනවා.

තමන් මිය යන බව නොසිතන මිනිසා භෞතික සම්පත්වලට තදින්ම ඇලෙනවා. ධනය උපයනවා... දේපළ උපදවනවා. බලයට කැදුර වෙනවා... තමා වෙනුවෙන් ම, තමන් හා බැඳුන අය වෙනුවෙන් ම ... සියළු දේ ඒකරාශි කරගන්නට තරම් කුහක වෙනවා. ඔවුන් තුළ ද්වේශය නිරන්තරයෙන් ම පවතිනවා. ලෝභය පවතිනවා... මුළුව පවතිනවා... අනෙකෙකු හට හිමි දෙය පවා... හිමි තැනැත්තා හට ලබාගන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ... ඒවාට අවහිරකම් කරනවා... ඒවා තමා සතු කරගන්නට උපාමාරු යොදනවා....

මේ වගේ දේවල් වලට තදින්ම හිත යෙදුනහම ... ඔවුන්ට පිනක් දහමක් කරන්න සිතක් පහළවෙන්නේ නැහැ. පිනට ... දහමට වැය කරන්න කාලයක් ඔවුන්ට නැහැ... එහෙම පිනට දහමට කාලයක් ඇති කරගෙන... ඒ සඳහා යොමු වුනත්... එවැනි දේ සිදුකරන්නේ පිං උපදවා ගැනීමේ හැකියාව ඇති කරන ආකාරයෙන් නොවෙයි... ලෝභය තවත් වැඩි වන ආකාරයෙනුයි... සමහරු කාංචික දානයක් පිරිනමන්නේ... මතු දිව්‍ය හෝඡන ලැබීමේ අපේක්ෂාවෙනුයි... පන්සලක ආවාස ගෙයක්... බුදු මැදුරක් හදා දෙන්නේ මතු දිව්‍ය මාලිගා ලැබේය යන අපේක්ෂාවෙනුයි. ... මෙවැනි අපේක්ෂාවන් ගෙන් පිරුන සිත් ඇතිව සිදු කරනු ලබන දානයෙහි දී ලෝභය දුරු වීමේ කුසල වේතනාවන් නොව... ලෝභය වැඩීමේ අකුසල් සිත් ඇතිවීම ... කවර හෝ ආකාරයක සෙතක් යහපතක් ඇති වීමට හේතුවන කරුණක් නොවෙයි... දානය වුවද දිය යුත්තේ.... ලෝභ සිතින් බැහැරව නිරාමිස ප්‍රීතියෙන් යුතු සිත්වලින් යුතුවයි. දානමය කුසලය ඇතිවන්නේ එවිටයි. ... කරනු ලබන කවර ක්‍රියාවක් හෝ වේවා.... සිදුකළ යුත්තේ තමන් විසින් සිදු කරනු ලබන ක්‍රියාව පිළිබඳව පූර්ව අවබෝධයකින් යුක්තවයි... එවිට ඒවා නිවැරදිව කරගන්න පුළුවන්...

තුන්ලෝකාග්‍රවු සම්මා සම්බුදු පියණන් විසින් උන්වහන්සේ අවබෝධ කරගත් ආයුෂී සත්‍ය ධර්මය මුලින් ම දේශණා කර වදාළේ බෞද්ධයින්ට නොවෙයි. ඒ වන විට බෞද්ධයින් සිටියේ නැහැ. ... ප්‍රථමයෙන්ම පස්වග මහනුන් හට ධර්මය දේශනා කළා. ... ඔවුන් බ්‍රාහ්මණයින්... බුදුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කළ ධර්මය යුවණය කිරීමෙන් අනතුරුව ඔවුන්

බුදුන් වහන්සේ අනුව යැමට තිරණය කළා. මේ ආකාරයෙන් බුදුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක පිරිසක් ඇතිකර ගත්තා. එහෙම ඇතිකරගත් බුද්ධ ශ්‍රාවකයින් හැට නමක් වහන්සේලා ධර්ම ප්‍රචාරය පිණිස විවිධ දිශාවලට පිටත්කර හැරිය වග අපි බෞද්ධ කථා පොත්වලින් දැකලා තියෙනවා. යම් යම් අවස්ථාවලදී අසා තිබෙනවා. එහෙමයි... මේ ලෝකෙ බෞද්ධයන් ඇති වුණේ.

බුදුන් වහන්සේ තමන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරගත් ධර්මය කැටිකර ගනිමින් ප්‍රථම වරට දේශනා කළ ධර්මය ධම්මචක්කපචත්ත සූත්‍රයයි. එහි අන්තර්ගතය වන්නේ චතුරාර්ය සත්‍යයයි. සියළු සංස්කාරයන් වෙනස් වන බවත්.... වෙනස් නොවන එකම දෙය ද ... වෙනස්වීමම බවත් එය වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම සත්‍යයක් වන බැවින් පරමාර්ථ සත්‍යය වශයෙන් ගැනෙන බවත්... එය ආර්යාණ්ඩු සත්‍යය වශයෙන් ගැනෙන බවත් පැහැදිලියි. ... වෙනස්වන දෙයක ස්ථිර භාවයක් නොමැති බැවින්... එවන් වූ කවර දෙයක් පිළිබඳව හෝ වටිනාකමක් තක්සේරු කළ නොහැකියි. වටිනාකමක් තක්සේරු නොවන තැන අගයක් ඇත්තේ නැහැ. අගය නොමැති දෙය ... රඳවා ගැනීමට හෝ පවත්වා ගැනීමට කිසිවෙකුත් උත්සුක වෙන්නේ නැහැ. එවිට බැඳීම - ඇලීම නැති වෙනවා. ඒ නිසාම එතැන දුක පවතින්නේ නැහැ. ... වෙනස්වීමේ ස්වභාවය අවබෝධ කරගත් බෞද්ධයා... ජයග්‍රහණයෙන් උද්දාමයට පත්වන්නේ නැහැ... ඒ ... එය වෙනස්වන බව දන්නා නිසා... ඒ අය පරාජයේදී කම්පා වෙන්නෙත් නැහැ. ... ඒ ඒකත් වෙනස්වන බව දන්නා නිසා... බෞද්ධයා යනු ... උපේක්ෂා සහගතව දරා ගැනීමේ ශක්තියක් ඇති කරගත් තැනැත්තා... එවන් හැකියාවක්

වැඩි දියුණු කරගත් ඇත්තා කියන එක අමුතුවෙන් කිව යුතු යැයි මම හිතන්නේ නැහැ. ... සංසාර දුකින් මිදෙන්නට නම්... ආයුෂී අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ගමන් කරන ලෙසයි ඔුදු භාමුදුරුවන් අනු දැන වදාළේ. ඉන් බැහැර වෙනත් මාර්ගවල යමින් ... සංසාර දුක කෙළවර කරන්න බැහැ... ආයුෂී අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ගමන් කිරීමට පැවිදි වෙන්නම ඕනෙ නැහැ.ගිහි ඇත්තන්ටත් ඒ මඟෙහි යා හැකියි. එහෙම කළ හැකිනම් සංසාර දුකින් ගැලවී යෑමේ හැකියාව ලැබෙන්න පුළුවන්. යම් දෙයක් සිදුවන ආකාරයට අපි කියනවා ධර්මතාවය කියලා. ආයුෂී අෂ්ටාංගික මාර්ගයෙන් පෙන්නා දෙන්නේ සංසාර ගමන ඇතිවීමට හේතු වූ ධර්මතාවයන් හඳුනාගෙන දුකට හේතුව වූ සංසාර ගමනින් මිදීම සඳහා උපකාර වන මාර්ගය හෙවත් ධර්මයයි. ... දැන් ඔලන්න ඔය ඇත්තෝ ඇයි පිය ගහනවා හේද?...

එහෙමයි භාමුදුරුවනේ... කිහිප දෙනෙකුම එකවර පිළිතුරු දුන්නෝය.

ඇසිපිය ගහන්නේ ඔය ඇත්තන් හිතල ද?... එහෙම නැතිනම්... ඒක ඉබේ සිදු වෙනවද?...

මද නිහැඬියාවක් පැවතුණි. යළිත් පෙර ලෙසින්ම කිහිප දෙනෙකුගේ හඬවල් එකවර ඇසුණි. අපි හිතුවේ නැතත් ඇසිපිය වදිනවා. ඒක ඉබේ සිදුවෙනවා භාමුදුරුවනේ...

දැන් ටිකක් සිහියෙන් හිතන්න. ඔය ඇත්තන්... සිතන්නේ නැතිව ඇසිපිය ... වදිනවා නම් මම ඇසිපිය ගහනවා.... කියලා.... ඔය ඇත්තන් එකිනෙකා කියන එක නිවැරදි කථාවක් ද?

වැරදියි භාමුදුරුවනේ... එහෙම කියන එකත් හිතන එකත් වැරදියි.

ඔය ඇත්තන් දෑන් එහෙම කිව්වට ... මෙතෙක් දවස් ... ඒ බව තේරුම් ගත්තේ නැහැ නේද?

එහෙමයි භාමුදුරුවනේ...

නොකරන දෙයක් ... කරන දේ හැටියට ඇදහීම මිටින දෘෂ්ඨියයි.... වැරදි දැකීමයි. ඉන් මිදුනහම පහළ වන්නෙ මොන දෘෂ්ඨිය ද?....

භාමුදුරුවනේ ... සම්මා දෘෂ්ඨිය නිවැරදි දැකීම.

බොහොම හරි. ඔය ඇත්තෝ ... යමක් දකින්නේ මොකකින්ද? ...

ඇස් දෙකින් අපෙ භාමුදුරුවනේ....

හැබැද?

එහෙමයි භාමුදුරුවනේ....

එහෙම නම්... ඔය ඇත්තන්ගේ ඇසිපිය ගැහෙන බව දැක ගත්තෙන් ඇස්වලින්මද?

එහි සිටි සියළු දෙනාම එකිනෙකා දෙස බලන්නට විය. ... සකලසූරිය මහතා සිටියේ තුෂ්නිමිභූත චූචෙකු සේය. ... මද නිහඬියාවකට පසුව කිසිවෙකු කටා කළේය.

භාමුදුරුවනේ ඇසිපිය වදන බව දැනුණේ හිතට. ඒක ඇස්වලින් දැක්කේ නැහැ.

ඔය ඇත්තන්ටත් එහෙම දැනෙනවද?... හාමුදුරුවෝ සෙසු අය වෙතින් ද විමසුවේ ය....

එහෙමයි අපෙ හාමුදුරුවනේ... ඔවුන්ගේ පිළිතුර විය.

දැන් ඔය ඇත්තන්ට පැහැදිලියි තේද? ... තමන් දිනා විමසිල්ලේ බැව්වොත්.... තමන් වෙලි සිටින්නේ වැරදි පිළිගැනීම් ගොන්නක බවත්... සිතියෙන් විමසා බලන්නේ නම් ... ඒ වැරදි ... පිළිගැනීම් වලින් මිදී නිවැරදි වන්නට පුළුවන් බවත්

එහෙමයි ... අපෙ හාමුදුරුවනේ....

බුදුන් වහන්සේගේ මංගල දේශණය වූ ධම්මවක්කපචත්ත සූත්‍රයේ සතර වන ආයතී සත්‍ය වන මාර්ග සත්‍යයට ගැනෙන ආයතී අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ පළමුවන එක සම්මා දිට්ඨිය ඇති කර ගැනීමයි. අපි පළමු කොට ගෙනම සම්මා දිට්ඨිය ඇතිකර ගැනීමට වෙනෙසිය යුතුයි. කිසිම කෙනෙකු වෙනුවෙන් වෙනත් කිසිම කෙනෙකුට ඒ අවබෝධය ලබා දෙන්නට බැහැ.ඒ අවබෝධය තමන් විසින්මයි ලබාගත යුත්තේ.... ඒ බව බුදුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කළ

තුමිමෙහි කිව්වං ආතප්පං - අක්ඛාතාරො තථාගතා
පටිපන්නෝ පමොක්ඛන්ති - ඤාධායිනො මාර බන්ධනා

කියන එකෙන්ම පැහැදිලි වෙනවා. ... තථාගතයන් වහන්සේ හට වුවත් කළ හැක්කේ මාර්ගය දේශනා කිරීම පමණයි. ... ඔබ ඔබ විසින්ම ඒ මාර්ගයේ ගමන් කළ යුතුයි. ... පමාවකින් තොරව ඒ මාර්ගයට පිවිසෙන අයෙක්

වේ නම් හෙතෙම මාරයාගේ ඛන්ධනයෙන් මිදෙනු ඇත යන එහි තේරුමයි.

ඒ නිසා ඔය ඇත්තෝ... ඛාතිර ලෝකය දෙස නොවෙයි... තමන් විසින් තමන් දෙසම සිතියෙන් යුක්තව ඛලන්න පුරුදු වෙන්න ඕන... එතකොට ... ඔබට වැටහේවි. හුස්ම ගන්නවා... දැනේවි... හුස්ම හරිනවා දැනේවි..... ඒ හුස්ම ගන්නේ මමද? ... හුස්ම හරින්නේ මමද ... නැහැ ඒවා ඉබේටම සිද්ධ වෙනවා... හුස්ම ගැනීම කවුරුත් හරි වේවා... තමන්ගේ ඕනෑකමින් සිතා මතා කරන්නක් නම් ... මේ වනවිට ඒ තැනැත්තා මියගිනි. වන්නට පුළුවන්... මොකද කායසී ඛනුලත්වය නිසා හුස්ම ගැනීමට ... අමතක වීමෙන්. ... හුස්ම ගැනීම ඉබේම සිද්ධ වෙනවා නම් හුස්ම පිටකිරීම ඉබේම සිද්ධ වෙනවා නම් මම හුස්ම ගන්නවා කීමත් ... මම හුස්ම පිටකරනවා කීමත් වැරදි පිළිගැනීම් ... මිට්ත දෘෂ්ටීන් ඛව දැන් ඔය ඇත්තන්ට තේරෙනවා ඇති. මෙයාකාරයෙන් තමන් තුළින් තමන් කවුදැයි දකින්න උත්සාහ කරන්න ඕනෙ... මේ ක්‍රියාවලි ... මේ ධර්මතාවයන් හඳුනාගන්න උත්සාහ කරන්න ඕනෙ. ඒකෙ ප්‍රතිඵලය වෙන්නෙ තමන් කවුදැයි යන්න තමන්හට අවබෝධ වීමයි. ... සත්ත්වයෙක් ... පුද්ගලයෙක් හැටියට තමන් මෙතෙක් දැක්කේ වැරදි දෙයක් ඛව වැටහේවි... එහෙම වෙනකොට භෞතික සම්පත් පිළිබඳ තෘෂ්ණාව, ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ, මද, මාන ... වගේ දේවල් ඔබගෙන් ඛැහැර වේවි.... ඔබ සුවපත් වේවි.... නායක භාමුදුරුවෝ නිහඬ විය. උන්වහන්සේ වෙතින් දස්වන්නේ ගාන්ත පෙනුමකි. ... වෙහෙසට පත්වූ ඛවක් උන්වහන්සේ වෙතින් පිළිඹිබු නොවුණි....

එතැන සිටි සියළු දෙනාම නිහඬ ය. ... එකිනෙකා තම තමන්ගේ සිත්වලට වත් අරමුණුවල ගැලෙමින් සිටින බවක් පෙනුණි.

සකලසුරිය මහතා නායක භාමුදුරුවන් වහන්සේ දෙස බැලිය. ... උන්වහන්සේ සිටියේ බිම බලාගෙනය. එහි සිටි පිරිස ... දෙස තම ඇස් යොමු කළේය. ඔවුන් කිසිවෙකුගේ අවධානයක් තමාවෙත යොමු වී තිබේදැයි දැන ගැනීම ඔහුගේ අරමුණ විය. .. එහෙත් කිසිවෙකුගේ අවධානයක් තමන් වෙත යොමු වී නොමැති බව ඔහුට වැටහුණි.

ඔහු නිස ඔසවා පන්සල් වත්ත දෙසට හෙත් යොමු කළේය. පන්සල් වත්තෙහි විශාල පිරිසෙකි. මෙවන් පිරිසක් අන් තැනකදී රැස් වී සිටියේ නම් පැවතිය හැකි කෝෂාකාරී තත්ත්වය මෙහි නැත. මෙම පිරිස අතර උස් ඇත්තෝද වෙති. මිටි ඇත්තෝ ද වෙති. කළු අයත් වෙති, සුදු අයත් වෙති. තළෙළු අයත් වෙති. පිරිමින්ද වෙති. ගැහැණුන්ද වෙති. තරුණයන් හා තරුනියන් ද වෙති. මහල්ලන් හා මැහැලියන්ද වෙති. ... බිළිඳුන් හා බිළිඳියන් ද වෙති. තැනෙක තෙලින් පිරී ගිය, මනා ලෙස දැල්වෙන තිරයෙන් යුත් පහනකි. තැනක තිරය ඇති මුත් තෙල් සිඳි නිවී ගිය පහනකි. එතැනම තෙල් තිබියදී තිරය දැවී යෑම නිසා නිවී ගිය පහනකි. තෙල් සිඳි යමින් තිබියදී වැඩි ආලෝකයක් නිකුත් කරමින් නිවී යන්නට ආසන්න පහනකි. තෙල් ඇති තිර නැති පහන් ද එහි විය. තිර ඇති තෙල් නැති පහන් මෙන්ම තෙල් හෝ තිර හෝ නොමැති පහන් පමණක් ම එහි නොවූයේද නොවේ. දැල්වෙන හඳුන්කුරුය. නිවී ගිය හඳුන්කුරුය, දැවී

අළුවී ගිය හඳුන්කුරුවල අළුය... එක මිටියට ගෙන එකවර දැල්වූයේ වුවද එම මිටියේම මදක් දැල්වී ගිය හඳුන්කුරුද විය. ... නිවී ගිය හඳුන්කුරුද විය.

බුද්ධාලම්භන ප්‍රිතියෙන් යුතුව, වැදුම් පිදුම් කරන්නවුන්ද එහි වෙති. තම අපේක්ෂාවන් ඉටුකර දෙන ලෙස පතන්නවුන්ද එතැන නොවූයේ නොවේ.

සුළඟ හමා යයි. ඉන් සෙලවෙන දේ බොහෝ ය. ඒවා අතර බෝපත් ද වෙති. ඉඳි වියැලි ගොස් නටුවෙන් ගිලිහුණු බෝපත් පන්සල් බිමෙහි පතිත නොවුනේ ද නොවේ. මේ ඝණයෙහි ද පන්සල් වත්තේ අසීමිත සිදුවීම් ජාලයකි. ඛණ මඩුවෙහි සිට පන්සල් වත්ත දෙස බලන සකලසූරිය මහතා හට ද ඒ සිදුවීම් නොපෙනුනාද නොවේ. එහෙත්, කොතැනින් පටන් ගෙන කොතැනක නවතින්නදැයි නිතවුවක් ඔහුට නැත. විත්ත ඒකාග්‍රතාවයකින් තොරව ඔහු ඒවා දෙස බලා සිටියේ ය. ඒ හැම දෙයම ඔහු දුටුවේය. එහෙත් එහි සිදුවන හේතුවල ධර්මතාවයන් කිසිවක් ඔහු නොදුටුවේය.

මහියා සහ ගමන

මහියා යනු ගමනෙහි යෙදෙන්නෙකි. එසේ ගමනක් අරමුණු කරගත් මහියෙකු බස් නැවතුම් පොළෙහි විය. කොපමණුවත් බස් රථ එතැන නතර කරමින් - යළි පිටත්ව ගියේ වුවද, මෙම මහියා ඒ කිසිදු බස් රියකට ගොඩවූයේ නැත. ඔහු සිදු කළේ බස් රථවල දැක්වෙන ගමනාන්තයන් පිළිබඳව වූ නාම පුවරු බැලීම පමණි.

අවසානයේදී ඔහු බස් රියකට ගොඩ විය. ඒ වනාහි ඔහුගේ අපේක්ෂාව වූ ගමනාන්තයට ලඟා විය හැකි බස් රියක් වූ බැවිනි.

එම බස් රථය සුබෝපහෝගි එකක් විය. හේ සුව පහසු අයුරින් එහි අසුන් ගත්තේය.

රියැදුරා හා කොන්දොස්තර වරයා ද බස් රියට මහියෙකු එක්වීම පිළිබඳව සතුටු වූවෝය. මහියා තමන්ගේ බස් රියට ගොඩවීම පිළිබඳව ඔවුන් දුටුවේ ... මහියා විසින් ඔවුනට කළ අනුග්‍රහයක් ලෙසය.

ඛස් රිය කෙමෙන් ඉදිරියට ඇදෙයි. එය තමා අරමුණු කළ ගමනාන්තය වෙත ළඟා වෙනු දුටු මඟියා ඛස් රථයෙන් බැස ගැනීමට සූදානම් විය.

ඔහුගේ දෑත්වීම අනුව ඛස් රථය නැවතුනි. එදෙන දැඩි සුයෑම් තාපයෙන් යුතු උෂ්ණාධික දවසක් විය. ඛස් රිය තුළ තිබෙන සුබෝපභෝගී භාවය පිළිබඳව හැඟීමක් ඇති නොකළ මඟියා ඛස් රථයෙන් බැස පා ගමනින් තමාගේ අරමුණ කරා යන්නට විය.

ඛස් නැවතුම් පොළෙහි සිටි වෙනත් මඟින් කිහිප දෙනෙකු ඛස් රථයට ගොඩ විය. බසය ද යළි පිටත් විය.

මඟියා තම අරමුණ කරා යද්දී, ඛස් රථයෙහි රියදුරා, තමාගේ අරමුණ කරා යමින් සිටියේය. එකම ඛස් රථයෙහි එකට ගමනේ යෙදුණේ වුවද, ඔවුන් එකිනෙකා සිටියේ එකිනෙකට වෙනස් වූ විවිධ අරමුණු තුලය. හැමදෙනම විසින් සිදුකරනු ලැබූයේ, තමාගේ අරමුණ ඉටුවීමේ අවස්ථාව ඵලඹිකළ, අනෙකා අතහැර දැමීම පමණි.

සතුව

මිනිසුන් ලෙසින් අරමුණු කාගෙන්	එකය
සැම වෙහෙසෙන්නෙ ලැබුමට සැප නැත	සැකය
හදවත මඬින්හේ දුක සැප යන	දෙකය
සතුවක් ලදොත් එය හා එන්නේ	දුකය

පියමන් කරන විට පිවන ගමන්	මගේ
දුක සැප පිළිබඳව සිතුවිලි සිතට	නැගේ
කිව හැක මටද ලෝකය මේ විලස	අගේ
දුක මල් ගසකි ප්‍රීතිය එහි මලක්	වගේ

දුක් මල් ගසෙහි හට ගන්නා මලෙහි	පෙති
හැලූනා පරව පෙන්වා දී නිසරු	ගති
පස්කම් සුව සොයන මිනිසුන් අතර	නිති
මල පර වුනත් දුක් ගස ඒ ලෙසම	ඇති

පසුදින උදයෙ තව කැකුලක් පිපෙනු	ඇත
ඒ මල වුවද වැඩි කලකට රැඳෙනු	නැත
කළඹා තබන, කුළු ගන්වන සැලෙන	ගත
සතුටද මිරිඟුවකි රවටන මිනිස්	සිත

සතුටක් විඳි කෙනා යළි එහි - දුක	දැරුවා
මේ දෙක එකිනෙකා වෙන් කෙරුමට	බැරුවා
කණකොක් කැ ගසයි එන්නට පෙර	මරුවා
දුක පෙරහැරකි සතුටයි එහි	කසකරුවා

දුක මල් ගසකි ප්‍රීතිය එහි පෙති විදහල මල	වගේය
නිසරු ලොවෙහි අනියත බව වැටහුනි නම් හරි	අගේය
සතුට සොයන මිනිසුන්හට කිව යුතු උවමක්	නැහේය
දුක සැප දෙක එක මවකගෙ නිවුන්නු දැරුවන්	වගේය

28

සතුව.... ඔබ... කොහේද?

වසර ගණනක් පෙරැමි පුරලා ජය ලදිමි ආදරය	හවුවේ
කෙදිනවත් නැහැ එහෙම සතුවක් මගේ හදවත පෙරදි	ලැබුවේ
දිනෙන් දින එම සතුව වැඩිවෙයි කියාලයි මම මුලදි	හිතුවේ
මටත් නොකියා සතුව පැනගොස් දුක පමණි අද අවට	දුටුවේ

ගෙයක් හැදුවා සැබෑ සතුවකි, කෙටි කලෙකි එය පැවත	තිබුනේ
බිටිද කැඳවා පැමිණි පසුවයි, හදවතට යුව සතුව	ලැබුනේ
එයින් නොනැවති තවත් ආයා මගේ හදවත තුලට	එබුනේ
සතුව සෙව්වෙමි, සතුව ලැබුවෙමි එය නොමැත එක තැනක	තිබුනේ

මිනිස් ආයා නැතේ හද තුල මගෙන් ලොව අන් හැමගෙ	වාගේ
එවන් ආයා ජය ලබන්නට ගියෙමි මට හැකි තරම්	වේගේ
නිමක් නොදුටිමි නිරිපතා එයි සිතෙහි ආයා නමැති	බිගේ
කොතෙක් ජය ගත් නමුදු දැනුනේ අමුතු සතුවක් නැතුව	වාගේ

මිරිඳුවක් පසු පසින් දිව යන මුට්තරාමය මෙන් සිටි	වනේ
දිව ගෙසින් හති වැටී වෙනෙයි රැවටිල ඇති ඔව	පොත්
දවු තරමට හති වැටී ඇත - අන් අයට සිනහව	ගෙත්
එතැන නැත මම පැතුව සතුටක් - තවත් ඇතක ඇත	අත්

ගෙයි කැඩී ගිය තැන් හැඳීමයි අන්තිමට මට ලැබුන	උරුමේ
බිරිඳ ලෙඩ වී කෙඳිරි ගාමින් සිටි පලදන්නාද	කරුමේ
සැනසුමක් නැත වේදනාවයි සතුට පසුපස පැමිණි	උරුමේ
වැටහුනා අනියත ඔවක් මට බුදුන් වදහල පරිදි	දරුමේ

29

සතුව හමුවිය

සටන් කෙරුවෙමි ජය ලබන්නට, ලැබුනෙ ජයකැයි සිතීමි	මුලදී
පසුව වැටහුණි ඇති බවක් මට, එදා කිසියම් තැනක	වැරදී
ලැබූ ජයක් රැක ගන්න සිතුවද, වෙනස ගෙන තව තවත්	උරදී
ජය ලබා නැත මුල්ම සටනින්, එදා සිට මම ඇත්තෙ	පැරදී

නැති දෙයක් ගැන සිතට දුක ගෙන එය ලබන්නට දරුණු	වීරිය
ලබාගත් පසු එතැන නැත සැප - වෙන දෙයක් තුල තිබේ	මීරිය
මීරිකු දිය දැක එදෙස දිවෙමින් දුටු දුටුව කිසි දෙයක්	නැරිය
ලබා ගැනුමයි - අත්හැරීමයි මිසක එහි නැත වෙනත්	කාරිය

අහිමි වන විට තමන් සතු දෑ - හඳු පෙළයි පැන නගින	ද්වේශය
ඇතිකරයි රුදු බවක් සමගින් - රුදුරු වූ මරාවගේ	වේශය
නිසරු බව දැක සසර පවරින - ලෝභයන් හා මෝහ	ක්ලේශය
බැඳීමෙන් තොර තැනක් වේනම් එවන් තැනකදී සතුව	ශේෂය

පසිඳුරන් ගෙන් ලැබෙන සිතුවිලි නිමාවක් නැත නැතේ	එකපිට
එසේ වීමට කරුණු කිහිපයක් සිතා බලලා නොමැති	කිසිවිට
සිතිය එළවා බලන මා හට - පෙණේ මා ගොස් ඇත්තේ	කණපිට
සතුව ලබනට අරමුණක් ලෙස 'දුක්' සිතක පිහිටන්නේ	කුමකට

'සතුව' කියමින් වැළඳ ගත්දෙය - තව දුකක් මිස 'සතුව'	නොමවිය
නිමක් නොපෙනෙන සිතෙහි ඇතා හඬා යෑමෙන් 'දුකම'	හිමිවිය
'සතුව' ලබනට වෙර දැරීමද - 'දුකට' මුළු බව මට පසක්	විය
'දුකට' හේතුව අතැර දැමුවෙමි - එතැනදී මට 'සතුව'	හමුවිය

30

ප්‍රඥාච සහ විදීම

ප්‍රඥාච ආලෝකයකි. ඒ වනාහි තත්ත්වාවබෝධය පිළිබඳව වූ ඥානයයි. එය ලැබීමේ රීතියෙන්, සිතියෙන් යුතුව මම එතැන සිටියෙමි.

දිනක් මා ඉදිරියෙහි “සතුව” දිස්විය. මගේ සිතිය - මා කෙරෙන් මඳකට බැහැර විය. මම සතුව විඳින්නට යොමු වුනෙමි. එය ආනන්ද ජනක විය. එහෙත් ඒ සුලු මොහොතකට පමණි. කණයකින් එය නැති විය. නැවත නැවතත් එය ලබන්නට මට සිත් විය. මම සතුව පිටුපසින් හැල්මේ දුවන්නට වුයෙමි.

ප්‍රඥාච නමැති ආලෝකය කෙරෙන් මා බැහැර වත් වත් ම “සතුව” නම් වූ සෙවනැල්ල මා කෙරෙන් තව තවත් ඇතට යන බවක් මට පෙනුනි. එහෙත් මම අත් නොහැරියෙමි. සතුව පිටුපසින් හඹා ගියෙමි.

කෙසේවත් එය අල්වා රඳවා තබා ගැනීමට මම

අපොහොසත් වූයෙමි. මට වේදනාවක් දැනුනි. මම වෙහෙසට පත් වූයෙමි.

මෙවන් වෙහෙසකාරී එක්තරා මොහොතක දී මගේ සිතිය යළිත් මා වෙත එළඹුණි. “සතුට” මුළාවක් බව මට අවබෝධ විය. මම “සතුට” නම් වූ මුළාව හඹා යෑම අත් හැරියෙමි.

මම ප්‍රඥාවේ ආලෝකය දෙසට හැරුණෙමි. ... එදෙසට යන්නට විමි. එවිට සතුට නම් වූ මුළාවෙහි සෙවනල්ල මා පසුපසින් හඹා එන බවක් මට දැනුණි.

මම යළිත් ප්‍රඥාවේ ආලෝකය තුළට පැමිණියෙමි. එළඹී සිතියෙන් යුතුව මම එතැන රැඳුනෙමි. ඒ මොහොතෙහි “සතුට” නම් වූ සෙවනල්ල මා දෙපා මුල තිබෙනු දුටුවෙමි. ප්‍රඥාව නම් වූ ආලෝකය තුල මා සිටින්නාක් “සතුට” මා දෙපා මුල රැඳී සිටිනු ඇත. එහෙත් එය මට අදාල නොවේ. !’

31

චිත්ත විකාර

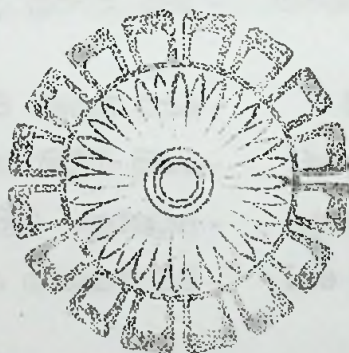
ගසෙති මල් පොහොට්ටුව - මතු වෙලා තිබෙන දැක
 මගේ සිත සතුටකින් - පිරී යයි, පිරී යයි
 දිගු කලෙක සිට පැවති - නෙක හැඟුම් සපුරමින්
 තව නොබෝ දිනකින්ම - 'මල' පිපෙනු දැකිය හැක

සුවඳ විදහාලමින් - පෙර දිනයෙ පිපුන මල
 එක දිනකි පැවතුනේ - පෙති ගිලිහි මැලව්ලා
 අද දවසෙ පරවෙලා - නටුවෙනුත් ගිලිහිලා
 මලක් පිපි බවක් හෝ - එහි නොමැත දැකගන්න

පොහොට්ටුව දුටු දවසෙ - පහළ වුන සතුටු සිත
 මා වෙතින් ගිලිහිලා - මැලව්ලා යා යුතුද
 කුහුල මතු වෙයි සිතෙහි - පෙනෙන විට මේ ලෙසින්
 පරවුනේ මල මිසක - පොහොට්ටුව හෙම නොවේ

පොහොට්ටුව නොම වන්න - මලක් බිහිවනු නොවේ
 මල පිපෙනු දකින විට - පොහොට්ටුව එහි නොවේ
 සැබෑ ලෙස දිස්වුවත් - එය මුළාවක් පමණි
 පහළ වුන සිත් පෙලක් - හැර නොමැත අන්කිසිත්

සිදුවීම තුල තිබෙන - සැබෑ තතු පසෙකලා
 සම්මුතිය තුලට වි - මුළාවට පත්වෙලා
 මුළාවම කරට ගෙන - විමුක්තිය සොයන මුත්
 විමුක්තිය පෙනි පෙනි - නොමදකිති ඩාලයෝ

සිතක් හා අඟ ගසක්

දිනක් කොහේදෝ සිට අරමුණකින් තොරව ගමන් ගත් සිතකට කිසිවෙකුගේ අදෝනාවක් ඇසුනෙන්, මදකට නැවති වටපිට බැලිය. ඒ අදෝනාව එන්නේ අඟ ගසකින් බව දුටු සිත, අඟ ගසට සමීප විය. සිතක් පැමිණි බව අඟ ගසට නොපෙනුණි. මන්ද යත්, සිතට රූපකායක් නොමැති බැවිනි. අඟ ගසේ අදෝනාව සිතට අරමුණ විය.

අහේ දැන් මා කොපමණ තනිවෙලාද? මගේ තරුණ කාලය මට නොදුටු මතකයි. මේ වගේ වසන්ත කාලයේ මගේ අතු-පතු පිරිලා මල් -ගෙඩි ආදිය වැනි වැහැලා. කුරුල්ලන් ඇවිත් මගේ අතු ඉති මත වහලා කිව් බිව් ගහා කොච්චර විනෝද වුණාද? මගේ හෙවනේ විවේක ගත්ත අය කොච්චර නම් ඇත්ද? මීමැස්සෝ අඟ මල්වලට පැණි ගන්න ආවේ හරිම සතුටින්, බලාපොරොත්තුවෙන්. මගේ ගෙඩි කන අය මට කොච්චර නම් ප්‍රශංසා කළාද - නොද, අඟ ගසක් - ගෙඩි හරිම රසයි. බලන්නකෝ හරි සාරට වැඩිලා. අතු

ඉති විනිදිලා. කොවිචර නම් ලස්සනද? අපට කොවිචර ප්‍රයෝජනවත්ද?

ඒ වගේ වර්ණනා තිබුණත් මට එවිචර තැකීමක් ඇති වුණේ නැහැ. මට දැනුණේ මොන වගේ දෙයක්ද කියන්න මට දැනෙන්නේ නැහැ. අද ඒ කිසිවක් මා ළඟ නැහැ. තනිකම පාලුව විතරයි තියෙන්නේ. ඇයි දෙයියනේ හැම කෙනෙක්ම ඇත්වෙලා මම තනිවුණේ.

සිතට යමක් කියන්නට සිතුවා.....එහෙත් එය ඇසේදැයි කිව නොහැක. සිත සිතන්නට විය.

ඔබ පසුතැවිලි විමෙන් පලක් නැහැ. යළි සාරවත් වන්න. අතු ඉති පුරා එල බර වන්න. ඔබගේ එල බර බව දකින විට සියල්ලන් නැවත ඔබ වෙත ඒවි...

අපේ මම කොහොමද එහෙම කරන්නේ.... මම දැන් වයසයි. තරුණ කාලේ ජවය දැන් නැහැ... යි ඇසුණ හඬ වෙත සිත යොමුවිය. ඒ හඬ ආවේ අඟ ගසිනි. සිතට පුදුම සිතුවා. තමන් සිත දෙය නොකිවද, එය අඟ ගස දැනගත්තේ කෙසේද යන්න විමතියට හේතුවක් විය. මා නොකිවාට සිතන දේ දැනීමේ හැකියාවක් අඟ ගසට තියෙනවාදැයි සිත විභේජන විය.

අඟ ගස පිළිබඳව සිතට ඇතිවූයේ අනුකම්පාවකි. සිත කටා කළේ නැත. සිතුවේය.

බයවෙන්න එපා... එදා තිබූ එලය ඔබ ලඟ නැතත් ඔබගෙන් ප්‍රයෝජනයක් ඇති කවුරු හරි එන්න පුළුවන්. එතකොට ඔබ සතුටු වේවිදැයි කියන්න නම් බැහැ. මෙකද

ඔවුන් එන්නේ ඔබේ අතු පතු කඩාගෙන දරා දමන්නයි. ඒ දැනට කාට කාටත් ඔබෙන් ගත හැකි දේ එපමණක් නිසයි.

අනේ.... අනේ.... එපා... මේවා මගේ ආරක්ෂාවට තියෙන ඒවා... මෙතෙක් කල් මා සමගම සිටි ඒවා.... මම අමාරුවෙන් ඇති කරගත් ඒවා..... මිනිසුන් මගේ යෙෂ වී තිබෙන සම්පත් කඩාගෙන ගිනිත් ඔවුන්ගේ හුදු අවශ්‍යතාවයන් සපුරා ගන්න පුළුස්සා අලු කරාවි.... යි කියමින් අඹගස කලබල විය.

ඔබගේ සන්තකය ඔබට වටිනවා වුනාට - ඔවුන්ට වටින්නේ නැහැ. ඔවුන්ට අවශ්‍යය ඔවුන්ගේ අපේක්ෂාවන් ඉටුවනු දැකීමටයි. එනිසා ඔබ කොපමණ කලක් කොපමණ ආදරයෙන් රැක බලා ගෙන වැඩි දියුණු කරගෙන තිබුනත් - ඔවුන්ගේ අපේක්ෂාවන් අත්හැර දැමීමට තරම් ඔවුන් සාධාරණ වන්නේ නැහැ.ඔබගේ අපේක්ෂාවන් අත් අයගේ අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීමේදී අලුවි ගියාට කාටවත් ඇති පාඩුව මොකක්ද?

අනේ මං මෙව්වර කලක් මේ හැම දෙයක්ම සතුවයි කියලා හිතාගෙන කළේ අන්තිම කාලයේ මෙහෙම දුක් විඳින්නද... යි අඹගස පශ්චාත්තාප විය.

නැහැ... නැහැ... කලබල වෙන්න එපා. ඔබගේ අරටුව ශක්තිමත් බව දැක්ක අය එහෙම... ඔබව තවදුරටත් දුක් විඳින්න තියන්නෙ නැහැ. හොඳ අරටුවක් නිසා එයින් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ගන්න පුළුවන් බව තේරුම් ගත් අයෙක් ඔබේ අරටුව ගැනීම සඳහා ඔබව කපා බීම හෙළුවී. කපන කොට නම් ඔබට ටිකක් ටිද්දේවි. ඒත් ටික වේලාවකින් ඔබ

මේ සියල්ලෙන් මිඳේවි. ... මොකද ඒ වන විට ඔබ මියගොස් ඇති නිසා. මේකත් මතක තියා ගන්න. මේ හැම දෙයක්ම ඔබට සිදුවුණේ ඔබ ලඟ සිටි, ඔබ ලඟට පැමිණි අයගෙනයි. ඔබව නුදුටු කාගෙන්වත් ඔබට කරදර වුණේ නැහැයි සිත සිතුවේ සංවේගයකින් යුතුවය.

අනේ මෙපමණ ඵල ප්‍රයෝජන ලබාදුන් මට වතුර ටිකක් - පොහොර ටිකක් ලබාදීමට තව ටික කලක් හෝ යහතින් ඉන්න අවස්ථාව දෙන්න තරම් මගෙන් ඵල ප්‍රයෝජන ගත්ත අය නොඑන්නේ ඇයි? ඒ ආත්මාර්ථකාමීත්වයද? අඹ ගස ඇසිය.

සිත තුල සිනහවක් පැන නැංගේය. ආත්මාර්ථකාමී බව... ඕක තවත් අවස්ථාවාදියකු හට ප්‍රයෝජන ගන්න හැදුන තේරුමක් නැති වචනයක්.

මේවා ගැන සිතීමත් නිශ්චල දෙයක් යැයි සිතට සිතුවෙන් - සිත යළිත් තම අරමුණින් තොර ගමනෙහි නිරත වන්නට විය.

33

මට එපා ... එවන් සුව

සත්ත්වයන් උපදින කාම ලෝකයන් අතර මිනිස් ලෝකයද එකකි. එය දුකින් පිරුණු තැනක් බව දැන් අපි දනිමු. එවන් දුකින් පිරුණු ලොවෙහි පිවත් වන්නවුන් අතුරින් ඇතැමුන් මිය යනු මම දැක ඇත්තෙමි. මියයන මොනොතෙහිදී සමහරුන් හඬති - නන්දොඩවති - මල මුත්‍ර පහ කර ගනිති... නොයෙකුත් විකාරයන් කරති. ඒ තමන් මිය යන අවස්ථාවෙහිදී එතෙක් ගත කළ ජීවිතයෙන් අත් මිඳෙන්නට ඇති නොකැමැත්ත නිසාය. ජිවිතය කොපමණ දුක් කම්කටොලු වලින් ගතන වූයේ වුවද - මිය යෑමට කවරෙකු හෝ නොකැමැතිය. දුක වුවත් තව දුරටත් පිවත්වීමට ඔවුන්ගේ කැමැත්තය.

දිව්‍ය ලෝකවල ඇත්තේ සියළු සතුටය. අනේක අප්‍රමාණ සැප සම්පත් එහි ඇති බව අපි අසා ඇත්තෙමු. කොතරම් සැප සම්පත් තිබුයේ වුවද - දිනෙක දිව්‍ය භාවයෙන් වුත වීමට සිදුවන බවක්ද අපි අසා ඇත්තෙමු. දෙවියෙක් ලෙසින්

පහල වූ තැනැත්තෝ දිව්‍ය ලෝකයේ සිට ඇත්තේ නොයෙකුත් සැප සම්පත් ඇසුරු කරමිනි. සුඛය විඳිමිනි. දුක් විඳිමින් සිටින මිනිසා හට තමන් ගේ මරණ අවස්ථාව මහත් දුකක් ම වන්නේ නම්, දිව්‍ය සම්පත් විඳිමින් සිටි දෙවියෙකු එයින් චූත විමට යනවිට කවර නම් ආකරයක දුකක් එතැන ඇති විය හැකිද?

මොන යම් දුකක් දිව්‍ය ලෝකයේ නොතිබුණේ වුවද “මරණයේ” දුක නම් අත්විඳින්නට ඔවුනට සිදුවනු ඇත. එය මිනිස් ලොව මරණයේ දී අත්විඳින දුකට වඩා අතිමහත් එකක් ම වනු නො අනුමාන ය.

පිංකම් අවසානයේදී - පුණ්‍යානුමෝදනා කරන විට - දෙවි මිනිස් සැප කෙළවර අමා මහ නිවන් සුව අවබෝධ කරත්වා යනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කරනු මම අසා ඇත්තෙමි.

දෙවියෙක් වී මිය යෑමට මා තුළ කැමැත්තක් නැත. එහෙයින් මම දිව්‍ය සම්පත් ප්‍රාර්ථනා නොකරමි. දෙවියෙක් වී උපත ලබා යලි මිනිසෙකු ලෙසින් ඉපදී මිනිසෙකු වීමේ අවැසිතාවයක් මට නැත. මම දැන් මිනිසෙකු ලෙස උපත ලබා ඇත්තෙමි. මෙය බුද්ධෝත්පාද සමයකි. බුදුන් දෙසු දහම තිබෙන කාලයකි. එහෙයින් පිං ඇති භාමුදුරුවන්, මට මේ ජාතියේදීම - නිවන් අවබෝධකර ගැනීමට මහ පහදා දහම් දෙසන සේක්වා

අන් මහක් මට එපා.... මට එපා....

34

අභංකාරය

රන් රිදී ගෙන සැරසි ලා
දහල් සඵවෙන් ගත වසා
ලොවෙහි ඇති අති මිනිරි සුවදෙන්
ඔබේ මුලු ගත සුවඳවත් කොට

නගන විට පිය අභංකාරෙන්
කවුද ප්‍රඳුන් රැවටුනේ

සිතන්නෙ ද මෙය අලංකාරයි
කියා සුළු මොහොතකට හෝ ඔබ
එසේ සිතුවොත් ඔබේ අදහස
වැරදි බව සිහිපත් කරන්නෙමි

බැලුව විට ලොව සොබා දම දෙස
පෙනෙනු ඇත එය නොඳැකාරව

මුතු තිබේ බෙල්ලෙකුගේ කුසයේ
 රන් රුවන් මිනි තලෙන් මතු වේ
 එවන් වස්තුව ලොවට ගෙන දෙන
 ඔවුන් ඇත තැන්පත්ව නිසලව

අභංකාරය මෝඩයාගේ
 හැඟීමක් බව වටහ ගත යුතු

පොලොව බිහි කළ රන් රුවන් ගෙන
 අතේ කන කර පැළඳලා
 ලොව මිනිස් කැළ අභංකාරව
 උඩහු ලෙස පා තබා යන විට

මිනිතලය හා සොබා දැමී මව
 බලනු ඇත උපහාස බැල්මෙන්

35

පීචිතය

රජෙකු ලෙස පීචිතය - ගත කළෙමි මම එදා

දුදරුන් නැසියන් - හිතවතුන් පිරිවරා

මසවුලෙන් පිරුණු රස - ආහරයි, ගිතියයි

සිතන හඬ පිරි ගිය - තැනක් විය මගෙ නිවස

කැප කළෙමි තුරුණු විය - සැම දෙයම රැකගන්න

ධනය, සම්පත, සතුට - තව තවත් රැස්කළෙමි

අද නොමැත ඒ කිසිත් - දරුවෝ දිගයෙ ගිහින්,

ගේ දරා පත්වෙලා - මමත් ඇත මහළු වී

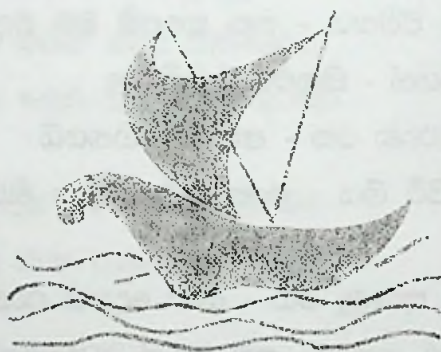
බලය නැතිවූ දිනේ - පටන් මා තනිවෙලා

ධනය නැත, මිතුරෝ නැත - සැම දෙයම හිස් වෙලා

මට සිතෙයි මේ ලෙසින් - තිබුණු සුවයක් නැතේ

මුදු පහසු බවක් නැත - රසය විඳිනට තවත්

දුටුව සිත - විඳුපු සිත - ඒ සැනින් නිම වෙලා
 මතකයන් ශේෂ වී හව ගමන දිඟු වෙලා
 චළැඹි සිතියෙන් යුතුව බලන මට පසක් වේ
 මුළුවකි - අනියතයි - හරසුන්ය පිවිතේ

36

සසර ඉම

අත් හැරුණු කෙළෙස්මල - නිසා සිත සන්සුන්ය
හැඳිනගත නොහැක එය - කෙළෙස් බර මිනිසුන්ට
සසර ගති නොම හැඳින - තණ්හාව පොදි බැඳුන්
බුද්ධිමත් විළසකින් - දුක් විඳිත් මෝඩයින්

සිතිය වැඩි දියුණු වී - සමාධිය මතු වෙලා
ප්‍රඥාව ඇතිවෙලා - සක්කාය දුරුවෙලා
කෙළෙස්මල සිඳි ගොස් - කාම ගිණි මතු නොවේ
සසර ගමනක් නිමයි - බුදු මහෙති අනුභවිත්
මහක සිත - තවත් නැත වද දෙන්න පේවෙලා
කය නැතිය - නිදහස්ය - මෝහයෙන් ගැලවිලා
සසර බැම්මෙන් මිදී - සියළු දුක් දුරුවෙලා
සැම දෙයම නිරෝධයි! නිරෝධයි!! නිරෝධයි!!!

අපි අසරණ වෙලා නැතේ !

පන්සල් වත්තට පිවිසෙන ගුණදාසගේ රුව - ලැගුම් ගෙය අසල මිදුලෙහි සක්මනෙහි යෙදෙමින් සිටි ලොකු හාමුදුරුවන්ගේ නෙත ගැටුණි. ගුණදාස සාමාන්‍යයෙන් මෙවැනි වේලාවක පන්සලට පැමිණෙන්නෙකු නොවන බැවින් ලොකු හාමුදුරුවන්, තමන් දෙසට පැමිණෙමින් සිටින ගුණදාස දෙස ඕනෑකමින් බලාසිටියේය.

නායක හාමුදුරුවන් අසලට පැමිණි ගුණදාස උන්වහන්සේ හට වැඳ එකත්පස්ව සිට ගත්තේය.

මොකද ගුණදාස මහත්තයට අද උදෑහැනක්කෙ.... පන්සල පැත්තෙ එන්න තිතුනෙ.... ලොකු හාමුදුරුවෝ සිනහවෙන් පිරි මුවින් යුතුව කාරුණික ස්වරයෙන් ඇසුවේය.

ගුණදාස මදක් පැකිළුණේය. අහේ අපේ නායක හාමුදුරුවනේ.... මගේ හිතට වද දෙන ගැටළුවක් තියෙනවා.... මට ඒක විසඳාගන්න ඕනෙ... ඒකයි මම මේ උදයේම ඔබ වහන්සේ හමුවන්න ආවෙ... ගුණදාසගේ හඬ බයාළුය.

ගැටළු ඇතිවුනාම හිතට වදයක් තමයි. ඉතින් ඒක වදයක් වෙන්නෙ, ඒකෙම නැවත නැවතත් ගැටෙන කොටනෙ... කමක් නැහැ ගුණදාස මහත්තය කියන්නකො.. මම අහගෙන ඉන්නෙ...

අනේ භාමුදුරුවනේ මාව වරදවා තේරුමේ ගන්න එපා.... මම මේ අහන්න යන්නෙ මට හිතෙන දෙයයි. ගුණදාස මදක් පැකිළෙමින් පැවසීය.

ගුණදාස මහත්තය මා ළඟට ආවෙ... ගැටළුවක් පිළිබඳව විසඳුමක් ලබාගන්න නෙ. ඉතින් මම මොකටද මහත්තය ගැන වැරදි විදිහට හිතන්නෙ. ... මහත්තය බය නැතිව අහන්න. නායක භාමුදුරුවන්ගේ හඬ තවත් කාරුණිකය.

භාමුදුරුවනේ ... අද සමාජය දිසා බැලුවහම මගේ හිතට හරිම අවුලක් දැනෙන්නේ. අපි බෞද්ධයෝ..... බෞද්ධයෝ කියන්නේ නාමිකවම නොවෙයි. බුදු දහම පිළිබඳව යමක් කමක් දන්නා අය. එදා බරණැස් නුවර - ඉසිපතනයේ - මිගදායේ දී බුදු භාමුදුරුවන් වහන්සේ පස්වන මහණුන් හට, දේශනා කළේ උන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කළ ධර්ම ඥානයේ සාරයයි. එහි දැක්වුනේ පරමාර්ථ සත්‍යය පිළිබඳ කථාවයි. කිසිදු වෙනස් නොවන එකම දෙය වෙනස්වීමට බව උන්වහන්සේගේ දේශනයේ අන්තර්ගතය වී තිබුණා. ඒක කිසිදු වෙනස් නොවන සත්‍යයක්. ඒ ගැන කිසිම වාදයක් නැහැ. වෙනස් වන කිසිම දෙයක ස්ථිරතාවයක් නැහැ. ... ස්ථිරතාවයක් නොමැති කිසිම දෙයක අගයක් වටිනාකමක් නැහැ. සැබෑ නොවන - නොපවතින වෙනස්වන භෞතික

දේවල් කෙරෙහි ඇතිවන ඕනෑකම බැඳීම ආශාව නිසා දුක ඇති වෙනවා. දුක පවතින්නට හේතු වෙනවා. ... එහෙම නේද අපේ ලොකු භාමුදුරුවනේ. ... ගුණදාස යටහත් පහත් ලෙසින් විමසුවේය.

ගුණදාස මහත්තයට එතැන ගැටළුවක් තියෙන බවක් මහත්තයාගේ කථාවෙන් තේරෙන්නෙ නැහැ'යි ... කීවේ ලොකු භාමුදුරුවන් වහන්සේය.

එහෙමයි අපේ භාමුදුරුවනේ... එතැන ගැටළුවක් නැහැ. එදා මුදුන් දවසෙ සිටි, මුද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේලා හට, මුද්ධ ධර්මය පිළිබඳව උපාධි තිබුණේ නැහැ. එදා මුදුන් දවස, සුනිත - සෝපාකලා, පටාචාරලා වගේ අය මාර්ග ඵල ලබාගෙන තියෙන්නේ සුත්‍ර පිටක කට පාඩමි කරලා උපාධි අරගෙන නොවෙයි. ධර්මාවබෝධය තුලිනුයි, සත්‍ය පිළිබඳව යථාවබෝධය තුලිනුයි. මුදු දහම අවබෝධ කළ ඇත්තා - භෞතික සැප සම්පත්වල ඇලෙන්නේ නැහැ. භෞතික සම්පත් පසුපස හඹා යන්නේ නිවැරදිව මුදු දහම අවබෝධ නොකළ අයයි. ධර්මය දැනගත්තත්, ඒ පිළිබඳව අවබෝධයක් නැත්නම්, අන් අයෙකු හට අවබෝධකර දෙන්නේ කොහොමද? ... අනුමාන ඥානය මදි භාමුදුරුවනේ. අවබෝධ ඥානයයි ඕනෑ වෙන්නෙ.

සුත්‍ර කටපාඩමි කරල උපාධි නොගත්තත් එදා දවසේ, ධර්මාවබෝධය ලත් ශික්ෂාකාමි නික්මු පරපුරක් ඉඳල තියෙනවා. මාර්ගඵල ලාභින් ඉඳල තියෙනවා. මුදු පියාණන් වහන්සේ වෙතින් ධර්ම ඥානය ලැබූ ශ්‍රාවක පිරිස් ඒ පිළිබඳව අනුමාන ඥානයෙන් නොවෙයි. අවබෝධ ඥානයෙන්ම යුක්ත

වූ අය නිසා, උන් වහන්සේලා විසින් අවබෝධ කරගත් ධර්මය සෙසු ලෝකයා හටත් අවබෝධකර දීමේ හැකියාව ලැබී තිබෙනවා. යථාවබෝධය නිසාම එදා ධර්මානුකූලව පිටත් වූ මිනිසුන් සිටින්නට ඇති. ඒත් භාමුදුරුවන්ගේ අද තත්ත්වය එහෙම නොවෙයි. ... ඔවුන් වහන්සේ අනුදැන වදාළ දෙයට පිටින් ඔවුන් පුත්‍රයන් ක්‍රියා කරනවා. ධර්ම පදයේ ... ඔබ ... වග්ගයේ එන

අඤ්ඤාති ලාභ පතිසා - අඤ්ඤා නිබ්බාන ගාමිනී
ඒව මේතං අභිඤ්ඤාය - නික්මු ඔවුන්ගේ සාධකො
සත්කාරං නාති නිසේදයස - විවේකාමනු චූෂයෙ

ගාථාවෙන් කියැවෙන අර්ථය තේරුම් ගන්න හරි ඒ අනුව හැඩ ගැනෙන්න හරි මහා සූත්‍ර කට පාඩම් කරන්න ඕන නැහැනෙ. ලාභ සත්කාර උපදවන පිළිවෙල එකකි. නිවන කරා ළංවන ක්‍රියා පිළිවෙත අනෙකකි. ඔවුන්ගේ ශ්‍රාවක නිසංසුත මෙය විශේෂයෙන්ම දැන ලාභ සත්කාරවලට සතුටු නොවිය යුතුය. ත්‍රිවිධ විවේකයම වැඩිය යුතුය. ... මේ ඔවුන්ගේ ශ්‍රාවකයා වෙයි. ඒක එහෙම වුනත් මේ අනුශාසනාවට අනුව කී දෙයක් අද දවසේ දැකින්න පුළුවන්ද? ඔවුන් වහන්සේ ප්‍රතිසංස්කර කළ, තෘෂ්ණාවට හේතුවන ගෞරව තාත්ත මාත්ත නම්බුනාම හඹාගෙන යෑම ඔවු දහම අවබෝධ කළ අයගේ කටයුත්තක් නොවෙයි. ... අද සමහර භාමුදුරුවරුන් තමන්ගේ නමට මුලින් හෝ අගට ඇති උපාධි ගෞරව නාම යොදා නොගෙන හැඳින්වීමක් කළහොත් මහත් උදහසකට පත්වෙනවා. අතිතයා විය මත පිහිටා තෘෂ්ණාවෙන් බැහැරවීමට මහ පෙත්විය යුතු ඔවුන් පුත්‍රයන් යැයි කියන අය - නම්බුනාම තනතුරුවලට වහල්වෙමින්

තෘෂ්ණා හටිතව කටයුතු කරන්නේ නම් ඔවුන් විසින් සෙසු ජනයාහට සසර දුකින් මිදී සදාකාලික සුවය වූ නිවන පසක් කරගන්නට මහ කියාදෙන්නේ කොහොමද? ... කියා මට හිතෙනවා නායක භාමුදුරුවන්.... මේ ගැටළුව මට තවත් වද දෙන්නෙ.... මට ඇහුන ගිතයක් නිසා.... “අපි අසරණ වෙලා වගේ හිතට දැනෙනවා. ඔුදු භාමුදුරුවන්.....” එහි එක පදයක් මේ තත්ත්වය හරිම කණගාටුදායකයි නේද?

ඔුදුන් වහන්සේගේ සසුන තුළ නායකයන් නැහැ. ඒත් අද දවසේ නිකායවලට බෙදිලා - නායකයෝ ඇතිවෙලා - විකාරවල පැටලිලා - ධර්මාවබෝධය ලබා ගෙන සසර විමුක්තිය ලබා ගැනීම වෙනුවට ඔුද්ධ විවරය දරමින්ම ඔුදුන් වහන්සේ අනුදෑන වදාළ ධර්මයට පටහැනිව කටයුතු කරනවා.

අද දවසේ මිනිසාට බෞද්ධයෙකු වශයෙන් සසර බැදීමෙන් ගැලවී විමුක්තිය හදාගන්නට මහ කියා දෙන්නේ කවුද?.... අපට විමුක්තියක් තියෙනවාද? එය ලැබිය හැකිදැයි කියන ප්‍රශ්නය මට වද දෙනවා භාමුදුරුවන්... ගුණදාස හැඟුම් බරව කිවේය.

ලෝකු භාමුදුරුවන් වහන්සේ ගුණදාස දෙස සිතතවෙන් පිරි මුහුණින් යුතුව මද වේලාවක් බලා සිටියේය. මද නිහඬියාවකට පසුව ලෝකු භාමුදුරුවෝ කටා කළේය.

ගුණදාස මහත්තය ඕන කරන දේ ලබාගන්න ඔය හිතන්නෙ අදාල නොවන කොනක් ගැනයි. කලබල වෙන්න ඕන කමක් නැහැ. ඔුදු භාමුදුරුවන් පිටත් වුනත් අද වගේම සමාජයකයි. ... එදාත් රජවරු තිටියා. ... පියවරැත් මරා බලය ලබන්නට සිත අජායත්තලා තිටියා. ... දෙමළිපියන්ට

අභිකරුව ගෙදර සේවකයා සමග තොර රහසේ පැන ගිය පටාචාරලා සිටියා. ... අමිඛපාලිලා වගේ නගර ගෝතනියෝ හිටියා. චුන්ද සුකරලා වගේ මස් වැද්දන් සිටියා. තමන් වහන්සේ වෙතින් පැවිද්ද ලැබ පසුව විරුද්ධකම් කරපු දේවදත්තලාත් හිටියා. එපමණක් නොවෙයි ශීලයෙහි නොසිටි ශ්‍රමණයින් පවා ඉඳල තියෙනවා. ඒ නිසා සමාජය - වදාය අදාය කියල දකින්න උත්සාහ කරන්න මින කමක් නැහැ. ගුණදාස මහත්තයට මින කරන දේ ලබන්න ගුණදාස මහත්තය උත්සාහ ගන්නකො. එතකොට අවුලක් ඇතිවෙන්නෙ නැහැ. දැන් ටිකකට කලින් ගුණදාස මහත්තය කී දේවලින් මදක් සිතින් බැහැර වන්න.

ගුණදාස මහත්තයෝ... මට ඇත්තටම කියන්න ගුණදාස කියන්නෙ කවුද කියලා. ගුණදාස මහත්තය, - මහත්තය, දිනාවම බලන්න. මට වෙන මොකුත්ම බින නැහැ. ... මට මිනැ කරන්නෙ සැබැවින්ම ගුණදාස මහත්තය කවරෙක්ද කියල... ගුණදාස මහත්තයගෙන්ම දැනගන්නයි.

ගුණදාස තුෂ්ණිමිභූත විය. ඔහු තුල ඇති වූයේ දැඩි ව්‍යාකූලතාවයෙකි. නායක භාමුදුරුවන්ගේ පැනය ඉදිරියේදී ඔහු අසරණ වූ සේයාවක් දිස්විය. ගුණදාස නිහඬය. එහෙත් නායක භාමුදුරුවන් වහන්සේ කතා කළේය.

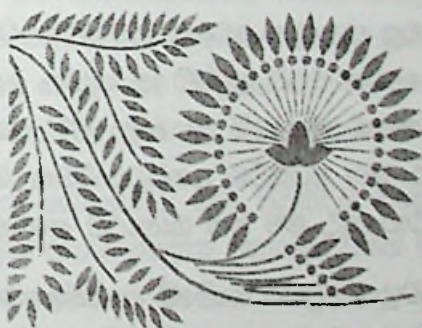
බලන්න... ගුණදාස මහත්තය... දැන් ඉන්නේ පන්සලේ... මගේ ලඟ ... දැන් ගුණදාස මහත්තය කවුද? උවසුවෙක්... එහෙම නැත්නම් පන්සලේ දායකයෙක්, ගුණදාස මහත්තයගෙ දෙමව්පියන් ලඟට ගියහම ... ඔබ කවරෙක්ද? ... ඒ අයගේ පුතා ... එහෙම නේද... ගුණදාස කියන නම පමණයි. ... මුළු

ක්‍රියාවල ප්‍රතා විදියටයි. දැන් ගුණදාස මහත්තය ... ඔබගේ බිරිඳ ප්‍රභූ කියා සිතන්න.... එවිට ඔබ මා ප්‍රභූ සිටි දායකයා හෝ දෙමව්පියන් අතියක සිටි ප්‍රතා හෝ නොවන බව වැටහේවි..... දැන් ඔබ ඔබගේ බිරිඳගේ සැමියා... එහෙම නේද?.. ඔබගේ දරුවන් ඉදිරියේදී ඔබ කවරෙක්ද? දරුවන්ගේ පියා.... එතැන සැමියා නැත.... ප්‍රතා නැත. ... දායකයා නැත. මේ විදියට එකම දවසක් තුල ඔබ විසින් භූමිකාවන් කියක් රඟපානවාද? ඒ ගැන ඔබ හිතුවේ නැතැහෙ. පංච ඉන්ද්‍රියයන්ගෙන් සමන්විත ස්කන්ධයක් ගුණදාස හැටියට පිළිගනිමින්, ඔබ සිතින් ඇතිකරගත් නාම කායයන් හා රූපයන් පරිහරණය කරමින් සිදුකරන රඟපෑම, ඒ ඒ භූමිකාවට අනුව සිදුවන්නක් බව ඔබ නොසිතුවේ ඇයි?

දැන් ඔබ මට කියන්න.... ගුණදාස කවුරුන්ද? ප්‍රතා කවුරුන්ද?... සැමියා කවුරුන්ද?... දායකා කවුරුන්ද? ඔබ ඔබ තුලට එබී බලන්න. එවිට යථාවබෝධය ලැබිය හැකියි. වරද ඔබ තුලට ඔබ එබී නොබැලීමයි. ... තමා කවරෙක්දැයි තේරුම් ගන්නා විට ... ඔබගේ ඔය සියළු ගැටළුවලට පිළිතුරු ලැබේවි. ඒ සඳහා උපදෙස් දීමේ හැකියාව තවමත් අපට තිබෙනවා.... ගුණදාස මහත්තයෝ පිපාසය තිබේ නම් බොන්නට හැකි දිය තිබෙන තැනකට යන්න ඕන. ... එතැනින් වතුර ගෙන පිපාසය නිවා ගන්න. සැනසෙන්න. වතුර බොහෝ සෙයින් තිබුණත් මුහුද දෙස බලාගෙන සුසුම් හෙලිමෙන් වැඩක් නැතැ. ගහක හෝ පුංචි ලිඳක මිසක්, බොන්නට හැකි වතුර මහ මුහුදේ නැතැ.... නේද ගුණදාස මහත්තයෝ... ලතාවෙන්න එපා... ඔබ උත්සාහ කරන්න. ඔබට සත්‍ය පෙනේවි. ඔබ ගැටළුවලින් මිදී සුවපත් වේවි....

තමන් කවරෙක්දැයි... තමන් විසින්ම හඳුනාගෙන නොතිබීම පිළිබඳව ගුණදාස තුළ ඇතිවූයේ කම්පනයකි. තමන් පිළිබඳව හෝ නොදන්න තමන් විසින් අනුන්ගේ අඩුලුහුඬුකම් දැක්වීමට ඉදිරිපත්වීම පිළිබඳව ඔහු තුළ පහල වූයේ ලැජ්ජාවකි. තනතුරු නම්වූනාමයන් උසාධි නැතහේ වුවද - ධර්මය අවබෝධ කරගත්, අනෙකකු හට ධර්මය අවබෝධ කරදීමේ හැකියාව ඇති බුද්ධ පුත්‍රයන් වහන්සේලා අද දවසේ වුවද වැඩ වෙසෙන බව පසක් කරගත් ගුණදාස, නායක කාමුදුරුවන්ගේ දෙපා මුල පසහ පිහිටුවමින් වැඳ වැටුණේය.

අප අසරණ වෙලා නැතැ කාමුදුරුවනේ !

මම කවරෙක්ද?

මම මගේ ශක්ති ප්‍රමාණයෙන් බොහෝ අය හට උපකාර කොට ඇත්තෙමි. එවන් උපකාර ලැබූ ඇතැමෙකු මා හමුවී කෘතචේදී බව පළ කොට ඇත. මා දෙවියෙකැ'යි කියා ඇත.

එසේ පැවසූ ඇතැමුන් වෙනත් කටයුතුවලටද මා වෙත පැමිණ ඇත. දෙවන වරට පැමිණී කටයුත්ත ඉටුකර දීමට මා හට හැකියාවක් නොමැති වූ කළ මම එය ඉටුකරදී නොමැති අතර ඒවා ඉටුකිරීම අනර්ථකාරීවන බව මා හට හැඟුණ අවස්ථාව ලදී. මම ඉන් බැහැරවී ඇත්තෙමි.

එවන් කටයුතු ඉටුකර ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙන් මා වෙත පැමිණී එහෙත් ඔවුන්ගේ අපේක්ෂාවන් මගෙන් ඉටු නොවුන කළ මා වෙතින් බැහැර ගොස් ඉතාමත් පහත් තත්ත්වයේ පුද්ගලයෙකු වශයෙන් මා පිළිබඳව අභිෂේක විවේචනයක් කර ඇත.

මා දෙවියෙක්වැනියැ'යි කී තැනැත්තාම විසින් මා

අභිඤ්ඤානසංකල්පය හඳුන්වා දී තිබීම භාසනයකි. වර්ත සහතික දෙකම දී ඇත්තේ එකම තැනැත්තෙකි.

මේ අනුව මා තුළ ගැටළුවක් පැන නැති ඇත්තේය. සැබැවින්ම මා කවරෙක්ද?

සැබැවින්ම මම කවරෙක්දැයි තේරුම් ගැනීමට මා හට සිදුවී ඇත. මම කවරෙක්ද?... දෙවියෙක් ද?... නිකමෙක් ද?...

මා දෙවියෙකු ලෙස හැඳින්වූයේ ඔහුගේ අපේක්ෂාවන් මව්සින් ඉටුකරනු ලැබූ බැවිනි. මා නිකමෙකු ලෙස හඳුන්වා ඇත්තේ ඔහුගේ අපේක්ෂාවන් මව්සින් ඉටුකර නොදුන් නිසා විය හැකිය. මේ දෙකම සිදුකරනු ලැබූයේ වචනය උපයෝගී කරගෙනය.

මට සිතිවනුයේ... පොදු යහපත උදෙසා මම කළ කැපවීමය. මම නිරන්තරයෙන්ම පරිත්‍යාගශීලියෙකු වූයෙමි. අන් අයගේ අනිවාර්ය උදෙසා කැපවී ක්‍රියා කිරීම මගේ පරම යුතුකම ලෙසින් මම සැළකුවෙමි. එම උදාර පරමාර්ථයන් යටතේ මගෙන් සිදුවූ සමාජ මෙහෙවර අපමණය.

එහෙත් බොහෝවිට ඒවා පිළිබඳව විවේචනයන් ඇති විය. ඇතැමුන් අගය කළෝය. ඇතැමුන් විසින් නිර්දය අයුරින් විවේචනය කළෝය.

මා තුළ පැවති අවංක වේතනාවන් කවරේදැයි මම දැන සිටියෙමි. මා තුළ පැවති අවංක වේතනාවන් පිළිබඳව නිසි අවබෝධයන් අන් අය තුළ නොමැති විය. මා පිළිබඳව ඔවුන් විසින් නිවැරදි අවබෝධයක් ලබා නොමැති බව සිතා ඇතැම් විට මම පසුතැවිලි වූයෙමි... ඒ වදාය.

අද වනවිට මා කවරෙක්දැයි... මම අවබෝධ කොටගෙන ඇත්තෙමි. එම හඳුනා ගැනීම අවබෝධ කර ගැනීම උදෙසා දිගු කලක් මවිසින් ගතකොට තිබුණි..... එවන් වූ දිගු කලකට පසුව හෝ මට මා හඳුනාගන්නට හැකිවීම පිළිබඳ මම සතුටු වෙමි.

හොඳම දෙය, අන් අය විසින් මා කවරෙක්දැයි හඳුනා ගැනීම නොව, මා කවරෙක්දැයි... මවිසින්ම හඳුනා ගැනීම බව අද මම දනිමි.

තමන් හට තමන්ව හඳුනා ගැනීමට නොහැකිව මංමුලවූ ජනසමූහයකින් යුතු වූ ලෝකයක පිවත් වන්නවුන් හට... අන් අයෙකු පිළිබඳව තේරුම් ගැනීමට ඇත්තේ කවර නම් වූ ආකාරයක හැකියාවක්දැයි සිතිය යුතු නොවෙයි. එය නිශ්චල ක්‍රියාවක් බව දැන් මට පැහැදිලිය.

මම කවරෙක්දැයි මම දනිමි.... අන් අය තුලින් ඔවුන්ම පිවත් වනු ඇත. ඔවුන් තුළ මට පිවත් වීමට හැකියාවක් නැතිවාක් මෙන්ම... මා තුල පිවත්වීමට ඔවුනටද හැකියාවක් නොමැති බව නම් ඇත්තකි.

මා තුළ ඔවුන් පිවත් කරවීමට, මා තුල තිබුණා වූ මිට්‍තාවෙන් මම මිදුනෙමි. එම මිට්‍තාවෙන් මා මිදුන දිනයේදීම, ඔවුන් තුල පිවත් වීමට මා තුල පැවති ඕනෑ කම ද දුරු විය.

මම මට රිසි පරිදි පිවත්වන්නෙමි. ඔවුන්ද, ඔවුන රිසි අයුරින් පිවත්වනු ඇත. මම කිසිවෙකුගේ පිවිත වලට බලපෑම් ඇති නොකරන්නෙමි. ඒවායින් මා බැහැරවී ඇත. මෙවන් පරිසරයක් යටතේ වුවද, අදටත් ඇතැමුන්, මා කෙරෙහි

ඔවුන්ගේ බලපෑමේ ඇතිකරනු ලබන අවස්ථාවන් නැතිවා නොවේ. එහෙත්... මම ඒවායින් කලබලයට පත් නොවන්නේ.... ඔවුන් එසේ හැසිරෙනු ලැබෙනුයේ, ඔවුන්ගේ නොදැනුවත්කම නිසා බව මට පසක් වී ඇති බැවිනි.

සෑම අයෙකුගටම තමන්ට ආවේනික වූ අපමණ සිතිවිලි ඇත්තේ ය. එබැවින් කවරෙකු හෝ තමන්ගේ සිතිවිලි වලින් අන් අයගේ සිතිවිලි අවනත කරවා ගැනීමට වෙරදැරීම නොකළ යුත්තේ ය.

මට පැහැදිලිවන දෙයක් තිබේ. තනතුරු... තාත්ත මාත්ත... නම්බුනාම... ගරුත්වයන්.....නිගරුකිරීම්... වැනි දේ අන් අයගේ ඕනෑ එපාකම් අනුව, ආරෝපනය කරනු ලබන... නාමික සංඥාවන් මිස... සැබෑ තත්ත්වයන් නොවන බව නම් අමුතුවෙන් කිවයුතු නොවෙයි.

සැබැවින්ම... කිසිවෙකුත් නොවන මම... අන් අය විසින් සිදුකරනු ලබන වාචික සංඥාවන්ගේ හුවා දැක්වීම් අනුව හඳුනා ගැනීමට ලක්වන්නාවූද, විශ්ව ක්‍රියාවලිය තුල ඇතිවන්නාවූ හේතුවල ධර්මතාවයන් හා වෙළෙඹින් එහි පහසින් මතුවන මතකයන් ජාලයක් පමණි.

39

මම ?

ලෝකය යනු මම නොවේ

මම ය යනු ලෝකයත් නොවේ

ලදරු මම තුරුණු වූයෙමි

තුරුණු මම වියපත් වූයෙමි

මා වෙනස් වී ඇත

මා මිය යන්නේ නම්,

මැරුණු කය දිරාපත් වන්නේ නම්

එය එසේ වන විටදි

“මම” ය යනු මම නොවේ

හුදෙක් සම්ප්‍රතිය පමණි එය.

ප්‍රසිද්ධිය හා අනතුර

මම තනිව සිටියෙමි. මා හුදකලාව සිටියදී කිසිවෙක් මා පිළිබඳව දැන සිටියේ නැත. මට සතුරන් සිටියේ ද නැත. අනතුරු තිබුණේද නැත.

අඟමුවෙන් එක්තරා අයෙකුගේ දුකට පිහිට විමට මානට සිදුවිය. ඔහු පත්වී සිටි දුක්ඛිත තත්ත්වයෙන් මුදවා ගැනීම පිණිස මම හැකි අයුරින් ඔහුට උපකාර කළෙමි. - ඔහු පත්වී සිටි දුක්ඛිත තත්ත්වයෙන් අත් මිදුන පසුව, ඔහු විසින් ඔහුගේ කෘතඥතාවය මා වෙත පිරිනමනු ලැබීය. මා පිළිබඳව ඔහු අන් අය සමඟ ද කථා කරන්නට ඇත.

කල් යත් යත්ම බොහෝ දෙනෙකු, ඔවුන්ගේ අවැසිතාවයන් ඉටුකර ගැනීමට පිළිසරණ පතමින් මා වෙත පැමිණියෝ ය. මම ද හැකි අයුරින් ඔවුන් හැම දෙනෙකුටම උපකාරී වූයෙමි.

අතිතයේදී මෙන් නොව, පසු කලෙකදී බොහෝ දෙනෙකු

විසින් මා හඳුනා කියා ගත්ත. උපකාර ලබා ගත්ත. ඔවුහුද, මා හට ඔවුන්ගේ කෘතවේදී භාවයන් පළ කළෝය. මා පිළිබඳව ගුණ කථනයෙහි යෙදුණේය. ඉන් සිදුවූයේ ප්‍රසිද්ධිය මා කරා ළඟා වීමය. මම නොදැනුවත්වම ප්‍රසිද්ධ අයෙකු බවට පත්විමි.

එහෙත් ප්‍රසිද්ධිය පිළිබඳව සතුට මා තුළ වැඩි කලක් නොපැවතුණි. මා හට ඊර්ෂ්‍යා කරන්න වුන් ද මා වටා ඇති විය. සතුරන් හා සතුරුකම් කරන්නවුන් ද බිහිවිය. එකිනෙක පරයමින් විවිධාකාරයේ අභියෝගයන් මතු විය. මේ හැම දෙයක්ම කුරිරු අයුරින් මා පීඩාවට පත් කළේය. ප්‍රසිද්ධිය සමඟ මා හට අත් විඳින්නට සිදුවී ඇති තත්ත්වයන් පිළිබඳව දිගින් දිගටම සිතන්නට මා හට සිදුවිය.

මා හුදකලාව සිටි අවදියෙහි, මා සතුව පැවති සන්සුන් බවද, මා හට අහිමිවිය. හැම දෙයම අභියෝගාත්මක වී ඇත.

මා අභියෝගයන් සමඟ ගැටෙන විට, මගෙන් උපකාර ලත් අය ගෙන් කිසිවෙකු හෝ මගේ පිහිටට නොවීම මට ප්‍රද්‍රමයක් විය. කිසියම් ආකාරයක අනියත බවක් මට දැනිණ.

හැම දෙයකින්ම මිදී බැහැර වීමට මා තුළ සිත් පහළ විය. එක්තරා දිනෙක මා හැඳ සිටි ඇඳුමෙන්ම පමණක් යුතුව රහසින්ම මා සිටි තැනින් බැහැර වූයෙමි. මා දන්නා හඳුනන සමාජය වෙතින් ඇතින් ඇතට ගියෙමි. මේ වන විටත් මා නොදැනුවත්වම, බොහෝ දුරක් පැමිණ ඇත. අද මා අවට දැකිය හැක්කේ මහ වනය හා එහි ඇති ස්වභාවික පරිසරය පමණි. එහි මා හැරුණු කොට, අන් මිනිස් ප්‍රථමක්

හෝ දැක ගන්නටද නැත. යළිත් මම හුදකළාවී ඇත්තෙමි. අද මා වටා ප්‍රසිද්ධිය නැත.

ප්‍රසිද්ධිය සමඟ පැමිණි අභියෝග - ඊර්ෂ්‍යාකරුවන් හෝ මරණ තර්ජන නැත.

මම සතුටින් සිටිමි. බොහෝ සතුටින් සිටිමි. නිරාමිශ ප්‍රීතිය නිරන්තරයෙන්ම මා තුළ තිබේ. හුදකළාව විසින් යළිත් මා සුවපත් කර ඇත.

දැන් මා තුළ ඇත්තේ මගේ සිතුවිල්ල සැබෑකර ගැනීමේ ඕනෑකම පමණි.

ඒ සඳහා අවැසි සිතිය හා විරිය මා තුළ පවතින බවද මම දනිමි.

මම - මගේ විමුක්තිය උදෙසා කරනු ලබන උත්සාහය - ආත්මාර්ථකාමී ක්‍රියාවක් ලෙස, කිසිවෙකු විසින් දැකිය නැකිය. එහෙත් එය වනාහි තවත් එක් පෘතග්ජන පුද්ගලයෙකුගේ නිශ්ඵල සිතුවිල්ලක් පමණක් ම වනු ඇත.

41

බලාපොරොත්තුවක් කළ හරිය

හේ සතුවන් සිටියේ ය.

දිනක් ඔහු තුළ බලාපොරොත්තුවක් ඇති විය. ඒ කණ්ණාඩියක් ඔහු තුළ එතෙක් පැවති සතුව අතුරුදහන් විය.

ඔහු තුළ ඇති වූ බලාපොරොත්තුව තුළින් සතුව ලැබීමට හේ වෙහෙසෙන්නට විය. එසේ වූයේ සතුව ලැබිය හැක්කේ බලාපොරොත්තුව සම්පූර්ණ වීමෙන් යැයි යන මිටිතුව ඔහුව වැළඳගත් බැවිනි.

දින කලක සිට බලාපොරොත්තුව තුළින් සතුව ලැබීමට ඔහු දරණ ලද උත්සාහයන් අපමණය. ඉන් ලබන ලද පිඩාවන් ද අසීමිතය. එහෙත් බලාපොරොත්තුව හමායන ඔහුට ඒ වගක් නොදැනෙයි, නොපෙනෙයි.

දිනක් ඔහු විඳින දුක, දුටු ප්‍රාඤායෙක් ඔහු වෙත පැමිණ.... මෙසේ කිත.

දරුවා! ඔබ ඔය දරමින් සිටින බලාපොරොත්තුව අත හැර ඉන් බැහැර වන්න. එවිට ඔබ තුළ පෙර පැවති සතුට යළි ඔබ වෙත ළඟාවෙනු ඇත....

මොන පිස්සු කටාවක්ද ඒක, බලාපොරොත්තුවක් නැතිව සතුට ලැබිය හැකි ද?... විකාර කටා.... යි කියමින් හේ තවදුරටත් බලාපොරොත්තු පසු පසින් හඬා යන්නට විය.

මොහොතකින් ඔහු ප්‍රාඥයේ දෘෂ්ඨි මානයෙන් බැහැර වී තිබුණි.

බලාපොරොත්තුවක තරම

කවදා නම් ඔහු සත්‍යය දකින්නද?....

එය දුටු දිනෙක යළි හේ සුවපත් වෙනු ඇත.

සතුව සෙවිය යුතු ද?

සතුව සෙවිය යුතු දෙයක් නොවේ. එය නිරන්තරයෙන්ම පවතින්නකි. එම සතුවට හානි සිදුවන්නේ - බලාපොරොත්තුව හා නැගෙන ඕනෑකම නිසාය. බලාපොරොත්තුව හෝ ඕනෑකම ඇති වූ විට සිතෙහි පවතින නිසල ගතියට හානි සිදුවෙයි. එවිට දැනෙනුයේ දුකකි. වේදනාවකි.

එසේ ඇතිවන්නා වූ දුක හෝ වේදනාව දුරු කර ගැනීමේ අභිලාෂයෙන් විවිධ උපක්‍රමයන් පරිහරණය කිරීමට පටන් ගන්නා සත්ත්වයා - තමන් අභිමුඛෙහි පවතින අරමුණු ඉලක්ක කරගනිමින් විඳින අපමණ දුක් සම්භාරයක් අවබෝධ කර නොගෙන අරමුණට කේන්ද්‍රගතවූ ලක්ෂ්‍යය දෙස බලමින් ඉන් ජය ලැබීමට චෙර දරයි. අප්‍රමාණ වූ දුක් හැඟුම් පොදියක් මධ්‍යයෙන් එයට මුලික වූ නිමිත්තෙන් මදකට හෝ බැහැර වූ විට ඇති වන තත්ත්වය හමුවෙහිදී විඳිමින් සිටි දුකින් නිදහසක් ලැබුණු බවක් සිතා, සිත සනසා ගනී.

සැබැවින්ම එහි සිදුවූයේ අමුතු සතුවක් ඇති වුවා

නොව, තමා විසින්ම ඇති කර ගත් තෘෂ්ණා වේතනාවන් ගෙන් පීඩාවට පත්වීමත්, එවන් වේතනාවන් ගෙන් මිඳෙන අවස්ථාවලදී, පෙර සිටි තත්ත්වයටම යළි පත්වීමෙන් පමණි.

එබැවින්, කෙළෙස්, තෘෂ්ණා, අරමුණු කරගන්නා තැනැත්තෝ දුකට පත්වෙයි. දුක් විඳියි.

කෙළෙස් තෘෂ්ණාවන් ගෙන් බැහැර වෙත තැනැත්තෝ දුකට පත් නොවී සිටින්නේ වෙයි. සතුව සොයන්නට යෑම ම, දුකට මුළු වෙයි. එබැවින් සතුව සෙවිය යුත්තක් නොවෙයි. එය නිරන්තරයෙන්ම පවතින්නකි. එය හඳුනා ගෙන විඳිය යුත්තේය. එසේ නොවුන කල සතුව නැති කර ගනුයේ ද තමා විසින්ම බව දැන යුත්තේ ය.

සත්ත්වයා පුරුදුව ඇත්තේ තමා වෙත පවතින දෙය වටහා ගෙන එහි ස්වභාවය අවබෝධකර ගැනීමට නොව, තමන් වෙත නොමැති දෙය සොයා යෑමටය.

නිදසුනක් වශයෙන් දැඩි සීතල පවතින මොහොතක් ගනිමු. එවිට ඇත්තේ සීතල ගතියකි. එය නිරන්තරයෙන්ම පවතින්නක් නොවෙයි. එම සීතල ඇතිවූයේ රාත්‍රියෙහි දී නම්, හිරු උදා වෙනු සමගම එම සීතල දුරු වී යනු ඇත. එය ස්වභාවය යි. සත්ත්වයා එය නොසිතයි. සීතල ඇති වූ මොහොතේ සිටම, එය දුරු කර ගැනීමට උණුසුම සොයන්නට වෙහෙසෙයි. එම මොහොතෙහි සීතලය යනු දුකකි. සොයා ගත් උණුසුම සතුවකි. මෙසේ උණුසුම සොයා ගිය සත්ත්වයා දිවා කාලයෙහිදී ඇති වන උණුසුමින්ද පීඩාවට පත් වෙයි. ඉන් කලබලයට පත් වෙයි. ඉන් කලබලයට පත් වන තෙතම - රාත්‍රියෙහිදී ප්‍රතිසන්ධි කල "සීතල" සොයමින් වෙහෙසෙන්නට පටන් ගනී.

කුසගිනි ඇතිවූ විට එම සිඬාවෙන් මිඳෙන්නට ආහාර ගැනීම ස්වභාවයකි. කුස ගිනි නිවීමට අයෙකු මෙසේ වෙහෙසෙද්දී තවත් අයෙකු කුස ගිනි ඇති නොවීම ආබාධයක් සේ සලකා වෛද්‍ය උපදෙස් ගනිති. ඖෂධ වර්ග භාවිතා කරති.

තත්ත්වාවබෝධයෙන් තොරවූ සත්ත්වයා තුළ පවතින මෝහය විසින් ඇති කරනු ලබන දුක් කන්දරාව තුළට වී තව තවත් දුක් විඳිමින් සිටිනුයේ කර්මය නිසාමද?

නැතහොත් අනවබෝධය නිසා ද?

තත්ත්වාවබෝධය ඇත්තා තුළ - නිරන්තරයෙන්ම අව පවති.

අරමුණම - "දුක" විය

විශ්වය තුළ එකම මොහොතකදී සිදුවනුයේ එකම ක්‍රියාවක් පමණක් නොවෙයි. ඒවා අනන්තය, අප්‍රමාණය. මා හට ගෝචර වන්නේ ඒවා අතුරෙන් එකක් පමණි. මා හට පීඩා කරනුයේ, ම විසින් ලබා ගත් - කොයා ගත් - දැක හඳුනා ගත් උපායා ගත් එම නිමිත්ත හෙවත් අරමුණයි.

මා අල්ලා ගත් නිමිත්ත නොවන්නට මට එවන් පීඩාවක් නොවනු ඇත.

එසේනම් දුකට හේතුවන අරමුණුවල එල්ල නොගෙන සිටීමට මා ක්‍රියාත්මක නොවන්නේ ඇයි?

තවදුරටත් දුකට හේතුවන අරමුණුවල එල්ල ගනිමින් මතු බලාපොරොත්තු මතට වී මා දුක් විදිය යුතුද?....

අඳුර හා ආලෝකය

අවිද්‍යාව අඳුරකි. අවිද්‍යාව නමැති අඳුර නැතිකරලීමට නම් විද්‍යාව නමැති ආලෝකය පහළ විය යුතුය. අබුද්ධෝත්පාද කාලයකදී එවැනි ආලෝකයක් ඇතිවිය නොහැකිය. එහෙයින් එවිට දැඩිව පවතිනු ඇත්තේ අවිද්‍යාවේ ඝන අඳුරය.

බුද්ධෝත්පාද කාලයකදී විද්‍යාවේ ආලෝකය උදාවී තිබෙන බැවින්, අඳුරෙන් මිදී, එම ආලෝකයෙන් ප්‍රයෝජනය ලැබිය යුතුය. එසේ නොවන්නෙහි නම් ඒ වනාහි එවැන්නන්ගේ අහේතුවමය.

ඇස් ඇත්තානට ආලෝකය දැකිය හැකිය. ඇස් නොමැත්තා හට ආලෝකයෙහි හෝ අඳුරෙහි කිසිදු වෙනසක් නැත්තේය. ඔහුට ඇත්තේ අඳුරම පමණි. ඇස් ඇත්තා හට චුළුද, ආලෝකය ඇති විටකදී පවා, සෙවනකට වී ඇස්පියා ගත් විට යේෂ වන්නේ අඳුර පමණි. ආලෝකය ඇති තැනක දී චුළුද ඇස් ඇත්තා තම දෙනෙත් පියාගන්නේ චුළුද, මුළු මහින්ම අඳුර නොව එක්තරා ප්‍රමාණයේ ආලෝකයක සේයාවක්

හෝ දක්නේය. එහෙත් තම අභිමතය පරිදි අඳුරු ස්ථානයකට වැදී දෙනෙත් පියාගත් විට දැකිය හැකි යෙෂ ආලෝක සේයාව හෝ නොපෙනෙන්නේ ය. ස්වභාවය වියයි.

බුද්ධෝත්පාද කාලයකදී පිටත් වන අප හට, අවිද්‍යාවෙන් මිඳි - විද්‍යාව පහල කර ගැනීම පිණිස දහමි ආලෝකය ලැබී තිබියදී, ඉන් නිසි ඵල නොගෙන, කාම තණ්හා - භව තණ්හා - විභව තණ්හා වැඩි දියුණු කර ගනිමින් අවිද්‍යාවෙහි ගැලීම - ආලෝකය තිබියදී - ඇස් පියා ගෙන අඳුරට පත්වීම වැනි අමනෝඤ්ඤ ක්‍රියාවකි.

ආලෝකය ඇති විටදී කළ යුතු දෙය නොකර, අඳුරෙහි ගැලෙන්නා මෝඩයෙකි. අඳුරෙහි හෝ ආලෝකයෙහි ගැලීම ඒ ඒ පුද්ගලයා විසින් තම තම නැණ පමණින් ම තෝරාගත යුත්තකි.

අකුසලයෙන් හටිත පුද්ගලයා හට සත්‍ය නොපෙනෙන්නේ ඔහු අවිද්‍යා අඳුරෙහි ගැලී සිටින බැවිනි. ආයතී සත්‍ය වන වෙනස් වීමේ ධර්මතාවය, අනිත්‍ය - දුක්ඛ - අනාත්ම, භාවයන් ඔහුට පෙනෙනුයේ, නිත්‍ය - සුඛ - ආත්ම වශයෙනි. ඔහුට හැඟෙන දැනෙන ආකාරයන් අනුව - විදීම: අයිතිය - වැනි හැකිමි ඇතිකර ගනිමින්, කිසිදුක සත්‍ය ලෙසින් සිදුකළ නොහැකි, අයිතියක්, උරුමයක් ඇතිකර ගැනීමේ නිර්ථක ක්‍රියාවලියක නිරත වෙමින් සසර ගමන දිඟුකර ගනී.

කිසිදුක ස්ථිරව නොපවතින, නිරන්තරයෙන්ම වෙනස්වන, ලෝක ස්වභාවය - අනිත්‍ය ඛව - දුක්ඛ ඛව - අනාත්ම ඛව තෝරාමි නොගැනීමෙන් පත්වන්නේ දුකටමය.

බුද්ධෝත්පාද කාලය පමණක්ම නොව, බුදුන් ධර්මාන කාලයෙහිදී ද, බුදුන් වහන්සේගේ ධර්මය ඇසීමට පි. නැත්තෝ, උන් වහන්සේගේ ශ්‍රී සද්ධර්මයට සවන් දුන්නෝ නොවේ.

එසේ ධර්ම ශ්‍රවණය කළේ වුවද, මහඵල ලැබුණේ ඒ සඳහා පි. ඇත්තන්ට පමණක් විය. ඒ සඳහා පාරමිතා හෙවත් පෙර පුහුණුව ලැබූ ඇත්තන්ට පමණකි.

බුදුන් වහන්සේගේ ඇසුරෙහි සිටියේ වුවද කිසිදු මහඵලක් නොලත් අය පිළිබඳව - කොපමණවත් නිදර්ශණ බෞද්ධ සාහිත්‍යයෙහි දැක ගන්නට ඇත. ඒ ඔවුන්ට පෙර පිරු පුහුණුව හෙවත් පාරමිතාවන් නොමැති වූ බැවිනි.

එසේම තට්ඨාගතයන් වහන්සේ අවයම් කාලයෙහිදී, මහා කාරුණා සමාපත්තියට සමවැද එම දා උන්වහන්සේ ගෙන් පිහිට ලැබියහැක්කේ කවරෙකු හටදැයි දිවැසින් දැක වදාරා - එවන් ඇත්තෙකු වී නම් - එහි වැඩිම කර, එම තැනැත්තා හට සසර දුකින් මිදීමට උපකාර කළ ආකාරයද බෞද්ධ සාහිත්‍ය තුළින් දැක ගන්නට හැකිය.

මේ හැම දෙයකින්ම පැවසුයේ කුමක්ද?

සංසාර දුක්ඛය නම් වූ ඝන අදුරින් මිදීම සඳහා පිහිට විය හැකි විද්‍යාවේ ආලෝකය පහල කරමින් - මහා පහන් වැටක් සේ - අහසෙහි සිටින සුයෙහිකු සේ තට්ඨාගත සම්මා සම්බුදු රදුන් සිටියදී වුවද, පෙර පුරුද්ද (පිරු පෙරුම් දම්) නොමැතියන් හට අවිද්‍යා අන්ධකාරයෙන් මිදී - සංසාර ගමන දුරුකර ගැනීමට හැකියාවක් නොමැති වූ බවක් නොවේද?

තුමිහේනි කිවවං - ආතපපං

අක්ඛාතාරො - තට්ඨාගතා

පටිපන්නා - පමොක්ඛන්ති

ඤායිනො මාර ඛන්දනා

යනුවෙන් බුදුන් වහන්සේගේ දේශනාව වී ඇත්තේ ඒ නිසාම විය හැකිය.

බුදුන් වහන්සේ විසින් මහ කියා දෙනු ඇත. ඔබ, ඔබ විසින්ම ඒ මහෙති ගමන් කළ යුතුය. අප්‍රමාදව ඒ මහට පිළිපන්නා වූ තැනැත්තා - මරයාගේ ඛන්ධනයෙන් මිදෙන්නා වූ ය. යනු පෙර සඳහන් ගාථාවේ අර්ථයයි.

සදහමේ රැස් ආලෝක ධාරාවන් අද දවසේ ද, අපමානව තිබියදී, තණ්හාවෙහි ගැටෙමින්, අවිද්‍යා අන්ධකාරයෙහි තව දුරටත් අප ගැලී සිටිය යුතුද?

මා සිතන්නේ නැත... යි කියා ය. බුදු දහමෙහි ආලෝකයෙන් ... අනිත්‍ය ... දුක්ඛ... අනාත්ම ස්වභාවයන් දැකිය හැකිය. කාම තණ්හා.. භව තණ්හා... විභව තණ්හා ඇතිවන අයුරු දැකිය හැකිය. ඒවා දුරු කිරීමට ක්‍රියාකළ හැකිය. ආයුෂී අෂ්ටාංගික මාර්ගයෙහි ගමන් කළ හැකිය. ඒ ඔස්සේ සසර දුකින් මිදී සදාකාලික සුවයට පත්විය හැකිය.

දෙනෙත් නැත්තා හට කිසිදාක ආලෝකය දැකිය නොහැකිය. ඇතැම් විට එවැනි අයෙකු හට අලෝකය දැකීමේ අවස්ථාවක් උදා වුවහොත්, ඔවුනට එයින් වඩාත් ප්‍රචලිත ප්‍රයෝජනයක් ලබන්නට හැකිය.

තත්ත්වය එසේ තිබියදී - දෙනෙත් ඇති, ආලෝකය

දැකිය හැකි ඇත්තන්ද, ආලෝකයෙහි ප්‍රයෝජනය නොගෙන අවිද්‍යාවෙහි ගැලෙමින් දෙනෙත් පියා ගන්නේ නම්, ඒ වනාහි ඔවුන්ගේම “පව” මිස අන් කවරක්ද?

අද දවසේ, අපට බහුලව දක්නට ඇත්තේ ද ආලෝකය මාධ්‍යයේ සිටියදී පවා, දෙනෙත් පියාගෙන අඳුරෙහි සිටින්නන් ය.

හිතවත් - අහිතවත්

කෙනෙකු තුළ පහළ වූ අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා, ඔහු හෝ ඇය විසින් සියළු වෙර විරිය යොදනු ඇත. තම අරමුණ ඉටු වෙනු දැකීම පිණිස කවර වුව නොපනත් කමක් සිදු කරන්නට හේ පසුබට නොවන්නේය.

තම අරමුණට අනුකූලතාවයක් දක්වන්නාවූ සියළු දෙන ඔහුගේ හෝ ඇයගේ හිතවතුන් ය.

එම අරමුණට ප්‍රතිවිරුද්ධ අදහස් දක්වන්නා වූ හෝ විරුද්ධ වන්නා වූ සියළු දෙනම ඔහුගේ හෝ ඇයගේ සතුරෙකු ලෙස සැලකීම ද සිදුවෙයි.

අයෙකුගේ අභිමතය හමුවෙහි දී හිතවත් කම, අහිතවත් කම මෙවන් අයුරින් සැකසෙනු දැකිය හැකිය.

සම්මුතිය හා රංගනය

මම නමින් අශෝක වෙමි. එය මා බිළිඳු අවස්ථාවෙහිදී
මගේ මව් පියන් විසින් මා හට තබන ලද “නමයි” අද වන
විට මම වැඩිහිටියෙකු වී සේවයෙන්ද විශ්‍රාමිකය. එහෙත්
නමින් තවමත් මම අශෝක වෙමි. කාලය ගෙවී ගොස් ඇත.
කය වෙනස් වී ඇත. මා හට ලැබුන සම්මුති නම පමණක්
තවමත් එසේම පවතින්නේ වෙයි.

කවුරුත් හෝ වේවා අශෝක යැයි අමතනු ඇසුණු විට
මගේ ප්‍රතිචාරය දක්වා ඇත්තෙමි. අද ද ප්‍රතිචාර දක්වන්නෙමි.

මගේ දරුවන් “තාත්තා” යැයි අමතන විට මම දරුවන්
ඉදිරියේදී තාත්තා ලෙසින් ප්‍රතිචාර දක්වන්නට ක්‍රියා කරන
බව මට දැන් පැහැදිලිය. එතැන අශෝක නැත. ඇමතුම
තාත්තාය. දරුවන්ගේ එම ඇමතුමට අනුව මම තාත්තාගේ
භූමිකාවට ප්‍රවේශ වී ඇත. එවිට එතැන ඇත්තේ තාත්තා
ලෙසින් සිදු කරන රංගනයයි.

මගේ බිරිඳ ඉදිරියේදී - මම සැමියා වෙමි. මා ඉදිරිපිටදී ඇය මගේ බිරිඳය. මගේ දෙමව්පියන් වැඩිහිටියන් ඉදිරියේදී මම ඔවුන්ගේ දරුවා වෙමි. මිතුරන් ඉදිරියේ මිතුරාය. සතුරන් ඉදිරියේ සතුරාය. - අයෙකුගේ අභිමතයට අනුකූලව කටයුතු කරන මා ඔහු ඉදිරියේ හොඳ මිනිසෙක්ය. ඔහුගේම අභිමතයට අනනුකූලව කටයුතු කරන විට ඔහු ඉදිරියේ දී මා නරක මිනිසෙකි. රියැදුරු අසුනෙහි වාඩි වූ විට මා රියදුරාය. ගුරුවරුන් ඉදිරියේ දී සිසුවාය. සිසුන් ඉදිරියේදී ගුරුවරයා ය - දානය දෙන විට දායකයා ය. ඉල්ලා සිටින විට යාවකයා ය. - මත්පැන් බිගත් කල, බේබද්දාය - ශිල සමාදන් වූ කළ උපාසකයා ය.

මෙකි නොකි අනන්ත අප්‍රමාණ සම්මුති ඇමතුම් ඉදිරියේ එවන් ඇමතුම් හා නාමයන් හමුවේද ඒවාට අනුව ක්‍රියාත්මක වන ස්වභාවයක් මිස මා තුළ අන් කිසිවක් නොමැති බවක් මට වැටහෙයි.

අන් අයගේ ඇමතුම් අනුව රහපැමේ නිරතවන මා සැබැවින්ම කවරෙක්ද?

සම්මුතියක් පමණක්ම නොවේද? වෙපමණ කලක් මා සිදුකොට ඇත්තේ කුමක්ද?...

අන් අයගේ ඇමතුම් අනුව රහපැමක යෙදීමක් පමණක්ම නොවේද? ඒවා එසේ නොවන්නේ යැයි කියන්නේ නම් සැබැවින්ම “මම” යනු කවරෙක්ද?

මෙම පැනයට ඔබ විසින් දෙනු ලබන පිළිතුර කුමක් වුවද, එය පිළිගැනීමේ සූදානමක් මා තුළ නැත. ඒ මක්නිසාද

යන්, ඔබ පිළිබඳව ඔබ ම නොදන්නා බැවින්, මා පිළිබඳව නිවැරදි පිළිතුරු ලබාදීමේ හැකියාවක් ඔබ සතුව නොමැති බව මා දන්නා බැවිනි.

මා තුලින් මම, කවරෙක්දැයි මම දැක්කෙමි. - දැනුදු දකින්නෙමි. හෙටක් උදා වුවහොත් අද දවසේ ශේෂ වී ඇති දැක්ම එතැනදී ද දැකිය හැකිවනු ඇත.

එහෙත් ඒ දවස තුළ දී කවුරුන්ගේ හෝ ඕනෑ කම මත බිහිවන රංගන ශිල්පියාව නම් දැකිය හැකි නොවන්නේය.

වචනය හා අරුත

භාෂිතය සඳහා උපකාර කරගන්නා දේවලව වචන යැයි කියති.

වචනය පිළිබඳව යථාවබෝධය නොමැතිකම හේතුවෙන්, නිවැරදි අයුරින් සංඥාව නිරූපණය වන ආකාරයෙන් ඒවා පාවිච්චි නොකිරීම නිසා, විවිධාකාරයේ විනාශකාරී තත්ත්වයන් උද්ගතවූ අවස්ථාවන්ද අනන්තය.

වචනය නම් වූ යඛිදය ඔස්සේ ලැබෙනුයේ සංඥාවකි. හෙවත් සංස්කාරයකි. වචනය කිසිදු දෑකිය නොහැකිය. එය ශ්‍රවණය වනුයේ ශ්‍රවණය කිරීම නම් වූ ක්‍රියාවලිය අනුවය. ශ්‍රවණය කිරීමේ හැකියාව නැත්තේ නම්, කවර ආකාරයක වචන කියැවුණේ වුවද එතැන දී සිදුවන ප්‍රතික්‍රියාවක් නොවන්නේය. වචනය යනු සංඥාවක් බැව් මින් පෙරදීද සඳහන් කළෙමි. වචනය හඳුනාගන්නා ලබනුයේ විඥාණය හෙවත් මතකය විසිනි. වත්මන් භාවිතය අනුව නම් සිත විසිනි. වචනය හඳුනාගනු ලබන්නේ විඥාණය හෙවත් මතකය

විසින් යැයි කීමේදී කුකුසක් ඇතිවිය හැකිය. එහෙත් එසේ විය යුතු නොවෙයි. යම් මොහොතකදී ඇසෙන වචනය හා එහි ගැබ්වූ අරුත පිළිබඳව පූර්ව දැනුමක් අවබෝධයක් අපට නොතිබුණේ නම් ... එය තවත් ගබ්ද ජාලයක් මිස අරුතක් දැනිය හැකි නොවන්නේය. ඇසුණ හඬ හා එහි සංඥාව පිළිබඳව පූර්වයෙන් ලබා ඇති අවබෝධය - දැනුම හෙවත් මතකය විසින් හඳුනාගෙන ඉදිරිපත්වීම හේතුවෙන් වචනයේ අරුත තේරුම් ගන්නා සේ සැලකීමට අප පුරුදු වී ඇත.

යම් අයෙකු කිසියම් භාෂාවක් හදාරන්නේ යැයි කියැවෙන ක්‍රියාවලි මේ සඳහා ඇති හොඳම නිදසුනකි. එකී භාෂාව ඉගෙන ගත් තැනැත්තා හට කිසිවෙකු විසින් එම භාෂාවෙන් දෙනු ලබන සංඥාව ඔහුගේ විඥානය හෙවත් මතකය විසින් හඳුනා ගෙන ඒ අනුව ප්‍රතික්‍රියා දක්වන්නේය. තමන් නොදන්නා භාෂාවකින් කිසිවෙකු විසින් බැන වැදුනේද?.... බැනුම් ඇසීමට ලක්වන්නා ගෙන් ප්‍රතික්‍රියාවක් නොලැබෙන්නේ එබැවිනි.

එක් භාෂාවකදී යහපත් වචනයක් වන සංඥාව - අන් භාෂාවකදී අයහපත් ලෙස දැනෙන කිසිවක් සංඥාකරනු විය හැකිය. මේ තත්ත්වයන් උදාවනුයේ ඒ ඒ භාවිතයන් හා සංඥාවන් පරිහරණය කරන්නවුන්ගේ සම්මුතීන් අනුවය. ඇතැම් අවස්ථා වලදී වචන වල උච්චාරණයන් අනුවද - ඒවායින් දැන වෙන සංඥාවන්ගේ විවිධත්වයක් ඇති වන බවක් ද දැකිය හැකිය. කෙසේ වුවද, විඥාණය හෙවත් මතකය විසින් ග්‍රහණය කරගනු ලැබ, ඉන් නිකුත්වන සංඥාවකට අනුව සිදුවන ප්‍රතික්‍රියාවන් මිස, වචන නම් වූ අරුත් හඟවන පදය කිසිදු අරුතක් නොමැති මිට්තාවකි.

එවන් හර සුං තත්ත්වයක් යටතේ විවිධ වචනවලට අර්ථයන් ඇති සේ ගනිමින්, මුළුවෙහි වැටී, ඒවායේ ගැලී දුක් විඳීම හෝ කෝප හට්ටවීම කොතරම් ප්‍රඥාවන්තදැයි සිතා බැලීම නොවටින්හේ ද, නොවේ.

අපි නිදසුනක් වශයෙන් “නානවා” නම් වූ වචනය ගෙන බලමු. එම වචනය ඇසුන කෂණයකින්ම විඥාණය හෙවත් මතකය විසින් හඳුනා ගෙන සිත තුළ මැවෙන රූපය එකකි. එහෙත් “නානවා” කියා වචනය නිර්වචනය කිරීම එතරම් පහසුනොවේ.

“නානවා” - යනුවෙන් ලැබෙන සංඥාව - ක්‍රියාවන් ගණනාවකගේ එකතුවක්, සංස්කරණය වීමෙන් නිමැවුන එක් සංඥාවක් පමණකි. “නානවා” වචනය අනුව එය දැකීමට හෝ ක්‍රියාත්මක වීමට - ජලය තිබිය යුතුය. නැමට අදාළ අයෙකු සිටිය යුතුය. ඔහුට නැමේ සිත පහල වී තිබිය යුතුය. ඒ සිතට අනුව අත පරිහරණය කරමින් කිසිවක් අල්ලාගත යුතුය. එය පිහිට කර ගනිමින් වතුර ගෙන තිස මතට හෙළිය යුතුය. දිස්වෙන මෙවන් කරුණු හැරුණුවිට - ස්නායු නහර ඇට සන්ධි, සම් මස් මාංශ ජේශිත්තේ ආදී තවත් බොහොමයකගේ ක්‍රියාවලින් රාශියක් නානවා නම් වූ ක්‍රියාවට එක්විය යුත්තේය.

එහෙත් “නානවා” යැයි වචනය ඇසෙන විට - එම සංඥාවට අනුව සිත තුළ තමන් පෙර පුරුදු පුහුණු කර ඇති ආකාරයෙන් රූපයක් දිස්වන්නේය. මෙය නැමට පමණක් නොව සෑම සියළු දෙය කෙරෙහිම පවත්නේ එසේමය.

වචනය යනු මිනිසා විසින්, මිනිසාගේ අවයවයන්වලින්

අනුව අර්ථ ගන්වන්නට පරිහරණය කරන්නට හුරු පුරුදු කරගෙන ඇති නිත්‍යාර්ථයක් නොමැති එහෙත් විවිධාකාර ප්‍රතික්‍රියාවන් උද්ගත කරවිය හැකි ශක්තියකි. මෙවන් වචන හමුවෙහි මිනිසුන් නිරන්තරයෙන්ම පත්වන්නේ මුළාවටය.

වචනය යනු නාම ධර්මයක් පමණි. එයින් ඇතිවන්නා වූ සිත තුළින් දිස්වන රූප පරමිපරාවක් මගින් එම ධර්මයන් අර්ථ ගන්වනු ලබන්නේය. ඉන් බැහැර කිසිවක් එතැන නැතත්තේය.

බුද්ධිය හා ප්‍රඥාව

චන්මත් ලෝකයෙහි බුද්ධිමතුන් බොහෝ සිටිති. ඔවුහු විවිධ විෂයයන් පිළිබඳව අපරිමිත දැනුමින් පරිපූර්ණව සිටිති. ඔවුහු බුද්ධිමතුන් වශයෙන් සමාජ සම්මානයකට ද පාත්‍ර වී සිටින්නාහ.

ඇතැමුන් සතුව ඔවුන්ගේම පුස්තකාලයක් ඇත. ලෝකයෙහි දුර්ලභ පත පොත ද ඒවායෙහි තැන්පත් කර තිබෙනු දැකිය හැකිය.

ඔවුහු භෞතික සම්පත් කොයමින් නිරන්තරයෙන්ම වෙහෙසෙන්නාහු, අධ්‍යාත්මික වශයෙන් ලැබූ දියුණුවෙන හිතය. එහෙයින් නිරන්තරයෙන් ම ඔවුන් අතත්ත වූ අපේක්ෂාවන් කර ගතා ගෙන අවිච්ඡිද්‍යා යන්ත්‍රානුකාරීව පිවිත ගත කරන්නෝ ය.

තම තමන් ලැබූ දැන උගත්කම් ලොවට ප්‍රදර්ශනය කිරීම පිණිස, ලැබූ සහතික පත්, සම්මානයන් හුවා දක්වමින්,

ඒවා පිළිබඳව මහත් වූ අභිමානයෙන් යුතුව කටා කරති. සතුටු බවක් පෙන්වති. එහෙත් භෞතිකව ලැබූ සම්පත් බොහොමයක් ඇති ඔවුන් තුල සැනසුම ඇති බවක් නම් නොපෙනෙයි.

ඔවුහු බුද්ධිය ඇතත් ප්‍රඥාව නොමැති කම නිසාවෙන් අසහනකාරී ජීවිත ගත කරති. බුද්ධිය පත පොත හා ගුරුන් ඇසුරින් ලැබිය හැක්කේ වුවද ප්‍රඥාව එසේ ලැබිය නොහැකිය. එය නිරන්තරයෙන්ම පුරුදු පුහුණු කරන ලදුව ඇතිවන්නාවූ අධ්‍යාත්මික ශක්තියකි. ප්‍රඥාව ඇත්තා හට, භෞතික සැප සම්පතින් ඔබ්බට වූ සත්‍ය ජීවන දර්ශනය දැකිය හැකිය. ඒ අනුව දිවි මඟ සකසා ගෙන සැනසිය හැකිය. ඔවුන් තුල සැනසීම තිබේ.

බුද්ධිය සමගම ප්‍රඥාවද දියුණු කරන්න වූත් වත්මන් සමාජයෙහි ද නැත්තේ නොවේ. සැබැවින්ම ඔවුන් වාසනා වන්තයින් ය.

වත්මන් සමාජීය ක්‍රියාකාරකම් දකින මට මෙසේ සිතෙයි

දුටුව සිත - විඳිපු සිත - ඒ සැනින් නිම වෙලා

මතක යන් ශේෂ වී - හව ගමන දිඟු වෙලා

සසර ගති නොම හැඳින - තණ්හාව පොඳි බැඳිත්

බුද්ධිමත් විලසකින් - දුක් විඳිති මෝඩයන්

රියේ අද සහ හෙට

අද දවස මා වෙත එළඹ ඇත. රියේ දවස ගෙවී ගොසිනි. අද දවසෙහි මා තුළ යේෂව ඇත්තේ, රියේ දවස පිළිබඳව මතකයන් පමණි. රියේ දවස තුළදී ද, අනන්ත අප්‍රමාණ සිදුවීම් ජාලයක් සිදුවන්නට ඇත. ඒවායින්ද මා තුළ මතකයෙහි යේෂව ඇත්තේ, හොඳයැයි සිතන දේය, විඳිය යුතුයැයි සිතන දේය, බැහැර හළ යුතු යැයි සිතන දේ ය.

ආශ්වාදය ලැබිය යුතු යැයි හැඟුණ කාම තණ්හාවය, පවත්වා ගත යුතුයැයි හැඟුණ - හෙටද පවතියැයි හැඟුණ හෙට දවසේ ද පවත්වාගත යුතු ලෙසින් හැඟුණ, අනාගතයේදී ද පවතී යැයි හැඟුණ හව තණ්හාවය.

නොරිස්සුම් දෙන, ද්වේශය මුහු වූ අත්හළ යුතුය - ඉවත්විය යුතුය හෙට දවසේ නොවිය යුතුය. අනාගතයෙහිදී නොවන්නේ යැයි හැඟුණ විභව තණ්හාවය.

ඊයේ දවසින් ශේෂ කර ගත් බලාපොරොත්තු, අපේක්ෂාවන් ගෙන්, උදාවූ අද දවස පිරී ඇත. අද දවස තුළ මවිසින් පරිහරණය කරන්නට සුදානම් වනුයේ, ඊයේ දවසින් ශේෂ වූ හෝ ඇති කර ගත් අපේක්ෂාවන්ට අනුරූප වූ ක්‍රියාවලියක් ය.

අද දවස උදාවත්ම, ඊයේ දවස නිමා විය. ඊයේ දවසින් ශේෂ කරගත්, කාම තණ්හා, භව තණ්හා, විභව තණ්හා අද දවසට ද ඉදිරිපත් වී ඇත. ඊයේ දවස ගෙවී ගිය නමුදු “තණ්හා” වෙති අංගයන් අද දවස තුළද වැඩෙමින් තිබෙනු දැකිය හැකි විය.

ඊයේ දවස කෙසේ පැමිණුයේ දැයි මම නොදනිමි. කොහේ සිට පැමිණියේදැයි මම නොදනිමි. ඊයේ දවස පවත්වාගත නොහැකිවූ බව පමණක් මම අද දන්නෙමි. එය නැතිවී ගොස් ඇති බව දන්නෙමි. එය කොහේ ගියාදැයි මම නොදන්නෙමි. එ දවස යළි ලබා ගත නොහැකි බව ද මම දන්නෙමි.

ඊයේ දවස තුළදී, නොදන්නා කම නිසා මම වරද සහගත ලෙස හැසිරී ඇත්තෙමි. මුළාවට පත්වී ඇත්තෙමි.

නොපවතින දේවලට වටිනාකමක් දිය නොහැකිය. ඒ බැව් නොතේරුම් කම නිසා - නොපවතින දෙයට වටිනාකම දී ඇත්තෙමි. නොදන්නා කම නිසාම නොපවතින දේ - පවතින සත්‍ය දේවල් හැටියට ගනිමින්, ඒවායෙහි බැඳෙමින්, කාම, භව, විභව තණ්හාවන් හි ගැලී සිට ඇත්තෙමි.

ඊයේ දවස අනිත්‍ය විය. එය තුළ දී තණ්හාව ඇතිකර

ගැනීම හේතුවෙන් අද දවසට දුක යේෂ විය. ඒ දවස පිළිබඳ යළි යළිත් සිතමින් පසුවීමද නිෂ්චලය.

ඇතිවූ රූපයක් ද නැත. නැතිවූ දෙයක් ද නැත. යේෂය වී ඇත්තේ මතකය පමණකි.

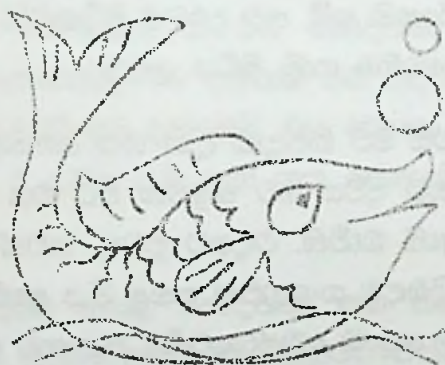
ඇති වූයේත් නොවන - ඇති නොවූයේත් නොවන මායාකාරී වූ මතක ජාලයක් තුළ වෙළෙඹින් - නොපවතින්නාවූ දේ - පවතින්නාවූ දේ ලෙසින් අරමුණු ගැනීම හෝ පවත්වා ගැනීමට වෙර දැරීම තුලින්, අද දවසෙහිදී බැහැර වූයෙහි නම්, මා තුළ යේෂ විමට හැකි වනුයේ කුමක්ද? හෙට දවසක් සඳහා අපේක්ෂාවක් යේෂ නොවන කළ පවතිනුයේ කුමක්ද?... එසේ කළහැකිදැයි අයෙකු විමසිය හැකිය. කළ හැකිය, කළ යුතුය. එසේ නොකරන්නෙහි නම්, තව දුරටත් මිරිකුවක් පසුපස හඹා යමින් මං මුළාවෙහිම ගැලී සිටිය යුතුය.

හෙට දවස මට කිසිදුක දැක ගත නොහැකිය. ඒ මක් නිසාද යත් හෙට දවස මට හමුවන විට එය "අද" දවස බවට පත්වී ඇති බැවිනි. එදිනට වුවද, තවත් අපමණවත් හෙට දවස් පිළිබඳව සංඥාවන් පහළ විය හැකිය. ඒ කවර හෙටක් වුවද - හමු වූ අවස්ථාවෙහිදී අප හට හඳුන්වන්නට සිදුවනුයේ අද දවස ලෙසින් ය.

එළඹ ඇති අද දවස ම විසින් නිවැරදිව දැකිය යුතුව ඇත. නිවැරදිව පරිහරණය කළ යුතුව ඇත. එවිට නිරතුරුවම මා හට සතුටින් සිටිය හැකිවනු ඇත.

හෙට දවස උදාවනුයේ අද දවසෙහි යේෂයක්ද සමගින් අද දවසෙහි මම නිවැරදිව ක්‍රියා කළ බැවින් ද - හෙට

දවස උදාවන විට මා හට ශේෂව පවතිනුයේ - අද දවසෙහි නිවැරදි ව සිදු කළ ක්‍රියාවන්ගේ ශේෂය බැවින් ද, හෙට දවස උදාවන විට, එය මට පීඩාකාරී එකක් නොවනු ඇත. එබැවින් උදාවී ඇති අද දවස නිවැරදිව පරිහරණය කිරීම අභියෝගයක් වනු නොඅනුමානය.

නිමිත්ත - විඥාණය හා සිතිය

විඥාණය නම් වූ මතකයේ දිය කඳ මත බැහැරින් වැටෙන නිමිති හෙවත් අරමුණු නම් වූ දිය බිඳ හේතුවෙන් සසල වන විඥාණ දිය කඳ මතකය නම් වූ රැලි නංවන්නේය. ඒ අනුව දිය මත ඇති වන කැළඹීමේ තරම දිස්වන්නේ ය.

කැළඹීම සිදු නොවන්නට නම් ජලය නොතිබිය යුතුය. නැතහොත් අරමුණු නම් වූ ජල බිඳ එහි පතිත නොවිය යුතුය. ජලය ඇතොත් කවර මොහොතකදී හෝ කැළඹීම ඇති විය හැකිය. ජල බිඳ පතිත වන්නේ නම්, ජලය එක් රැස්වීම නතර කළ හැක්කේ ද නොවන්නේය. මෙම ක්‍රියාවලියන් පවතින තාක් ජලය එක් රැස්වීම හා කැළඹීමද පවතින්නේම ය.

පවතින ජල ප්‍රමාණය හා වැටෙන අරමුණු නම් වූ ජල බිඳ අනුව කැළඹීමේ ස්වභාවයද නිරතුරුවම වෙනස් වන්නේය. එසේ කැළඹුන ජලය යළි තැන්පත් වීමට ඉඩ හැරීම මිස, සිදුවී ඇති කැළඹීම නතර කරන්නට අන් මහක් නැත.

කැළඹුන ජලය තැන්පත් කිරීමට දරණ බාහිර උත්සාහයෙන් සිදු වනුයේ එය තව තවත් කැළඹීමට පත්වීම පමණි.

මෙම විඥාණමය තත්ත්වය සංස්කාර වශයෙන්ද හඳුන්වනු ලැබෙයි.

විඥාණය නම් වූ ජලාශය ඇතිවූයේ නිමිති (අරමුණු) නම් වූ දියබිඳු එක්වීමෙනි. කැළඹීමට හේතු පහල වූයේ ජලය ඒකරාශී ගත වීමෙනි. කැළඹීම නැති කිරීමට නම් ජලය හිස් කළ යුතුය. එයද එක්වරම සිදුකර ගැනීමට නොහැක්කෙහි නම් කළ යුත්තේ තව දුරටත් නිමිති (අරමුණු) නම් වූ ජලබිඳු, විඥාණය නම් වූ ජලකඳුට වැටීම, සිහිය නම් වූ ආචරණය යොදාගෙන වළකාලීමය.

එසේ බිඳුවෙන් බිඳුව වැටීම වැලකෙන විට ඒකරාශී වීම වලකින්නේය. එලෙසින්ම ඒකරාශී වී තිබූ ජලකඳු ක්‍රමයෙන් ඝෂය වීමට වන්නේය. ජලය ඝෂය වන්න, කැළඹිලි ස්වභාවයද හින වන්නේය. විඥාණය නම් වූ මතක ජලකඳු හිනවන්න - මතකයන් නම් වූ, ජල තරංගයන් නැඟීමද හින වන්නේ ය.

“සිහිය” නම් වූ ආචරණයේ ශක්තිය අනුව ම නිමිති (අරමුණු) නම් වූ දියබිඳු වැටීම හා විඥාණය නම් වූ ජලාශයේ පැවැත්මේ කාලය තිරණය වනු ඇත.

බුදුන් වහන්සේ විසින් දේශනාකොට ඇති පරිදි -
අනු පුබ්බේන මේධාවි - ථොක ථොක ඛණෙ ඛණෙ
කම්මාරෝ රාජ තසෙසව - නාමිමේ මල මත්තිනො.

ටිකින් ටික - කුම කුමයෙන් - එය ක්‍රියාවට නැංවිය යුත්තේය. එවිට එහි ප්‍රතිඵලය උදාවනු ඇත්තේ ය. ක්‍රියාවට එළඹීමෙන් මිස ප්‍රාර්ථනා වෙන්ව පවතී කිසිදු මෙහි ප්‍රතිඵලය අත්දැකිය නොහැක්කේ ය.

නිමිත්ත, සිත සහ මතකය

නිමිත්ත ඇතිවූ ඝණයකින් සිත පහළ වෙයි. එහි කිසිදු හැඩතලයක් නොමැතිව එය නැතිව යන නමුදු, ඝණයකින් එහි නාභිගත වන මතකය (විඤාණය) විසින්, තමන් විසින් පෙර ලැබූ දැනුමට සාපේක්ෂිත අයුරින් අරමුණට අදාළ සිතුවිලි දාමයක් පවත්වා ගෙන යන්නට ක්‍රියාත්මක වෙයි. අප විසින් සිත යැයි දකිනු ලබනුයේ මෙම ක්‍රියාවලියයි. මොහොතක් මොහොතක් පාසා, අරමුණු ගනිමින් ඇතිවන සිත් නැතිවී ගියද, විඤාණ ගත හෙවත් පූර්ව දැනීමි - අත්දැකීමි නම් මතකය විසින් සිතිවිලි වශයෙන් එම නිමිත්තට අදාළ තත්ත්වයන් යලි යලත් ඉදිරියට පවත්වාගෙන යනු ලබත්.

මෙසේ පහළ වන සිතිවිලි හෙවත් සිත්වල නියවිත හැඩතල නැත. ඒ ඒ අවස්ථාවන්ට අනුව ඇතිවන හැඩතල කිසිදු නියවිත භාවයකින් තොරව පවතින්නට හෝ නැතිවන්නට හැකිය.

සිතිවිලි අතර ගොනුවන පුද්ගලයා, තිරන්තරයෙන්ම තමාට වාසිදායක ලෙස පෙනෙන, හැඟෙන සිතිවිලිවල ගැලෙමින් ජ්‍යායින් ආශ්වාදයක් ලබයි. ඒවා අතර ගැටුම්කාරී සිතිවිලිද ඇති නොවන්නේ නොවෙයි.

නිශ්චිත හැඩතලය කින් තොරව ඇතිවන සිතිවිලි වල නිමාව, තම ආශ්වාදය නමැති ආලෝකය හමුවෙහිදී දීප්තිමත්ව පවත්වා ගන්නට වෙර දරණු ලබන්නේ වුවද, කිසි කලෙක වය, - එවන් අයුරකින් පවත්වා ගන්නට හැකි නොවන්නේ - නැවතත් අනපේක්ෂිතව පහළ වන්නාවූ වෙනත් සිතිවිලි දහරාවකට මැදිවී එහි ආශ්වාදය සොයන්නට පුද්ගලයා පෙළැඹෙන බැවිනි.

සිත විවිධාකාරය, විවිත්‍රය, විමසිලිමත්ය, කුතුහලයෙන් අනුනය. එබැවින් තිරන්තරයෙන් ම නොනවතින සෙවීමේ ක්‍රියාවලියක පවතින්නෙකි. මෙය වනාහි සිත නොව වර්තමානයේ දී නිමිත්ත වශයෙන් පහලවන්නා වූ සිත් - ආක්‍රමණය කරමින් පැන නගින්නා වූ අතිත මතකයන් බව නම් සැබැවකි.

52

අරමුණු - සිත - සහ ජලය

මහා සාගරයෙහි ජලය තිබෙයි. ඒ වනාහි සුළු ප්‍රමාණයකින් නොව අති විශාල ප්‍රමාණයෙනි. එහි පර තෙරක් දැකිය නොහැකිය. එහි පවතින අප්‍රමාණ ජලකඳු මෙන් එහි ඇති බිහිසුණු බවද, ගුප්ත බවද විශාලය. විටෙක තැන්පත් ගතියක් දක්වන සාගරය, තවත් විටෙක දරුණු රළපහරින් යුතුව බිය ජනක තත්ත්වයක් උදාකරනු ලබයි. කෙසේ වුවද සාගරයෙහි නිරන්තරයෙන්ම ඇත්තේ කැළඹිලි ස්වභාවයකි.

වැවෙහි ඇත්තේ ද ජලයයි. එහෙත් සාගරයෙහි තරම්, අනන්තවූ ජල ප්‍රමාණයක් එහි නැත. වැවෙහි ඉමක්, සීමාවක් ද දැකිය හැකිය. සාගරයෙහි පවතින ප්‍රචණ්ඩ බව හෝ එවන් කැළඹිලිකාර බවක් වැවෙහි නැත. එහි පවතිනුයේ සාගරයට වඩා අතිශයින්ම අඩු කැළඹිලි තත්ත්වයක් පමණි.

පොකුණක ද ඇත්තේ ජලයයි. එහි ජලය සාගරයෙහි තරම් නැත. - වැවෙහි තරම් ද නැත. සාගරයෙහි ඇති කැළඹිලි ස්වභාවය හෝ වැවෙහි දී දැකගත හැකි කැළඹිලි

ස්වභාවය පොකුණෙහි නැත. ඒ වනාහි එහි පවතින සීමිත ජල ප්‍රමාණය හේතුකොට ගෙනය.

බේසමක හෝ කෝප්පයක ජලය තිබිය හැක. එහි ඇත්තේද - සාගරය - වැව - පොකුණ තුල තිබුණාක් වැනි ජලයයි. මේවායේ කැළඹිලි ස්වභාවයන් වැඩිපෙනෙමින් වෙනස්ය. හේතුව ජල පරිමාණයේ අඩු වැඩි ස්වභාවයයි.

කවරෙකුගේ හෝ සිතට අසීමිත අයුරින් අරමුණු ඒකරාශී වන්නේ නම්, එතැන ඇත්තේ ව්‍යාකූල හෝ කැළඹීමට පත් වූ විත්ත ස්වභාවයකි. නිරන්තරයෙන්ම, එකිනෙකා පරයමින් පැන නගින විවිධ අරමුණු හේතුවෙන් සිතෙහි තැන්පත් බව නැත්තටම නැති වී යන්නෙහි ය.

කැළඹිලි ස්වභාවය පීඩා ජනකය. තැන්පත් බව සුවදායකය. සතුටක් සුවයක් විඳීමට නම් ඇතිකර ගත යුත්තේ තැන්පත් බවක් ය. සිතෙහි තැන්පත් බවක් ඇතිකර ගන්නට නම් පළමුවෙන් ම කළ යුත්තේ, අනේකා කාරවූ අරමුණු වලින් බැහැර වී සිත නිදහස් කර ගැනීමය. එය කරගත හැකිවන්නෙහි නම් සැනසීම නිරන්තරයෙන් එම සිතෙහි පවත්වාගත හැකිවනු ඇත.

අද දවසේ සමාජ ගත පුද්ගලයින් ගේ සිත් කළබලකාරිය. සරළ පැවතුම් ඔවුන් කෙරෙන් දුරුවී ඇත. නිරන්තරයෙන්ම ලෝක ගම්මාන සංකල්පයන් හමුවෙහි, අනේකා කාර අරමුණුවලින් ගැටසිගත්, වත්මන් මිනිසුන්ගේ සිත් සංකීර්ණ වී ඇත. - ඔවුහු ඇතින් - ඇතින් - පෙනෙන භෞතික සම්පත් නම් වූ මිටිකුව කෙරෙහි විශ්වාසයෙන් යුතුව හඹා යමින් සිටිති. එකිනෙකා පරයා තම අරමුණු ජය ගැනීම

උදෙසා සටන් වැද සිටිති. - වෛරය වපුරවති. - ලේ හලති,
 වංචා දූෂණ සිදු කරයි. අගනිගාමී වෙති. සත්‍යාවබෝධ
 කිරීමේ හැකියාව තිබියදී - එය පසෙක ලා - මිට්‍යාව
 පසුපසම හඹා යති. මිට්‍යාවම සත්‍ය ලෙසින් දකිති. ඒ
 පිළිබඳව උදුම් අනති. තමන් දුවමින් සිටින්නේ දුකින් -
 දුකට බව ඔවුහු නොදකිති.

අහෝ! කාම - භව - විභව තණ්හාවන්ගේ තරම....

සිත හා සමාධිය

කෙලෙස් මලයෙන් පිරුණු - සංඛාර ගලනවා
 සමචතට සමචදන - 'සතිය' එය දකිනවා
 සතුව සොමිනස පිරි - මතුපිටින් දකින මුත්
 අභියතයි - බියකරැයි - සෝ තැවුල් ගෙනෙනවා

මිඳියා යුතුව ඇත - කෙලෙසකින් හෝ සැනින
 වැදගත්ත ඉඩ නොදී - සංඛාර දුක් ගොන්න
 මහදොරින් ඇතුළු වන - සුළඟ ඇත ගෙය තුලම
 දොර කවුළු විවර විට - සුළඟ ඉන් බැහැර වේ.

ලැබුණි නිවැරදි දැකුම - 'සතිය' ගති පිහිටුවා
 හැර දැමිමි සිත තුලින් - තණ්හාවේ දොරකවුළු
 එන සියළු සංඛාර - රැඳී ගත නොහැකි වී
 බැහැරවී යන විටද - සිත සමාධිය තුලය

ජීවිතය

ජීවිතය යනු ප්‍රශ්න භාලයකි. ජීවත්වීම යනු එවන් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සැපයීමට වෙර දැරීමකි.

මෙහිදී බලාපොරොත්තුව නම් වූ වරපට මගින් අපව ප්‍රශ්න සමග තදින් බැඳ තබයි.

'බලාපොරොත්තුව' නම් වූ වරපටින් මිදී යා හැකිනම් - ප්‍රශ්නවලින් ප්‍රශ්නයක් ඇති විය හැකිද?